

รายงานการพิจารณาศึกษา
การวิเคราะห์ประเด็นการจัดการอาชีวศึกษาและกฎหมาย
ที่มีผลกระทบต่อการจัดการศึกษา
ของคณะกรรมการการศึกษา วุฒิสภา

สำนักกรรมการ ๓
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

รายงานการพิจารณาศึกษา
เรื่อง
การวิเคราะห์ประเด็นการจัดการอาชีวศึกษาและกฎหมาย
ที่มีผลกระทบต่อการจัดการศึกษา

ของ
คณะกรรมการการศึกษา วุฒิสภา

สำนักกรรมการ ๓
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

คณะกรรมการการศึกษา วุฒิสภา

นายตวง อันทะไชย
ประธานคณะกรรมการ

นายปรีชา บัววิรัตน์เลิศ
รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง

นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา
รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง

พลเอก ประสาท สุขเกษตร
รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม

นายอน กาจกระโทก
เลขานุการคณะกรรมการ

นายเฉลา พวงมาลัย
โฆษกคณะกรรมการ

นายพีระศักดิ์ พอจิต
ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ

พันตำรวจตรี ยงยุทธ สารสมบัติ
ที่ปรึกษาคณะกรรมการ

พลเอก อู๊ด เบื้องบน
ที่ปรึกษาคณะกรรมการ

นายวีระศักดิ์ ฟูตระกูล
ที่ปรึกษาคณะกรรมการ

นายณรงค์ อ่อนสอาด
กรรมการ

นายพิศาล มาณวพัฒน์
กรรมการ

พลเอก สลีน ทองภักดี
กรรมการ

นางสุนิ จีงวิโรจน์
กรรมการ

นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน
กรรมการ

นายทรงเดช เสมอคำ
กรรมการ

รองศาสตราจารย์ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร
กรรมการ

นายณรงค์ สหเมธาพัฒน์
กรรมการ

(สำเนา)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะกรรมการการศึกษา วุฒิสภา

ที่ สว (กมธ ๓) ๐๐๑๙/(ร ๒๗)

วันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๓

เรื่อง รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง การวิเคราะห์ประเด็นการจัดการอาชีวศึกษาและกฎหมาย
ที่มีผลกระทบต่อการจัดการศึกษา

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ด้วยในคราวประชุมวุฒิสภาครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เมื่อวันอังคารที่ ๑๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่ประชุมได้มีมติตั้งคณะกรรมการสามัญประจำวุฒิสภาตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๗๘ วรรคสอง (๑๙) ซึ่งคณะกรรมการการศึกษา วุฒิสภาเป็นคณะกรรมการสามัญประจำวุฒิสภาคณะหนึ่ง มีหน้าที่และอำนาจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติกระทำกิจการ พิเคราะห์สอบสวนข้อเท็จจริงหรือศึกษาเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษา การพัฒนาการศึกษาในทุกระดับและทุกรูปแบบของชาติแต่ไม่รวมถึงการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของกระทรวงศึกษาธิการให้บริการทางการศึกษาสำหรับประชาชน โดยคำนึงถึงความเป็นมาตรฐาน เป็นธรรมและทั่วถึงเน้นความเป็นเลิศทางปัญญา วินัย คุณธรรม จริยธรรม จิตสาธารณะ ความเป็นไทยบนพื้นฐานการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข พิจารณาศึกษา ติดตามเสนอแนะ และเร่งรัดการปฏิรูปประเทศ และแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจ และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งคณะกรรมการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายตวง อันทะไชย	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายปรีชา บัววิรัตน์เลิศ	รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นางกอบกุล อาภากร ณ อยุธยา	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. พลเอก ประสาท สุขเกษตร	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
๕. นายอน กาจกระโทก	เลขานุการคณะกรรมการ
๖. นายเฉลา พวงมาลัย	โฆษกคณะกรรมการ
๗. นายพีระศักดิ์ พอจิต	ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๘. พันตำรวจตรี ียงยุทธ สารสมบัติ	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๙. พลเอก อู๊ด เป็องบน	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๐. นายวีระศักดิ์ พุทธระกุล	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๑. นายกูรติสส์ จันทร์ศรีชวาลา	กรรมการ
๑๒. นายชาญวิทย์ ผลชีวิน	กรรมการ
๑๓. นายณรงค์ อ่อนสอาด	กรรมการ
๑๔. นายพิศาล มาณวพัฒน์	กรรมการ
๑๕. พลเอก สสิน ทองภักดี	กรรมการ
๑๖. นางสุนี จึงวิโรจน์	กรรมการ

อนึ่ง เมื่อวันที่...

อนึ่ง เมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๒ นายกูรติสร์ จันทร์ศรีชวาลา ได้ขอลาออกจากการเป็นกรรมการ ในคณะกรรมการการศึกษา และในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๙ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันอังคารที่ ๑๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่ประชุมได้มีมติตั้ง นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน เป็นกรรมการสามัญ ในคณะกรรมการการศึกษา แทนตำแหน่งที่ว่าง และมีมติตั้งกรรมการสามัญในคณะกรรมการการศึกษาเพิ่ม ๓ ตำแหน่ง ได้แก่

๑. นายทรงเดช เสมอคำ
๒. รองศาสตราจารย์ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร
๓. นายณรงค์ สหเมธาพัฒน์

ต่อมา เมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๖๓ นายชาญวิทย์ ผลชีวิน ได้ขอลาออกจากการเป็นกรรมการ ในคณะกรรมการการศึกษา จึงส่งผลให้ปัจจุบันคณะกรรมการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายดวง อันทะไชย	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายปรีชา บัววิรัตน์เลิศ	รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นางกอบกุล อากาศ ฤณ อยุธยา	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. พลเอก ประสาท สุขเกษตร	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
๕. นายออน กาจกระโทก	เลขานุการคณะกรรมการ
๖. นายเฉลา พวงมาลัย	โฆษกคณะกรรมการ
๗. นายพีระศักดิ์ พอจิต	ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๘. พันตำรวจตรี ยงยุทธ สารสมบัติ	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๙. พลเอก อู๊ด เป็องบน	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๐. นายวีระศักดิ์ พุทธะกุล	ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๑. นายณรงค์ อ่อนสะอาด	กรรมการ
๑๒. นายพิศาล มาณวพัฒน์	กรรมการ
๑๓. พลเอก สสิน ทองภักดี	กรรมการ
๑๔. นางสุนี จึงวิโรจน์	กรรมการ
๑๕. นายเฉลิมชัย เฟื่องคอน	กรรมการ
๑๖. นายทรงเดช เสมอคำ	กรรมการ
๑๗. รองศาสตราจารย์ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร	กรรมการ
๑๘. นายณรงค์ สหเมธาพัฒน์	กรรมการ

บัดนี้ คณะกรรมการได้ดำเนินการพิจารณาศึกษา เรื่อง การวิเคราะห์ประเด็นการจัดการอาชีวศึกษาและกฎหมายที่มีผลกระทบต่อการจัดการศึกษา เสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงขอรายงานผลการพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าวต่อวุฒิสภาตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๙๘

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดทราบและนำเสนอรายงานของคณะกรรมการต่อที่ประชุมวุฒิสภาต่อไป

(ลงชื่อ) ตวง อันทะไชย

(นายตวง อันทะไชย)

ประธานคณะกรรมการการศึกษา วุฒิสภา

สำเนาถูกต้อง

(นางอำพรณนี ปินดาวงศ์)

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานคณะกรรมการการศึกษา

ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการการศึกษา
สำนักกรรมการ ๓ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
โทรศัพท์ ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๑๗ - ๘
โทรสาร ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๑๘

นพรินทร์ พิมพ์
อำพรณนี/เจตจำนงค์ ทาน

รายงานการพิจารณาศึกษา

เรื่อง

การวิเคราะห์ประเด็นการจัดการอาชีวศึกษาและกฎหมายที่มีผลกระทบต่อการจัดการศึกษา ของคณะกรรมการการศึกษา วุฒิสภา

ด้วยในคราวประชุมวุฒิสภาครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เมื่อวันอังคารที่ ๑๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่ประชุมได้มีมติตั้งคณะกรรมการสามัญประจำวุฒิสภาตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๗๘ วรรคสอง (๑๙) ซึ่งคณะกรรมการการศึกษา วุฒิสภาเป็นคณะกรรมการสามัญประจำวุฒิสภาคณะหนึ่ง มีหน้าที่และอำนาจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติกระทำกิจการ พิเคราะห์ข้อเท็จจริงหรือศึกษาเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษา การพัฒนาการศึกษาในทุกระดับและทุกรูปแบบของชาติแต่ไม่รวมถึงการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของกระทรวงศึกษาธิการให้บริการทางการศึกษาสำหรับประชาชน โดยคำนึงถึงความเป็นมาตรฐาน เป็นธรรมและทั่วถึงเน้นความเป็นเลิศทางปัญญา วินัย คุณธรรม จริยธรรม จิตสาธารณะ ความเป็นไทยบนพื้นฐานการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข พิจารณาศึกษา ติดตามเสนอแนะ และเร่งรัดการปฏิรูปประเทศ และแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจ และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาศึกษา เรื่อง “การวิเคราะห์ประเด็นการจัดการอาชีวศึกษาและกฎหมายที่มีผลกระทบต่อการจัดการศึกษา” และได้จัดทำรายงานการพิจารณาการศึกษาเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงขอรายงานผลการพิจารณาศึกษาต่อวุฒิสภา ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ซึ่งปรากฏผล ดังนี้

๑. การดำเนินงานของคณะกรรมการ

คณะกรรมการการศึกษา วุฒิสภา ได้ตั้งคณะอนุกรรมการอาชีวศึกษาตามคำสั่งที่ ๑๒/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๖๒ ประกอบด้วย

๑. รองศาสตราจารย์ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร	ประธานคณะอนุกรรมการ
๒. นายทรงเดช เสมอคำ	รองประธานคณะอนุกรรมการ
๓. นายวีระศักดิ์ วงษ์สมบัติ	อนุกรรมการ
๔. นายพันธุ์ศักดิ์ โจรนาทาศ	อนุกรรมการ
๕. นายบุญเกียรติ การะเวกพันธุ์	อนุกรรมการ
๖. นายสัมพันธ์ เย็นสำราญ	อนุกรรมการ
๗. นางสาวชมพูนุช บัวบังศรี	อนุกรรมการ
๘. นายเฉลิมกิตต์ กวินทร์วัฒน์	อนุกรรมการ
๙. นายสถิต สำราญสุข	อนุกรรมการ
๑๐. นายคม แรงสูงเนิน	อนุกรรมการ
๑๑. นางอร่ามศรี อาภาอดุล	อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๒. นายนพรินทร์ ไทยถาวร	อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

๑๓. นายชาญวิทย์ ผลชีวิน	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ
๑๔. นายวีระศักดิ์ พุทธระกุล	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ
๑๕. รองศาสตราจารย์ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ
๑๖. นายเฉลา พวงมาลัย	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ
๑๗. รองศาสตราจารย์เจ็ดหล้า สุนทรวิภาต	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ
๑๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์โยธิน ศรีโสภาก	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ
๑๙. รองศาสตราจารย์จิตติรัตน์ แสงเลิศอุทัย	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ
๒๐. นายเศรษฐศิษฏ์ ญวงศรี	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ
๒๑. นายธเนศ เสงี่ยมศักดิ์	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ
๒๒. นางณัทภัสสร สนั่นไหว	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ
๒๓. นายวรรณมงคล ศิลาประเสริฐ	ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ

โดยให้คณะอนุกรรมการนี้มีอำนาจหน้าที่

๑. ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลสถานการณ์ การจัดการศึกษาระดับอาชีวศึกษา สภาพปัญหา อุปสรรค และแนวทางในการแก้ไขปัญหาการอาชีวศึกษา ทั้งสถานศึกษาอาชีวศึกษา ของรัฐ และสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน

๒. ศึกษาและติดตามการดำเนินนโยบาย งบประมาณ แนวทางและกระบวนการ ในการส่งเสริมการสนับสนุน การยกระดับมาตรฐานคุณภาพการอาชีวศึกษา และการพัฒนาอาชีวศึกษา ทั้งสถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐ และสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน

๓. ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลกฎหมายด้านการอาชีวศึกษา วิเคราะห์สภาพปัญหา และอุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งศึกษาผลกระทบที่อาจเกิดจากการบังคับใช้ กฎหมาย ทั้งสถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐ และสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน

๔. ดำเนินการอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการการศึกษาขอหมาย เพื่อนำผลการพิจารณาศึกษาเสนอต่อคณะกรรมการการศึกษา วุฒิสภา ต่อไป

๒. วิธีการพิจารณาศึกษา

๒.๑ การประชุม

คณะอนุกรรมการการอาชีวศึกษาได้รับทราบข้อมูลข้อเท็จจริงและสภาพ ปัญหาที่เกิดขึ้นจริง การเดินทางไปศึกษาดูงานในพื้นที่ต่าง ๆ และการสะท้อนปัญหาจากผู้ที่คณะ อนุกรรมการเชิญเข้าร่วมประชุมเพื่อให้ข้อมูลและแสดงความคิดเห็น ดังนั้น จึงได้มีการประชุม เพื่อพิจารณาศึกษาในประเด็นดังกล่าว รวม ๑๑ ครั้ง ดังนี้

- การประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๒ วันพฤหัสบดีที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๒
- การประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๖๒ วันพฤหัสบดีที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๒
- การประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๖๒ วันพฤหัสบดีที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๒
- การประชุม ครั้งที่ ๔/๒๕๖๒ วันพฤหัสบดีที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๖๒
- การประชุม ครั้งที่ ๕/๒๕๖๒ วันพฤหัสบดีที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๒
- การประชุม ครั้งที่ ๖/๒๕๖๒ วันพฤหัสบดีที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๖๒
- การประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๓ วันพฤหัสบดีที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๓
- การประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๖๓ วันพฤหัสบดีที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๓

(ค)

- การประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๖๓ วันพฤหัสบดีที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓
- การประชุม ครั้งที่ ๔/๒๕๖๓ วันพฤหัสบดีที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓
- การประชุม ครั้งที่ ๕/๒๕๖๓ วันพฤหัสบดีที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓

๒.๒ การเดินทางไปศึกษาดูงาน

- ๑) การเดินทางไปศึกษาดูงานเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนระบบบูรณาการตามแนวศาสตร์พระราชา และอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ณ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครราชสีมา และวิทยาลัยเทคนิคสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๒
- ๒) การเดินทางไปศึกษาดูงานเกี่ยวกับ การจัดการศึกษาอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ณ กาญจนานิคมวิทยาลัยช่างทองหลวง จังหวัดนครปฐม เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๒
- ๓) การเดินทางไปศึกษาดูงานเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนระบบบูรณาการตามแนวศาสตร์พระราชา และอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ณ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีราชบุรี และวิทยาลัยเทคนิคราชบุรี จังหวัดราชบุรี เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๓

๒.๓ การพิจารณาเอกสารที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติ/กฎหมาย

- ๑) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐
- ๒) พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑
- ๓) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓
- ๔) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
- ๕) พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗
- ๖) พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๓๗) พ.ศ. ๒๕๔๘
- ๗) ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษา
- ๘) ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ
- ๙) ประกาศคณะกรรมการคุรุสภา เรื่อง สาระและสมรรถนะของผู้ประกอบวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และศึกษานิเทศก์ ตามข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ
- ๑๐) ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน เรื่อง หลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขในการให้ความเห็นชอบรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกเตรียมเข้าทำงาน
- ๑๑) ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน เรื่อง กำหนดรายการค่าใช้จ่ายในการฝึกเตรียมเข้าทำงาน

ข้อบังคับ/นโยบาย/ยุทธศาสตร์

- ๑) ข้อบังคับวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๒
- ๒) ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐.
- ๓) ยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษานโยบาย ยุทธศาสตร์การผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาในระยะ ๑๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๖๙)
- ๔) แผนปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา ของคณะกรรมการอิสระเพื่อปฏิรูปการศึกษา สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
- ๕) คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี แถลงต่อรัฐสภา วันพฤหัสบดีที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๒ ณ หอประชุมใหญ่ บริษัท ทีไอที จำกัด (มหาชน)
- ๖) นโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๓ (โดยนายณัฏฐพล ทีปสุวรรณ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ)

๓. ผลการพิจารณาศึกษา

คณะกรรมการได้พิจารณาศึกษา เรื่อง “การวิเคราะห์ประเด็นการจัดการอาชีวศึกษาและกฎหมายที่มีผลกระทบต่อการจัดการศึกษา” โดยคณะกรรมการได้พิจารณา มอบหมายให้คณะอนุกรรมการการอาชีวศึกษาพิจารณาศึกษา โดยแบ่งออกเป็น ๔ บท ดังนี้

บทที่ ๑ บทนำ

บทที่ ๒ ยุทธศาสตร์ แผน นโยบาย กฎหมาย และข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

บทที่ ๓ สถานการณ์ และปัญหาในการบริหารจัดการระบบการจัดการอาชีวศึกษา

บทที่ ๔ สรุปผลการพิจารณาศึกษา ข้อเสนอแนะและข้อเสนอแนะ

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

คณะกรรมการได้มีมติเห็นชอบรายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง “การวิเคราะห์ประเด็นการจัดการอาชีวศึกษาและกฎหมายที่มีผลกระทบต่อการจัดการศึกษา” ซึ่งคณะอนุกรรมการการอาชีวศึกษา ได้ดำเนินการจัดทำเสร็จเรียบร้อยแล้ว ดังนั้น คณะกรรมการจึงขอเสนอรายงานการพิจารณาศึกษาดังกล่าวพร้อมข้อเสนอแนะและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการตามรายงานทำนองนี้ เพื่อให้วุฒิสภาได้โปรดพิจารณา หากวุฒิสภาให้ความเห็นชอบด้วยกับผลการพิจารณา รวมทั้งข้อเสนอแนะและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการแล้ว ขอได้โปรดแจ้งไปยังรัฐบาล คณะรัฐมนตรี และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณาดำเนินการตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนสืบไป

(นายอาน กาจกระโทก)

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษา วุฒิสภา

บทสรุปผู้บริหาร

คณะอนุกรรมการการอาชีวศึกษา ในคณะกรรมการการศึกษา วุฒิสภา ได้พิจารณาศึกษาวิเคราะห์ประเด็นการจัดการอาชีวศึกษาและกฎหมายที่มีผลกระทบต่อการจัดการศึกษา โดยพิจารณาศึกษาและยึดแนวทางจากยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐ แผนปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา นโยบายของรัฐบาล นโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา นโยบายการผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาในระยะ ๑๕ ปี (พ.ศ.๒๕๕๕ - ๒๕๖๙) และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ.๒๕๕๑ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ ประกาศคณะกรรมการคุรุสภา เรื่อง สาระและสมรรถนะของผู้ประกอบวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารการศึกษา ตามมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗ พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๓๗) พ.ศ. ๒๕๔๘ ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน เรื่อง หลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไข ในการให้ความเห็นชอบรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกเตรียมเข้าทำงานและกำหนดรายการค่าใช้จ่ายในการฝึกเตรียมเข้าทำงาน ซึ่งจากการพิจารณาวิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร รายงานการวิจัย รายงานการพิจารณาศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้อง การเดินทางไปศึกษาดูงาน ในสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา รวมทั้งการรับฟังข้อมูลและความเห็นจากตัวแทนของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบประเด็นปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องที่มีผลกระทบต่อการจัดการศึกษาอาชีวศึกษา ดังนี้

๑) พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ ให้จัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษาโดยการรวมสถานศึกษาอาชีวศึกษา ในพื้นที่ใกล้เคียง ๓ - ๔ จังหวัด จัดตั้งเป็นสถาบันการอาชีวศึกษา ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ จำนวน ๑๙ สถาบัน และ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้จัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษาทางด้านเกษตรกรรม อีกจำนวน ๔ สถาบัน แม้จะมีการจัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษาในพื้นที่ต่าง ๆ แล้วนั้นก็ยังมิมีสถานศึกษาอาชีวศึกษาอีกจำนวนหนึ่ง ที่ไม่ได้เข้าร่วมกับสถาบันการอาชีวศึกษาแต่ปฏิบัติงานภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ทำให้เป็นปัญหาในการบริหารจัดการ ทั้งทางด้านงบประมาณ อัตราค่าจ้าง วัสดุ ครุภัณฑ์ ที่ส่งผลกระทบต่อจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ และเป็นไปตามความต้องการของสถานประกอบการที่เกิดจากความหลากหลายของสถานศึกษา มีทั้งที่อยู่ภายใต้สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

การกระจายอำนาจไปให้สถาบันการอาชีวศึกษา ในหลายเรื่องที่ยังไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติ เพราะยังไม่มีกฎหมายรองรับ และไม่มีกรมมอบอำนาจให้สถาบันการอาชีวศึกษาฯ ดำเนินการได้ จึงทำให้มีผลกระทบในการจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะเรื่องของงบประมาณที่ยังอยู่ภายใต้การกำหนดแผนงาน โครงการ ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ทำให้สถาบันการอาชีวศึกษา ไม่สามารถที่จะพัฒนาตนเองให้มีคุณภาพได้

นอกจากปัญหาดังกล่าวแล้ว ยังพบว่า สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กำลังดำเนินการในการแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่มีสาระสำคัญ คือ เพิ่มข้อกำหนดในการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ ตาม มาตรา ๙ โดยเพิ่ม หลักสูตร ประกาศนียบัตรเตรียมอาชีวศึกษา (ปตอ.) ขึ้นมาอีกระดับ โดยจะรับนักเรียนที่จบในระดับประถมศึกษา เข้าเรียนในหลักสูตรนี้ ซึ่งคณะอนุกรรมการการอาชีวศึกษา มีข้อกังวลในเรื่องดังกล่าวหลายประเด็น ถ้ามีการปรับแก้ไขในเฉพาะประเด็นนี้ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ควรต้องพิจารณา ปรับแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ ทั้งฉบับ เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ การเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ เพื่อลดปัญหาที่เกิดขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง

๒) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ และ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ และ กฎหมายที่เกี่ยวข้องของคณะกรรมการคุรุสภา มีปัญหาทั้งในด้านนโยบายที่ไม่มีผู้ทรงคุณวุฒิทางด้าน อาชีวศึกษาเข้าไปเป็นคณะกรรมการ ข้อบังคับ และประกาศต่าง ๆ จึงไม่ได้พิจารณาแยกการจัดการ อาชีวศึกษากับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งเรื่องของการบรรจุ แต่งตั้งครูและบุคลากรทางการศึกษา มาตราฐานความรู้ สมรรถนะ สำหรับในการผลิตและพัฒนาครูอาชีวศึกษาที่ยังมีการผลิตครูไม่ครบ ในทุกสาขาอาชีพที่จัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาทางด้านอาชีวศึกษา ทำให้เกิดปัญหาการขาด แคลนครู และไม่สามารถสรรหาบุคลากรที่มีคุณสมบัติตรงตามมาตรฐานของคุรุสภาเข้ารับการบรรจุ เป็นข้าราชการครูได้ เช่น ในสาขาทางด้านศิลปกรรม พาณิชยกรรม คหกรรม และเกษตรกรรม เป็นต้น

จากการพิจารณาศึกษา ยังพบว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ในบางเรื่องยังไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติ การอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ ทำให้เป็นปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการอาชีวศึกษา ทั้งในประเด็นเกี่ยวกับที่มาของผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษา และคุณสมบัติครูอาชีวศึกษา

๓) พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗ พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๓๗) พ.ศ. ๒๕๔๘ และประกาศ คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการให้ความเห็นชอบ รายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกเตรียมเข้าทำงาน และประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือ แรงงาน เรื่อง กำหนดรายการค่าใช้จ่ายในการฝึกเตรียมเข้าทำงาน เป็นกฎหมายที่ต้องการส่งเสริม เพื่อพัฒนาฝีมือแรงงาน ไม่เหมาะกับการนำมาใช้ในการจัดการอาชีวศึกษาในรูปแบบทวิภาคี เนื่องจากเงื่อนไขต่าง ๆ ยังไม่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะสถานประกอบการ ยังไม่ให้ความสำคัญ และไม่ให้ความร่วมมือในการรับนักศึกษาเข้าฝึกปฏิบัติงานในรูปแบบทวิภาคี

ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ

การพิจารณาศึกษาของคณะอนุกรรมการการอาชีวศึกษา ในคณะกรรมการการ การศึกษา วุฒิสภา เพื่อวิเคราะห์และสังเคราะห์ประเด็นการจัดการอาชีวศึกษาและกฎหมายที่มี ผลกระทบต่อการจัดการศึกษา โดยพิจารณาจากพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ และ กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง มีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ ดังนี้

๑) การจัดการอาชีวศึกษา เป็นการจัดการศึกษาเพื่ออาชีพ ซึ่งมีปรัชญา แนวคิด แตกต่างกับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนั้น ผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการกำหนด นโยบาย หลักเกณฑ์ ข้อกำหนดทางกฎหมาย ต้องพิจารณาผลกระทบในการใช้กฎหมายร่วมกัน ควรมีการแยกกันระหว่าง การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน และการจัดการอาชีวศึกษาอย่างชัดเจน เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อ การดำเนินงาน อย่างเช่นที่เป็นมาอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน

๒) กระทรวงศึกษาธิการ ควรพิจารณาแก้ไขโครงสร้างการบริหารจัดการของกระทรวงฯ เสียใหม่ เพราะปัจจุบันมีการแยกสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาออกจากกระทรวงศึกษาธิการ ส่งผลให้บทบาทหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม โดยเฉพาะ ในส่วนของคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่มีบทบาทและหน้าที่ในการกำหนดนโยบายในการจัดการ อาชีวศึกษา โดยต้องพิจารณาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป และต้องเป็นไปตามที่บัญญัติ ในพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่มีการแก้ไขปรับปรุงแล้ว

๓) กระทรวงศึกษาธิการ ควรมีการวิเคราะห์เพื่อหาปัญหา และผลกระทบของการจัด การอาชีวศึกษาทั้งระบบ ในประเด็นสำคัญต่าง ๆ เช่น การให้งบประมาณรายหัวนักศึกษา อัตรา การบรรจุหรือแต่งตั้งครูใหม่ และการบรรจุครูทดแทนครูที่เกษียณอายุราชการ เพื่อกำหนดเป็นแนวทาง การแก้ปัญหาอย่างเป็นรูปธรรม

๔) กระทรวงศึกษาธิการ ควรมีการพิจารณาและให้ความสำคัญในหลักสูตรการผลิตครู แนะแนว ที่จะต้องให้คำปรึกษาด้านการประกอบอาชีพร่วมกับการแนะแนวเรื่องการศึกษาต่อสายสามัญ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้าเรียนในสายอาชีวศึกษามากขึ้น

๕) กระทรวงศึกษาธิการ ควรมีการกำหนดอัตราเงินเดือนของผู้จบอาชีวศึกษา (ระดับ ปวช. และระดับ ปวส.) ให้แตกต่างกับผู้จบการศึกษาสายสามัญ (ม. ๓ และ ม.๖) เพื่อจูงใจให้มีผู้มาเรียน อาชีวศึกษามากขึ้น

๖) กระทรวงศึกษาธิการ ควรปรับเปลี่ยนแนวทางการพิจารณาอุดหนุนงบประมาณราย หัวของอาชีวศึกษา เป็นวิธีการอื่นเพราะการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา จะต้องมีการฝึกภาคปฏิบัติ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการจัดการศึกษาทุกหลักสูตรทางด้านวิชาชีพ สัดส่วนของผู้เรียนต้องมีการจำกัด ให้สอดคล้องกันในแต่ละสาขาอาชีพ เช่น สาขาทางด้านอุตสาหกรรม กลุ่มเรียน ๑ กลุ่ม ไม่ควรเกิน ๑๕ คน เพราะมีข้อจำกัดทางด้านสถานที่ ครุภัณฑ์ เครื่องมือ และวัสดุฝึก ซึ่งจะแตกต่างกับผู้เรียนสาย สามัญที่มีจำนวนผู้เรียนจำนวนมากได้

๗) กระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ควรพิจารณา ยกระดับศูนย์ข้อมูลกำลังคนอาชีวศึกษา (V-Cop) โดยจัดตั้งเป็นสำนักงาน หรือ กองงาน ที่ทำหน้าที่ ในการดำเนินการด้านข้อมูลกำลังคน เพื่อเก็บข้อมูลความต้องการแรงงานทั้งในระดับมัธยมศึกษาและ ระดับอาชีวศึกษา เพื่อนำข้อมูลมาใช้ประโยชน์ในการวางแผนการพัฒนาหลักสูตร เพื่อการผลิตกำลังคน โดยเฉพาะทางด้านอาชีวศึกษา ให้สอดคล้องกับความต้องการของภาคประกอบการ โดยที่ศูนย์ข้อมูล กำลังคนอาชีวศึกษา (V-Cop) จะเป็นศูนย์กลางสำคัญที่มีการรวบรวมข้อมูลสำหรับผู้เรียนอาชีวศึกษา และบุคลากรอาชีวศึกษา ทั้งในสถาบันอาชีวศึกษา ของรัฐ และเอกชน รวมถึงกาจัดการอาชีวศึกษา ในหน่วยงานอื่น ๆ เช่น โรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาในรูปแบบทวิศึกษา เพื่อเป็นข้อมูลให้ผู้ประกอบการ ในการสืบค้นและหาผู้เรียนที่มีคุณสมบัติตามที่สถานประกอบการต้องการเข้าทำงาน โดยต้องพัฒนา ระบบศูนย์ข้อมูลดังกล่าว ให้มีความสามารถในการเข้าใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในระดับ

นโยบาย และในระดับสถาบัน ซึ่งอาจพัฒนาต่อไปยังระดับจังหวัดได้ต่อไปในอนาคตเพื่อให้การเก็บ และรวบรวมข้อมูลความต้องการแรงงานในแต่ละจังหวัดอย่างเป็นระบบ และสามารถนำข้อมูลที่ได้ มาใช้ประโยชน์ในการวางแผนและการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา ให้สอดคล้องกับความต้องการ ของสถานประกอบการได้อย่างแท้จริง

๘) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ยังไม่ดำเนินการดำเนินการและบริหารจัดการให้เป็นไปตามที่พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติไว้ ทั้งที่เป็นกฎหมายสำคัญ ที่ต้องใช้เป็นบรรทัดฐานในการบริหารจัดการการอาชีวศึกษาให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหลายมาตรา และไม่ดำเนินการออกกฎหมายลำดับรองในการแก้ไขปัญหา เช่น กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ ต่าง ๆ ที่จะทำให้ผู้ปฏิบัติงาน นำไปใช้ในการปฏิบัติเพื่อให้เป็นแนวทางเดียวกัน ทำให้ปัญหาเกิดขึ้น อย่างต่อเนื่องและยาวนาน ที่ยังไม่ได้รับการแก้ไข โดยเฉพาะมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ ในประเด็น เกี่ยวกับการรวมสถานศึกษาอาชีวศึกษาเข้าเป็นสถาบัน แต่ยังมีสถานศึกษาอาชีวศึกษาบางส่วน ยังไม่ได้เข้าร่วมในสถาบันการอาชีวศึกษา ในส่วนของการกระจายอำนาจให้สถาบันการอาชีวศึกษา ก็ยังไม่ได้รับการพิจารณาแก้ไขในหลายประเด็น ซึ่งคณะอนุกรรมการการอาชีวศึกษาได้พิจารณา ศึกษาพระราชบัญญัติดังกล่าวโดยละเอียดรอบคอบ และมีข้อเสนอแนะเพื่อพิจารณาในการปรับปรุง แก้ไขพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา นำไปเป็นข้อมูลในการเสนอขอปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ.๒๕๕๑ ดังแสดงไว้ ในภาคผนวก

๙) สถาบันการอาชีวศึกษา ที่เกิดขึ้นจากการรวมตัวกันของสถานศึกษาอาชีวศึกษา ในระดับพื้นที่ให้มีฐานะเป็นนิติบุคคล เพื่อเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเพื่อพัฒนาคุณภาพ การจัดการอาชีวศึกษา ในทุกระดับ ดังนั้น สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ต้องเร่งดำเนินการ แก้ไขปัญหาในเรื่องการกระจายอำนาจไปยังสถาบันการอาชีวศึกษา ตามบัญญัติในพระราชบัญญัติ การอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๐ (๑) ทั้งทางด้านการบริหารจัดการ ด้านงบประมาณ ด้านบุคลากร และด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เป็นการเร่งด่วน โดยสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ต้องกำกับ ติดตาม และทบทวนตรวจสอบในเรื่องดังกล่าวอย่างจริงจังและต่อเนื่อง โดยการระดม ความคิดเห็นจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง และนำมาใช้เพื่อให้การขับเคลื่อนอาชีวศึกษาสามารถพัฒนา ไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑๐) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ควรแต่งตั้งคณะกรรมการในการพิจารณา เพื่อดำเนินการร่างพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อปรับปรุงบทบัญญัติใหม่ทั้งฉบับ โดยกำหนดกรอบระยะเวลาการทำงานให้ชัดเจน

๑๑) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ควรมอบหมายให้หน่วยงานที่มีหน้าที่ รับผิดชอบ ในการสร้างความเข้าใจในเนื้อหาสาระ และรายละเอียดของพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ รวมถึงกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาอาชีวศึกษา เพื่อให้ทุกสถานศึกษา เกิดความเข้าใจที่ตรงกันในแนวทางการปฏิบัติงานที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

๑๒) เพื่อให้การจัดการศึกษาอาชีวศึกษาของประเทศ มีความเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ ควรให้ความสำคัญกับความร่วมมือในการจัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน ให้เข้ามา มีส่วนร่วมในการพัฒนาอาชีวศึกษาในทุกระดับและทุกประเภท เพื่อให้มีมาตรฐานและคุณภาพ ที่เหมือนกัน

๑๓) ปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากกฎหมายที่เกี่ยวข้อง สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จะต้องเร่งพิจารณาดำเนินการ เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งมีผลกระทบกับการบริหารงาน และการจัดการเรียนการสอน โดยการประชุมหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ข้อมูลปัญหาและผลกระทบที่เกิดขึ้น ประสานงาน และติดตามการปรับแก้ไขข้อกฎหมายในประเด็นที่เกิดปัญหาอย่างจริงจัง

๑๔) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ควรพิจารณาปรับลดครุอัตราจ้างที่มีอยู่จำนวนมาก ในทุกสถานศึกษา ที่เงินเดือนมาจากเงินผลประโยชน์ ในอัตราที่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ ผู้จบปริญญาตรี ต้องได้รับเงินเดือน ๑๕,๐๐๐ บาท แต่ข้อเท็จจริงพบว่ามีสถานศึกษาจำนวนมาก จ้างด้วยอัตราที่ต่ำกว่า ทำให้มีการเข้า ออกของครุอัตราจ้างตลอดเวลา ส่งผลกระทบต่อจัดการเรียนการสอน สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาต้องดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าวนี้อย่างเร่งด่วน โดยหาอัตราบรรจุแต่งตั้งครุมาทดแทนทั้งครุที่เกษียณอายุราชการ และครุอัตราจ้าง

๑๕) จากผลกระทบในการนำงบประมาณที่ควรจะนำมาใช้ในการจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์ และวัสดุการเรียนการสอนให้กับผู้เรียน แต่กลับนำงบประมาณนั้นนำไปจ้างครุอัตราจ้าง ทำให้เกิดความขาดแคลนในเรื่องวัสดุ อุปกรณ์ และวัสดุการเรียนการสอน ส่งผลกระทบต่อการศึกษาฝึกปฏิบัติการในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ ซึ่งเป็นหัวใจหลักในการผลิตบุคลากรด้านอาชีวศึกษา คือ ต้องให้มีการฝึกจนผู้เรียนเกิดความเชี่ยวชาญ

๑๖) การสรรหา แต่งตั้ง ผู้บริหารอาชีวศึกษาในทุกระดับ ควรมีข้อกำหนดเป็นการเฉพาะว่าต้องมีประสบการณ์ทางด้านอาชีวศึกษาที่เกี่ยวข้องมาก่อน เช่น ผู้บริหารทางสายเกษตรกรรม ก็ควรต้องมีความรู้ทางด้านเกษตรกรรม หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร จึงจะทำให้สามารถพัฒนาสถานศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑๗) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ควรกำหนดแนวนโยบายให้สถาบันการอาชีวศึกษา ดำเนินงานให้เกิดความร่วมมือในการจัดการอาชีวศึกษา โดยจัดให้มีคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชน (กรอ.อศ.) ของสถาบันอาชีวศึกษาทุกแห่ง เพื่อใช้เป็นกลไกให้เกิดเครือข่ายความร่วมมือของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในการจัดการอาชีวศึกษากับสถานศึกษาอาชีวศึกษา โดยคณะกรรมการชุดนี้ ควรประกอบด้วย ผู้แทนจากหอการค้า สภาอุตสาหกรรม ผู้ประกอบธุรกิจในทุกจังหวัดในพื้นที่ที่สถาบันอาชีวศึกษารับผิดชอบ รวมทั้งผู้บริหารวิทยาลัยที่สังกัดในสถาบันอาชีวศึกษานั้น ๆ โดยคณะกรรมการชุดนี้จะทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบายในการจัดการอาชีวศึกษาที่เหมาะสมกับพื้นที่ เช่น การพัฒนาหลักสูตรที่เป็นไปตามความต้องการกำลังคน แต่ละสาขาอาชีพของแต่ละจังหวัด การกำหนดค่าตอบแทนของนักศึกษาในขณะปฏิบัติงานในสถานประกอบการ ในระบบทวิภาคี และเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการอาชีวศึกษา ให้สอดคล้องกับความต้องการของแต่ละจังหวัดและภูมิภาคนั้น ๆ อาทิ การพัฒนาโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor : EEC) ที่มีข้อมูลในเบื้องต้นว่า โครงการดังกล่าวมีความต้องการแรงงานทางด้านอาชีวศึกษาสำหรับขับเคลื่อนภาคอุตสาหกรรมค่อนข้างมาก

๑๘) การจัดทำหลักสูตรอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับมาตรฐานอาชีพที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพให้การรับรอง เพื่อให้ผู้จบการศึกษามีสมรรถนะตามที่กลุ่มอาชีพต้องการ และในบางหลักสูตร เช่น เกษตรกรรม ศิลปกรรม

(๖)

ต้องสอดคล้องกับวิถีของชุมชนและท้องถิ่นนั้น ๆ โดยต้องให้ความสำคัญในการให้ผู้เรียนสามารถเป็นผู้ประกอบการธุรกิจรายย่อย (SME) ได้

๑๙) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ต้องเร่งดำเนินการในการให้จัดตั้งกองทุนขึ้นตามมาตรา ๕๖ ในพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่เรียกว่า “กองทุนเพื่อพัฒนาการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ” ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการอาชีวศึกษา การพัฒนาบุคลากร งานวิจัยทางด้านอาชีวศึกษา และ ความร่วมมือในการจัดการอาชีวศึกษาให้เกิดขึ้น โดยออกเป็นกฎหมายลำดับรอง และให้หน่วยงานที่รับผิดชอบสามารถดำเนินการได้ตามกฎหมาย ซึ่งจะเป็นกลไกที่สำคัญมากในการพัฒนาอาชีวศึกษา

คำนำ

คณะอนุกรรมการการอาชีวศึกษา ในคณะกรรมการการศึกษา วุฒิสภา ได้ดำเนินการวิเคราะห์ประเด็นการจัดการอาชีวศึกษาและกฎหมายที่มีผลกระทบต่อการจัดการศึกษา โดยพิจารณาศึกษาและยึดแนวทางตามยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐ แผนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา นโยบายของรัฐบาล นโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ นโยบายและยุทธศาสตร์การผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษา ในระยะ ๑๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๖๙) และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งพบปัญหาในส่วนของกระจายอำนาจไปยังสถาบันการอาชีวศึกษาตามพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๐ (๑) มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ ที่ยังไม่มีการดำเนินการและส่งผลต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาอาชีวศึกษาอย่างมาก พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องของคณะกรรมการคุรุสภา มีปัญหาทั้งในด้านนโยบายที่ไม่มีผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านอาชีวศึกษาเข้าไปเป็นคณะกรรมการ การบรรจุและแต่งตั้งครูอาชีวศึกษา ยังประสบปัญหาในเรื่องความรู้ สมรรถนะ และมีการผลิตครูไม่ครบในทุกสาขาอาชีพ ไม่สามารถสรรหาบุคลากรที่มีคุณสมบัติตรงตามมาตรฐานของคุรุสภา ส่วนพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗ ประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๓๗) พ.ศ. ๒๕๕๘ และประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานเกี่ยวกับเงื่อนไขการให้ความเห็นชอบการฝึกเตรียมเข้าทำงาน และการกำหนดรายการค่าใช้จ่ายในการฝึกเตรียมเข้าทำงาน เป็นกฎหมายที่ต้องการส่งเสริมเพื่อพัฒนาฝีมือแรงงาน ไม่เหมาะกับการนำมาใช้ในการจัดการอาชีวศึกษาในรูปแบบทวิภาคีเนื่องจากเงื่อนไขต่าง ๆ ยังไม่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นต้น

ผลการศึกษาวิเคราะห์ข้อกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการอาชีวศึกษาจะเป็นแนวทางสำคัญอันนำไปสู่การแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการการอาชีวศึกษาที่เกิดขึ้นได้อย่างเป็นรูปธรรมสมควรอย่างยิ่งที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในแวดวงการอาชีวศึกษาต้องตระหนักและให้ความสำคัญกับการอาชีวศึกษา เพื่อกำหนดมาตรการ วางแผนการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษาให้มีสมรรถนะและมีความรู้ความสามารถที่สอดคล้องตามความต้องการของภาคแรงงาน และสถานประกอบการในอันที่จะส่งผลต่อความก้าวหน้าและความเข้มแข็งการพัฒนาประเทศในภาพรวมต่อไป

ขอขอบคุณอนุกรรมการและที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการที่ได้ทุ่มเท เสียสละเวลา และให้ข้อเสนอแนะและแนวคิดที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดทำรายงานการพิจารณาศึกษาฉบับนี้ ขอขอบคุณฝ่ายเลขานุการคณะอนุกรรมการการอาชีวศึกษาที่มุ่งมั่น ตั้งใจ และมีความอุตสาหะเป็นที่ตั้งอันส่งผลให้การจัดทำรายงานการพิจารณาศึกษานี้แล้วเสร็จไปได้ด้วยดีตามเจตนารมณ์

(รองศาสตราจารย์ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร)
ประธานคณะอนุกรรมการการอาชีวศึกษา
ในคณะกรรมการการศึกษา วุฒิสภา

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	(๑) - (๖)
คำนำ	(๗)
สารบัญ	(๘)
บทที่ ๑ บทนำ	๑
๑.๑ ความเป็นมาและสภาพปัญหา	๑
๑.๒ วัตถุประสงค์ของการศึกษา	๖
๑.๓ ขอบเขตของการศึกษา	๖
๑.๔ วิธีการดำเนินการศึกษา	๖
๑.๕ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๗
๑.๖ คำอธิบายคำย่อและนิยามศัพท์เฉพาะ	๗
บทที่ ๒ ยุทธศาสตร์ แผน นโยบาย กฎหมาย และข้อมูลที่เกี่ยวข้อง	๘
๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐	๘
๒.๒ แผนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา	๑๑
๒.๓ นโยบายของรัฐบาล (พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี)	๑๘
๒.๔ นโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (นายณัฏฐพล ทีปสุวรรณ)	๒๐
๒.๕ พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑	๒๑
๒.๖ ยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา นโยบาย ยุทธศาสตร์การผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษา ในระยะ ๑๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๖๙)	๒๓
๒.๗ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ และ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒	๒๗
๒.๘ ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษา	๒๙
๒.๙ ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ	๓๐
๒.๑๐ ประกาศคณะกรรมการคุรุสภา เรื่อง สาระและสมรรถนะของผู้ประกอบวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และศึกษานิเทศก์ ตามข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ	๓๓
๒.๑๑ พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗	๓๖
๒.๑๒ พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๓๗) พ.ศ. ๒๕๔๘	๓๗
๒.๑๓ ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขในการให้ความเห็นชอบรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกเตรียมเข้าทำงาน	๓๘
๒.๑๔ ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน เรื่อง กำหนดรายการ ค่าใช้จ่ายในการฝึกเตรียมเข้าทำงาน	๓๘

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ ๓ สถานการณ์ และปัญหาในการบริหารจัดการระบบการจัดการอาชีวศึกษา	๔๑
๓.๑ สถานการณ์การจัดการอาชีวศึกษาในประเทศไทย	๔๑
๓.๒ สภาพปัญหาที่เกิดจากกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการจัดการอาชีวศึกษา	๔๓
๓.๓ การวิเคราะห์สรุปประเด็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการจัดการอาชีวศึกษา	๕๖
บทที่ ๔ สรุปผลการพิจารณาศึกษา ข้อเสนอแนะและข้อสังเกต	๕๙
๔.๑ สรุปผลการพิจารณาศึกษา	๕๙
๔.๒ ข้อเสนอแนะและข้อสังเกต	๖๑
บรรณานุกรม	๖๓
ภาคผนวก	๖๗
- ตารางเปรียบเทียบข้อเสนอในการปรับปรุงและแก้ไขพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑	

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและสภาพปัญหา

ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐ ได้กำหนดวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน โดยเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผล การพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ และยุทธศาสตร์ที่สำคัญ คือ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ซึ่งมีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่ (๑) “ต่อยอดอดีต” (๒) “ปรับปรุงจจุบัน” และ (๓) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ทั้งในส่วนของ การเกษตรสร้างมูลค่า อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก รวมทั้งการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ ประกอบกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมาย การพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยการปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม มุ่งเน้นให้สถาบันทางสังคมร่วมปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรม ที่พึงประสงค์ การพัฒนาศกยภาพคนตลอดช่วงชีวิต มุ่งเน้นการพัฒนาคนเชิงคุณภาพในทุกช่วงวัย ประกอบด้วย การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑ มุ่งเน้น ผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้และมีใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ ที่หลากหลาย การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศกยภาพทรัพยากรมนุษย์ และการเสริมสร้างศกภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ รวมทั้งยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญที่ให้ความสำคัญ ในการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม ทั้งในส่วนของ การลด ความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี และการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา ในส่วนของการปฏิรูป ประเทศด้านการศึกษา ได้กำหนดเป้าหมายในการปฏิรูปไว้ ๗ ประเด็น คือ ๑) ประเด็นระบบการศึกษา และการเรียนรู้โดยรวมของประเทศ โดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎหมาย ที่เกี่ยวข้อง ๒) ประเด็นการพัฒนาเด็กเล็กและเด็กก่อนวัยเรียน ๓) ประเด็นเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ ทางการศึกษา ๔) ประเด็นกลไกและระบบการผลิต คัดกรอง และพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพครู อาจารย์ ๕) ประเด็นการจัดการเรียนการสอนเพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑ ๖) ประเด็น การปรับโครงสร้างของหน่วยงานในระบบการศึกษาเพื่อบรรลุเป้าหมายในการปรับปรุงการจัดการเรียน

การสอน และ ๗) ประเด็นการศึกษาและการเรียนรู้ด้วยการพลิกโฉมด้วยระบบดิจิทัล ในแผนการปฏิรูป ทั้ง ๗ ประเด็น มีที่เกี่ยวกับการอาชีวศึกษา ๖ ประเด็น ยกเว้น ประเด็นที่ ๒ การพัฒนาเด็กเล็กและเด็กก่อนวัยเรียน เป็นหน้าที่ของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประเด็นที่มีความสำคัญในการแก้ปัญหาในการจัดการอาชีวศึกษาที่ต้องเร่งดำเนินการแก้ไข คือ ประเด็นที่ ๑ คือ ระบบการศึกษาและการเรียนรู้ โดยรวมของประเทศ โดย พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และประเด็นที่ ๖ การปรับโครงสร้างของหน่วยงานในระบบการศึกษาเพื่อบรรลุเป้าหมายในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน

พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ใช้ในการดำเนินการบริหารจัดการ ตามที่มีข้อกำหนดไว้ มาเป็นระยะเวลาหนึ่งแล้วนั้น จากการศึกษา ข้อมูลและการร่วมประชุมกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา พบว่า ยังมีปัญหาที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับข้อกำหนดในพระราชบัญญัติ ดังกล่าว อาทิเช่น สถานศึกษาอาชีวศึกษา มีทั้งที่เข้าร่วมอยู่ในสถาบันอาชีวศึกษา แต่มีสถานศึกษา อีกเป็นจำนวนมากที่ยังไม่เข้าร่วม ทำให้เกิดปัญหาในเรื่องของการจัดการทั้ง การบริหารงานบุคคล งบประมาณ การจัดการเรียนการสอน และการประกันคุณภาพ เพราะในปัจจุบัน ยังไม่มีการกระจายอำนาจลงไปสู่สถาบันการอาชีวศึกษาตามที่ กฎหมายกำหนด อัตรากำลังที่มีอยู่ส่วนใหญ่เป็นครูอัตราจ้าง ขาดความมั่นคงในอาชีพ การจัดสรร งบประมาณเป็นรายหัว ทำให้สถานศึกษาบางแห่งมีงบประมาณไม่เพียงพอในการบริหารงาน เป็นต้น ปัญหาดังกล่าวมีผลกระทบในการจัดการอาชีวศึกษาเป็นอย่างมาก

คณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้มีมติเห็นชอบ รายงานการพิจารณาศึกษา ที่ดำเนินการโดยคณะอนุกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน ๑๒ เรื่อง คือ ๑) ข้อเสนอเชิงนโยบายในการบริหารจัดการศูนย์ข้อมูลกำลังคนอาชีวศึกษา (www.v-cop.net) ๒) แนวทางการจัดการศึกษาเรียนรู้ร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย (ทวิศึกษา) ๓) แนวทางในการแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการสถาบันการอาชีวศึกษา ๔) แนวทางการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี ๕) ข้อเสนอเชิงนโยบายในการแก้ไขปัญหาการอาชีวศึกษา ๖) ข้อเสนอแนะ ในการปฏิรูปการอาชีวศึกษา ๗) เงื่อนไขหลักของความสำเร็จในการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี ๘) ครูอาชีวศึกษา : การผลิต การพัฒนา และมาตรฐานครูวิชาชีพ ๙) แนวทางประยุกต์รูปแบบการเรียน การสอน ตามแนวคิด Monozukuri ในระบบ KOSEN ของญี่ปุ่น ให้สอดคล้องกับระบบอาชีวศึกษา ของไทย ๑๐) การสร้างแรงจูงใจให้เยาวชนเรียนอาชีวศึกษา ๑๑) การพัฒนาหลักสูตร : การจัดการเรียน การสอน การวัดและประเมินผล เน้นฐานสมรรถนะ ที่ทำให้อาชีวศึกษาไทยมีคุณภาพ และ ๑๒) แนวทาง การส่งเสริมและสนับสนุนอาชีวศึกษาเกษตร จากรายงานการพิจารณาศึกษาทั้งหมด ได้นำเสนอไปยัง หน่วยงานผู้เกี่ยวข้องแล้ว แต่ยังคงพบว่า ปัจจุบันยังไม่มี การดำเนินการในประเด็นสำคัญ อีกหลายประเด็น ทำให้ปัญหาการอาชีวศึกษา ยังไม่ได้รับการแก้ไขเยียวยาให้ เห็นผลอย่างเป็นรูปธรรม ดังนั้น คณะ อนุกรรมการการอาชีวศึกษา ในคณะกรรมการการศึกษา วุฒิสภา ได้พิจารณาแล้วจึงเห็นควรให้มี การทบทวนปัญหาและข้อเสนอแนะจากรายงานผลการพิจารณาที่ผ่านมา และการไปศึกษาข้อมูล เพิ่มเติม ทั้งจากการเชิญผู้เกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุม การเดินทางไปศึกษาดูงานสถานศึกษาที่จัดการศึกษา ทางด้านอาชีวศึกษา ของคณะอนุกรรมการฯ เพื่อนำมาทำการวิเคราะห์ประเด็นปัญหาการจัดการ อาชีวศึกษาและข้อกำหนดที่มีผลกระทบต่อ การจัดการศึกษา ต่อไป

การศึกษาข้อมูลจากรายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง ข้อเสนอเชิงนโยบายในการแก้ไข ปัญหาการอาชีวศึกษา ของคณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา สถาบันบัญญัติแห่งชาติได้วิเคราะห์ สภาพปัญหาของการอาชีวศึกษาและศึกษาวิธีการแก้ไขปัญหา โดยจัดทำสรุปข้อเสนอแนะเพื่อแก้ปัญหา ของการอาชีวศึกษา ใน ๗ ประเด็น คือ ๑) การสร้างพลเมืองคุณภาพเพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขัน ๒) ครูและบุคลากรทางการศึกษา ๓) การจัดการเรียนรู้ ๔) การมีส่วนร่วม การเพิ่ม การกระจายโอกาส และคุณภาพ การลดความเหลื่อมล้ำ ๕) การบริหารจัดการ งบประมาณและทรัพยากร ๖) สื่อการเรียนรู้ และระบบเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ๗) หลักสูตรการเรียนรู้ จากรายงานการพิจารณาศึกษา ในเรื่อง ดังกล่าว มีประเด็นที่เกี่ยวข้องที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) ควรนำไปดำเนินการ ตามข้อเสนอแนะ ในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ ครูและบุคลากรทางการศึกษา คือ การจัดให้มีคณะกรรมการบริหารงาน บุคคลสายอาชีวศึกษาเป็นการเฉพาะที่มีความแตกต่างไปจากระบบการบริหารของการศึกษาสายสามัญ พิจารณานำกฎสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) ว่าด้วย การบริหารข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามาปรับปรุงแก้ไขให้เกิดความเหมาะสมสำหรับ การบริหารบุคลากรสายอาชีวศึกษา การพิจารณากำหนดคุณสมบัติของผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ของสถาบันการอาชีวศึกษา ต้องมีข้อแตกต่างจากมหาวิทยาลัย โดยให้พิจารณาจากประสบการณ์ การฝึกอาชีพ การมีผลงานทางนวัตกรรมด้านต่าง ๆ ตำราและเอกสารคู่มือต้องเกี่ยวข้องกับ การปฏิบัติงานและการศึกษาด้านอาชีวศึกษา

ประเด็นที่ ๒ การจัดการเรียนรู้ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ต้องจัดให้มีการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระบบทวิภาคีในประเทศไทย เพื่อประเมินผลงงานว่ามีคุณภาพตามแผนที่วางไว้ หรือไม่ และส่งผลการวิจัยให้หน่วยงานที่รับผิดชอบ กิจกรรมระบบทวิภาคี นำไปปรับปรุง แก้ไข และ พัฒนาระบบทวิภาคี ต่อไป

ประเด็นที่ ๓ การมีส่วนร่วม การเพิ่ม การกระจายโอกาสและคุณภาพ การลดความ เหลื่อมล้ำ มีข้อเสนอแนะให้ สถานศึกษาอาชีวศึกษา และสถาบันอาชีวศึกษา ต้องจัดการศึกษา โดย ประสานกับภาคธุรกิจเอกชน และสถานประกอบการเป็นเครือข่าย เพื่อจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับ ความต้องการของตลาดแรงงาน เช่น จัดให้มีหลักสูตรฐานสมรรถนะและการศึกษาระบบทวิภาคีการจัด ศูนย์การเรียนในสถานประกอบการ เพื่อพัฒนากำลังแรงงาน และจัดการศึกษาแบบบูรณาการโดยการ เทียบโอนประสบการณ์จากการปฏิบัติงานในภาคอุตสาหกรรม

ประเด็นที่ ๔ การบริหารจัดการ งบประมาณและทรัพยากร ให้สำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา จัดให้มีมาตรการจูงใจให้สถานประกอบการเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ การอาชีวศึกษา เช่น การลดหย่อนภาษี การเชิดชูเกียรติ การให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นกรณีพิเศษ การคิดภาษีการนำเข้าเครื่องจักรและอุปกรณ์สำหรับการใช้ในระบบทวิภาคี หรือนำมาช่วยในการฝึกงาน นักศึกษา เปรียบเสมือนเป็นอุปกรณ์ทางการศึกษา แทนที่จะคิดว่าเป็นเครื่องจักรสำหรับการประกอบ ธุรกิจ และ คณะกรรมการการอาชีวศึกษา ต้องกำหนดขอบเขต อำนาจของผู้อำนวยการสถาบัน การอาชีวศึกษาแต่ละแห่งในการทำนิติกรรม เพื่อให้มีความชัดเจนของการเป็นนิติบุคคล

ประเด็นที่ ๕ สื่อการเรียนรู้ และระบบเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีข้อเสนอแนะให้ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ควรมีมาตรการในการพัฒนาคุณภาพด้านการศึกษาแบบ ทวิภาคีโดยปรับปรุงวิธีดำเนินงานของโครงการ FIX IT CENTER ให้มีประสิทธิภาพ ไม่ขัดแย้งกับชุมชน

หรือถูกมองว่าเป็นการแข่งขันข้างในชุมชน รวมทั้ง สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ควรประสานงานกับกรมพัฒนาฝีมือแรงงานในการพัฒนาช่างในชุมชนให้มีสมรรถนะที่สูงขึ้น และ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ควรปรับปรุงศูนย์ข้อมูลกำลังคนอาชีวศึกษา ให้สถานศึกษา อาชีวศึกษาเอกชน สามารถใช้ประโยชน์ได้ ภายใน ๖ เดือน นับจากคำสั่งคณะกรรมการความสงบแห่งชาติ ที่ ๘/๒๕๕๙ เรื่อง การบริหารจัดการรวมสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐและภาคเอกชน ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

ประเด็นที่ ๖ หลักสูตรการเรียนรู้อ มีข้อเสนอแนะให้ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และสถาบันการอาชีวศึกษา ต้องมีการจัดทำหลักสูตรฐานสมรรถนะ และส่งเสริมให้การจัดการศึกษาอาชีวศึกษา เป็นการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และ สถาบันการอาชีวศึกษา ต้องกำหนดหลักสูตรการเรียนการสอนอาชีวศึกษา ให้ผู้เรียนได้เข้าเรียน และฝึกปฏิบัติการใช้ เครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ต่าง ๆ ในสถานประกอบการให้มากกว่าที่เป็นอยู่เพื่อสร้าง กระบวนการเรียนรู้และมีความพร้อมเข้าทำงานหลังจบการศึกษา และ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และ สถาบันการอาชีวศึกษา ควรกำหนดหลักสูตรการอาชีวศึกษาที่เน้นทางด้าน Project based และ Problem based พร้อมกันไป เพื่อเสริมสร้างศักยภาพ และ เพิ่มขีดความสามารถ ในการวิเคราะห์และแก้ไขปัญหา นอกจากนี้ หลักสูตรและแผนการเรียนการสอน ต้องเป็นหลักสูตรและ แผนการเรียนการสอนเป็นรายบุคคล (Individual Plan)

นอกจากรายงานการพิจารณาศึกษา เรื่องดังกล่าวแล้ว ยังมีรายงานการพิจารณาศึกษา แนวทางในการแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการสถาบันการอาชีวศึกษา ของคณะกรรมการการศึกษา และการกีฬา สภานิติบัญญัติแห่งชาติ มีข้อสังเกต และข้อเสนอแนะ เพื่อการขับเคลื่อนการกระจาย อำนาจในการบริหารจัดการสถาบันการอาชีวศึกษาให้มีความเข้มแข็งในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

๑) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ควรต้องจัดทำแนวทาง แผนและขั้นตอน การกระจายอำนาจจากส่วนกลาง สู่ สถาบันการอาชีวศึกษา และสถาบันอาชีวศึกษา อย่างมีขั้นตอน มีระบบที่ชัดเจนในการขับเคลื่อน การจัดการศึกษาของสถาบันการอาชีวศึกษา เพื่อให้การบริหารจัดการ สถาบันการอาชีวศึกษาดำเนินการไปได้อย่างมีระบบและมีคุณภาพ

๒) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ควรใช้ช่องทาง องค์กรประกอบ องค์กรความรู้ ความชำนาญ และความสามารถ ของนายกสภาสถาบันการอาชีวศึกษา ทั้ง ๒๓ แห่ง ให้เกิดประโยชน์ ต่อการบริหารจัดการและพัฒนา สถาบันการอาชีวศึกษา

๓) การสร้างสถาบันการอาชีวศึกษาให้เข้มแข็ง จะช่วยสร้างความเชื่อมั่น และเปลี่ยน ค่านิยมของเยาวชนและสังคมไทย ให้ยอมรับการเรียนสายอาชีพ เป็นนักปฏิบัติการหรือนักเทคโนโลยี ระดับปริญญา ไม่มีปมด้อยในสังคม และตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการ การประกอบ อาชีพอิสระ ซึ่งต้องการนักปฏิบัติการหรือนักเทคโนโลยี ทุกระดับชั้น จำนวนมาก ในโลกของธุรกิจ ปัจจุบัน และในอนาคต ซึ่งจะเป็นทางเลือกใหม่ที่สำคัญของเยาวชน

๔) สถาบันการอาชีวศึกษา สามารถที่จะสร้างคุณภาพการอาชีวศึกษา ในระดับพื้นที่ ให้มีมาตรฐานเดียวกัน หรือใกล้เคียงกันในระดับจังหวัดหรือกลุ่มภูมิภาคเดียวกันได้เป็นอย่างดี จึงควรให้ สถาบันการอาชีวศึกษา มีส่วนร่วมในการจัดอาชีวศึกษาในระดับภูมิภาคและระดับจังหวัด

๕) สถาบันการอาชีวศึกษา คือความหวังในการยกระดับและพัฒนาการอาชีวศึกษา ให้มี คุณภาพและมีมาตรฐาน จึงต้องมีการจัดทำเส้นทางความเจริญก้าวหน้าในสายวิชาชีพของตัวเอง เป็น

การเฉพาะ ที่จะสามารถเข้าสู่การแข่งขันกับสถาบันอุดมศึกษาอื่นทั้งของรัฐและเอกชนได้ ตลอดจนต้องมีการทำความร่วมมือในการจัดการศึกษารูปแบบต่าง ๆ ที่มีความหลากหลายและเป็นทางเลือกให้ผู้เรียนเพิ่มเติม เพื่อแสวงหาความมั่นคง แข็งแรงและความก้าวหน้าให้การอาชีวศึกษา โดยต้องมีแนวทางสร้างแรงจูงใจรูปแบบต่างๆ ให้มีความต่อเนื่อง

๖) เพื่อให้กระบวนการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาทั้งระบบ มีความเจริญก้าวหน้าไปในทิศทางเดียวกันอย่างสมบูรณ์ อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสถาบันการอาชีวศึกษา เพื่อสร้างความร่วมมือและร่วมกันใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุดกับการจัดการศึกษา เพื่อสร้างงานและสร้างอาชีพ และหากปล่อยปละละเลยให้สถานศึกษาอาชีวศึกษา อยู่ภายใต้การกำกับดูแลและบริหารจัดการ ๒ แบบ ซึ่งก็คือ ภายใต้การกำกับดูแลของสถาบันการอาชีวศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยตรงแล้วนั้น ในอนาคตอาจจะมีปัญหาตามมามากมาย และที่สำคัญ จะไม่สามารถใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในแต่ละสถานศึกษาอาชีวศึกษาให้เกิดประโยชน์สูงสุดได้

๗) กระบวนการจัดการศึกษา การจัดหลักสูตรการเรียนการสอน และการรับสมัครผู้เรียนเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ทางด้านเทคโนโลยีสายปฏิบัติการนั้น เป็นการจัดการศึกษาเฉพาะทางรูปแบบหนึ่ง ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยสถาบันการอาชีวศึกษาสามารถจัดการเรียนการสอน และสามารถรับผู้เรียนได้ตามความต้องการของตลาดแรงงาน และตามความเหมาะสมในสาขาวิชาและหลักสูตรที่ภาคประกอบการต้องการ แต่ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงมาตรฐานวิชาชีพ และคุณภาพผู้เรียนด้วย

๘) สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน มีส่วนสำคัญในการสร้างและเป็นเครือข่ายร่วมกับสถาบันการอาชีวศึกษา ในการจัดการศึกษาของสถาบันการอาชีวศึกษาอย่างมาก ดังนั้นในการยกระดับและพัฒนาการอาชีวศึกษา ต้องมีการพัฒนาไปพร้อมกันทั้งอาชีวศึกษาของรัฐและเอกชน ภายใต้มาตรฐานและคุณภาพระดับเดียวกัน

๙) เพื่อเป็นการสร้างความเข้มแข็งในการจัดการศึกษาทางด้านอาชีวศึกษา และเพื่อให้สถาบันการอาชีวศึกษา ขับเคลื่อนกระบวนการต่าง ๆ ไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ ในประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

โดยในรายงานการพิจารณาศึกษานี้ ได้จัดทำตารางเปรียบเทียบและข้อเสนอในการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการในเรื่องดังกล่าว แต่ปัญหาที่คณะอนุกรรมการได้ติดตามความก้าวหน้าของการปฏิบัติงาน พบว่ายังไม่มีผลการดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ ที่มีข้อเสนอแนะไว้ ทำให้ปัญหาที่เกิดขึ้นจึงยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน เพื่อให้การดำเนินการในเรื่องนี้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง คณะอนุกรรมการการอาชีวศึกษา ในคณะกรรมการการศึกษา วุฒิสภา จึงเห็นสมควรที่จะต้องทำทบทวนและการวิเคราะห์ประเด็นการจัดการอาชีวศึกษาและข้อกฎหมายที่มีผลกระทบต่อจัดการศึกษา ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนการปฏิรูปประเทศ ด้านการศึกษา ในประเด็นที่ ๑ และประเด็นที่ ๖ รวมทั้งการจัดทำข้อเสนอแนะ เพื่อเสนอต่อ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการนำข้อเสนอต่าง ๆ ไปปรับใช้ในการแก้ไขปัญหาคารการอาชีวศึกษาทั้งระบบ และดำเนินการจัดการศึกษาทางด้านอาชีวศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพ ส่งผลต่อการพัฒนากำลังคนของประเทศ ต่อไป

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการศึกษา

๑.๒.๑ เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ประเด็นการจัดการอาชีวศึกษาและข้อกำหนดที่มีผลกระทบต่อการจัดการศึกษา

๑.๒.๒ เพื่อศึกษาและวิเคราะห์แนวทางในการปรับปรุงหรือการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพและเป็นไปตามมาตรฐานอาชีพ อันจะส่งผลต่อความเชื่อมั่นของสถานประกอบการ ภาคอุตสาหกรรม และภาคแรงงาน

๑.๒.๓ เพื่อหาข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการกำหนดนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ และการนำนโยบายไปปฏิบัติให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม

๑.๒.๔ เพื่อนำเสนอผลรายงานการพิจารณาศึกษา จากการวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูล สรุปผลเป็นข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ และข้อเสนอเชิงนโยบาย เสนอต่อคณะกรรมการการศึกษา วุฒิสภา และหน่วยงานทางด้านการศึกษาที่เกี่ยวข้อง ให้นำไปขับเคลื่อนและดำเนินการให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม

๑.๓ ขอบเขตของการศึกษา

ในการพิจารณาศึกษา เพื่อวิเคราะห์ประเด็นการจัดการอาชีวศึกษาและข้อกำหนดที่มีผลกระทบต่อการจัดการศึกษา เพื่อส่งเสริมคุณภาพอาชีวศึกษาไทย เป็นการพิจารณาศึกษาแนวคิดที่มา สภาพปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา รวมถึงแนวนโยบายในการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการอาชีวศึกษา แนวทางการขับเคลื่อนการอาชีวศึกษา ให้มีคุณภาพและมาตรฐานเป็นที่ยอมรับของสังคมโดยรวม เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาศึกษาและวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงหรือพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนอาชีวศึกษา ให้มีคุณภาพและมาตรฐาน อันจะส่งผลต่อความเชื่อมั่นในการจ้างงานของสถานประกอบการและภาคแรงงาน ทั้งในส่วนของภาคอุตสาหกรรม ภาคธุรกิจและบริการ และภาคเกษตรกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มสาขาอาชีพที่เป็นความต้องการของตลาดแรงงานที่กำลังขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะส่งผลดีต่อการพัฒนาประเทศ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และความมั่นคงของประเทศในภาพรวม

๑.๔ วิธีการดำเนินการศึกษา

๑.๔.๑ ศึกษาเอกสารงานวิจัย บทความ กฎหมาย ระเบียบ หลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงรายงานการพิจารณาศึกษาในเรื่องที่สอดคล้องกัน จากหน่วยงานต่าง ๆ

๑.๔.๒ เชิญผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุมและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น พร้อมขอความอนุเคราะห์เอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่พิจารณาศึกษา

๑.๔.๓ การเดินทางไปศึกษาดูงาน และประชุมร่วมกันโดยการเชิญผู้แทนจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องนำเสนอข้อมูล เอกสารเพิ่มเติม และให้ความเห็นในประเด็นที่พิจารณาศึกษา

๑.๔.๔ นำข้อมูลและรายละเอียดทั้งหมดเข้าสู่กระบวนการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประมวลผล และสรุปประเด็นความเห็นในส่วนต่าง ๆ พร้อมดำเนินการจัดทำและยก่างรายงานการพิจารณาศึกษา เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการการศึกษา วุฒิสภา

๑.๔.๕ นำเสนอแนวทางในการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา และปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องซึ่งมีผลกระทบในการดำเนินงาน เพื่อนำไปพัฒนาการจัดการอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพ

๑.๕ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑.๕.๑ คณะกรรมการได้รับทราบสภาพปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการจัดการเรียนการสอน อาชีวศึกษา ให้มีคุณภาพและเป็นไปตามมาตรฐานอาชีพ รวมทั้งแนวทางการแก้ไขปัญหาเพื่อนำไปกำหนดเป็นยุทธศาสตร์และแนวทางอันนำไปสู่การแก้ไขปัญหาในเรื่องดังกล่าวให้ประสบผลสำเร็จ

๑.๕.๒ ผลจากการศึกษาสามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานและแนวทางในการกำหนดนโยบายในการสนับสนุนและการนำนโยบายไปปฏิบัติ พร้อมแสวงหามาตรการในการขับเคลื่อนหรือปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้การอาชีวศึกษาได้อย่างเป็นรูปธรรม

๑.๕.๓ ได้ข้อมูลและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ซึ่งจะนำไปสู่แนวทางในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา ในระดับต่าง ๆ ให้มีคุณภาพและมีมาตรฐานในระดับสากลมากขึ้น อันนำไปสู่ การกำหนดทิศทางและยุทธศาสตร์ในการขับเคลื่อนในเรื่องดังกล่าวให้มีความยั่งยืนต่อไป

๑.๖ คำอธิบายคำย่อและนิยามศัพท์เฉพาะ

สอศ.	หมายถึง สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
กรอ.อศ.	หมายถึง คณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษา
อกรอ.อศ.	หมายถึง คณะอนุกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษา

บทที่ ๒

ยุทธศาสตร์ แผน นโยบาย กฎหมาย และข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๖๕ ได้กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ โดยที่ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

ด้วยวิสัยทัศน์ประเทศดังกล่าวนี้ เป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนามาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจและการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยยุทธศาสตร์ชาติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและการพัฒนาการศึกษาจะอยู่ในส่วนของ ๕ ยุทธศาสตร์ที่สำคัญ ประกอบด้วย

๑) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ๒) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ๓) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ๔) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม และ ๕) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกภพ อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนา คน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคาม และภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการ ทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่ (๑) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่เราทำสำเร็จทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่ (๒) “ปรับปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ (๓) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคนรุ่นใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคตบนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปัจจุบัน พร้อมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐ ให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลางและลดความเหลื่อมล้ำของคน ในประเทศได้ในคราวเดียวกัน โดยประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้านและมีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อุดมอม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ และภาษาที่ ๓ และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญที่ให้ความสำคัญการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม

ชุมชนท้องถิ่นมาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนเพื่อส่วนรวม กระจายอำนาจ และความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน การเตรียมความพร้อมของประชากรทั้งในมิติสุขภาพเศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อม ให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ พึ่งพาตนเองและทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็วและโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยม ความซื่อสัตย์สุจริต ความมั่งคั่ง และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้ กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรม มีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติและการอำนวยความสะดวกตามหลักนิติธรรม

๒.๒ แผนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา

ด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๕๘ จ. โดยสรุปได้บัญญัติให้มีการดำเนินการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา ครอบคลุมให้เด็กเล็กได้รับการดูแลและพัฒนาก่อนเข้ารับการศึกษา เพื่อให้เด็กเล็กได้รับการพัฒนาร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้สมกับวัย โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ให้ดำเนินการตรากฎหมายเพื่อจัดตั้งกองทุนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา ให้มีกลไกและระบบการผลิต คัดกรอง และพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพครูและอาจารย์ให้ได้ผู้มีจิตวิญญาณของความเป็นครู มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง ได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสมกับความสามารถและประสิทธิภาพในการสอน รวมทั้งมีกลไกสร้างระบบคุณธรรมในการบริหารงานบุคคลของผู้ประกอบวิชาชีพครู ให้มีการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนทุกระดับเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้ตามความถนัด และปรับปรุงโครงสร้างของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อบรรลุเป้าหมายดังกล่าว โดยสอดคล้องกันทั้งในระดับชาติและระดับพื้นที่ ทั้งนี้ บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๒๖๑ กำหนดให้การปฏิรูปตามมาตรา ๒๕๘ จ. ด้านการศึกษา มีคณะกรรมการที่มีความเป็นอิสระคณะหนึ่งที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง ดำเนินการศึกษาและจัดทำข้อเสนอแนะ และร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีดำเนินการต่อไป นอกจากนี้ การปฏิรูปการศึกษายังเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิรูปประเทศเพื่อสนับสนุนการบรรลุตามยุทธศาสตร์ชาติที่กำหนดไว้ในด้านต่าง ๆ เนื่องด้วยการศึกษาเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการพัฒนาประเทศ ดังนั้น แผนปฏิรูปประเทศด้านการศึกษาก็เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะสนับสนุนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติทุกด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการพัฒนา

ทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ ด้านความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม และด้านขีดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจและการกระจายรายได้ โดยวัตถุประสงค์ของการปฏิรูปการศึกษา มีดังนี้

๑) ยกระดับคุณภาพของการจัดการศึกษา (enhance quality of education) ครอบคลุม

๑.๑) ผลลัพธ์ทางการศึกษาและการเรียนรู้ (learning outcomes) ทั้งด้านความรู้ ทักษะเจตคติที่ถูกต้อง และรู้จักดูแลสุขภาพ เพื่อการจัดการในเรื่องการดำรงชีวิตของตนเองและการใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญมาตรา ๕๔ วรรค ๔

๑.๒) ครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ที่ต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ ครุมีจิตวิญญาณของความเป็นครู

๑.๓) หลักสูตรและกระบวนการจัดการศึกษาและการเรียนรู้ (educational core processes) ที่ยืดหยุ่น หลากหลาย ถูกต้อง ทันสมัย ทันเวลา และมุ่งเน้นการสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมทางสังคมที่ถูกต้อง

๑.๔) สถานศึกษาและระบบสนับสนุน (educational institutions and support systems) ที่ตอบสนองต่อความต้องการของการจัดการศึกษา ตลอดจนทรัพยากรด้านการศึกษาที่มีคุณภาพ ได้แก่งบประมาณและเทคโนโลยี

๒) ลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา (reduce disparity in education) เป็นส่วนหนึ่งของการสร้างความเสมอภาคทางการศึกษา (equity in education) ประกอบด้วย

๒.๑) โอกาสในการเข้าถึงการศึกษาและเทคโนโลยีที่สนับสนุนการเรียนรู้ (equity in access)

๒.๒) โอกาสในการได้รับทางเลือกในการศึกษาและการเรียนรู้พัฒนาที่เหมาะสมกับศักยภาพของผู้เรียน (equity in choosing appropriate process in education)

๒.๓) โอกาสในการได้รับประโยชน์จากการเรียนรู้และการพัฒนาทักษะในการประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับศักยภาพตามความถนัดของผู้เรียน (equity in benefiting from aptitude-based quality of education) ทั้งในและนอกระบบการศึกษา รวมถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ

๓) มุ่งความเป็นเลิศและสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (leverage excellence and competitiveness) หมายถึง การสร้างสมรรถนะและคุณลักษณะของผู้เรียนที่มีศักยภาพสูง มีความเป็นผู้นำ ริเริ่มสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ๆ และการผลิตนักวิจัยและนักเทคโนโลยี ชั้นแนวหน้าให้สามารถต่อยอดงานวิจัยที่สามารถตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ การสร้างความร่วมมือและเชื่อมต่อกับสถาบันวิจัยอื่น ๆ ทั่วโลก สอดคล้องกับทิศทางการขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมของประเทศ อีกทั้งสถาบันการศึกษาของไทยและระบบการศึกษาไทยต้องได้รับการยอมรับว่าเทียบเคียงได้กับประเทศชั้นนำอื่น ๆ

๔) ปรับปรุงระบบการศึกษาให้มีประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากร เพิ่มความคล่องตัวในการรองรับความหลากหลายของการจัดการศึกษา และสร้างเสริมธรรมาภิบาล (improve Efficiency, agility and good governance) โดยเฉพาะการส่งเสริมและสร้างสมดุลของความคุ้มค่า ความโปร่งใส ความรับผิดชอบ คุณธรรมและจริยธรรม ทั้งนี้ ระบบการศึกษาของประเทศที่มีธรรมาภิบาลจะเอื้อต่อการบรรลุต่อวัตถุประสงค์ข้อ ๑) – ๓) ข้างต้นอย่างครอบคลุมและสมดุล (balanced and inclusive achievement)

ทั้งนี้ การศึกษาที่จะได้รับการปฏิรูปตามวัตถุประสงค์ที่กล่าวถึงข้างต้นนี้ จะครอบคลุมถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต มิได้จำกัดเฉพาะการจัดการศึกษาเพื่อคุณวุฒิตามระดับเท่านั้น และเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการปฏิรูปการศึกษาข้างต้น จึงได้มีการกำหนดประเด็นการปฏิรูปไว้ ๗ เรื่อง ดังนี้

เรื่องที่ ๑ การปฏิรูประบบการศึกษาและการเรียนรู้โดยรวมของประเทศ โดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับใหม่และกฎหมายลำดับรอง โดยมีเป้าหมายสำคัญ คือ

๑) ประเทศไทยมีการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเป็นกลไกสำคัญต่อการบริหารและจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับ (ร่าง) พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.

๒) ภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชนมีความร่วมมือในการจัดการศึกษาอย่างสมดุลและภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ เพิ่มขึ้น

๓) คนไทยทุกช่วงวัยสามารถเรียนรู้ตลอดชีวิตได้ตามความต้องการผ่านการจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาตนเองและการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต ผ่านช่องทางต่าง ๆ เพื่อให้เป็นคนไทยที่มีศักยภาพ ทักษะ และความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านตามความถนัด และสามารถเทียบมาตรฐานสมรรถนะได้ตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ

๔) การศึกษาไทยมีทิศทางและการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและเป็นเอกภาพตามแผนการศึกษาแห่งชาติเพื่อให้สามารถยกระดับคุณภาพ ลดความเหลื่อมล้ำ และสามารถแข่งขันได้

๕) สำนักงานคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ เป็นหน่วยงานที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในระดับสูง เพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจที่กำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.

เรื่องที่ ๒ การปฏิรูปการพัฒนาเด็กเล็กและเด็กก่อนวัยเรียน โดยมีเป้าหมายสำคัญ คือ

๑) เด็กปฐมวัย ทั้งเด็กกลุ่มทั่วไป และกลุ่มที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ สามารถเข้าถึง และได้รับการดูแลและการศึกษาระดับปฐมวัยอย่างเหมาะสม มีคุณภาพ ทัวถึง และเท่าเทียมกัน รวมถึงมีระบบคัดเลือกเด็กเข้าเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ และการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับช่วงวัย มีระบบฐานข้อมูลที่เอื้อต่อการดูแลที่เชื่อมโยงกันไต่ระหว่างหน่วยงาน และมีการพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้อง มีกลไกขับเคลื่อนและบูรณาการทำงานระหว่างกระทรวงและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้เป็นเอกภาพ

๒) พ่อ แม่ ผู้ปกครอง และบุคลากรที่เกี่ยวข้องได้รับปรับเปลี่ยนกรอบคิด (Mindset) เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในการเตรียมความพร้อมก่อนการตั้งครรรค์ การเลี้ยงดูดูแล และพัฒนาเด็กปฐมวัย

เรื่องที่ ๓ การปฏิรูปเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา โดยมีเป้าหมายสำคัญ คือ

๑) เด็ก เยาวชน และประชาชน ที่ขาดแคลนทุนทรัพย์หรือด้อยโอกาส ทุกคนมีความเสมอภาคในโอกาสพัฒนาตนเองตามศักยภาพและเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ รวมถึงเสริมสร้างพัฒนาครูและสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพ ตลอดจนวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ที่นำไปใช้ได้จริงเพื่อยกระดับความสามารถของคนไทยได้อย่างยั่งยืน

๒) บุคคลพิการ บุคคลที่มีความสามารถพิเศษ และบุคคลที่มีความต้องการการดูแลเป็นพิเศษ ได้รับการพัฒนาอย่างทั่วถึงเต็มศักยภาพ และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขและมีศักดิ์ศรี

๓) โรงเรียนขนาดเล็กในพื้นที่ห่างไกลและโรงเรียนขนาดกลางที่ต้องการการยกระดับคุณภาพของการจัดการศึกษาอย่างเร่งด่วน ได้รับการแก้ไขปัญหอย่างเป็นระบบ

๔) ครู บุคลากรทางการศึกษา ได้รับเงินเดือน ค่าตอบแทน สวัสดิการ และสิทธิประโยชน์ที่เกื้อกูลอื่นที่เหมาะสม โดยให้คำนึงถึงการปฏิบัติงานที่มีความยากลำบาก หรือการปฏิบัติงานในพื้นที่ที่เสี่ยงภัยหรือห่างไกล

๕) ครูและผู้เรียนในโรงเรียนขนาดเล็กในพื้นที่ห่างไกลและโรงเรียนขนาดกลางที่ต้องการการยกระดับคุณภาพของการจัดการศึกษาอย่างเร่งด่วนสามารถเข้าถึงการสนับสนุนทางวิชาการได้อย่างเพียงพอ

เรื่องที่ ๔ การปฏิรูปลงทุนและระบบการผลิต คัดกรอง และพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพครู และอาจารย์ โดยมีเป้าหมายสำคัญ คือ

๑) มีแผนการผลิตและพัฒนาครูตามความต้องการของประเทศ (demand-side financing) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อคัดกรองผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสม สนับสนุนทุนการศึกษา คัดเลือกสถาบันการศึกษาที่มีคุณภาพในการผลิตครูเพื่อให้ผู้รับทุนเข้ารับการศึกษ เพื่อให้ได้ครูที่มีสมรรถนะตรงกับความต้องการของประเทศ

๒) ได้ครูสมรรถนะสูงและตรงตามความต้องการของประเทศ ที่จบการศึกษาจากสถาบันที่ใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะที่ให้นิสิตนักศึกษาครูมีความศรัทธาต่อวิชาชีพครู มีจิตวิญญาณของความเป็นครูมีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง ได้รับประสบการณ์ด้านวิชาชีพครูและการนิเทศที่มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่องตลอดหลักสูตร

๓) ได้ครูอาชีพศึกษาที่มีจิตวิญญาณความเป็นครู มีสมรรถนะสูง มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนการสอน ทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ

๔) ครู บุคลากรทางการศึกษา มีการพัฒนาความรู้และทักษะ และสมรรถนะในการปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างต่อเนื่อง เพื่อความก้าวหน้าทางวิชาชีพด้วยระบบและวิธีการที่หลากหลายและเหมาะสมในการพัฒนาแต่ละกลุ่ม โดยคำนึงถึงการปฏิบัติงานในพื้นที่ห่างไกล เสี่ยงภัย ยากลำบาก และทุรกันดารให้ได้รับความสะดวกในการพัฒนา

๕) ครู บุคลากรทางการศึกษา มีความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ ได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสมกับความสามารถ ประสิทธิภาพในการสอน และผลลัพธ์ในการพัฒนาผู้เรียน โดยคำนึงถึงผู้ปฏิบัติงานในพื้นที่ห่างไกล เสี่ยงภัย ยากลำบาก และทุรกันดาร

๖) ผู้บริหารสถานศึกษามีคุณสมบัติ สมรรถนะ และความรู้ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์และจัดหรือสนับสนุนให้ผู้บริหารสถานศึกษาได้รับการพัฒนาความรู้ สมรรถนะ และประสบการณ์ที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ รวมไปถึงการพัฒนาผู้ที่มีโอกาสจะได้รับการคัดเลือกหรือสรรหาเป็นผู้บริหารสถานศึกษาและผู้ที่ไม่ผ่านการประเมิน

๗) ให้ครูสภาเป็นองค์กรวิชาชีพครูที่มีหน้าที่กำหนดมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ ควบคุมความประพฤติและการดำเนินงานของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา รวมทั้งส่งเสริม สนับสนุน ยกย่อง และผดุงเกียรติผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา

๘) ให้ระบบงานในการบริหารครูและบุคลากรทางการศึกษาภาครัฐ เป็นระบบที่มีการดำเนินการเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล มีความคล่องตัว มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสมเอื้อต่อการบริหารสถานศึกษาที่มีความเป็นอิสระ

**เรื่องที่ ๕ การปฏิรูปการจัดการเรียนการสอนเพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลง
ในศตวรรษที่ ๒๑ โดยมีเป้าหมายสำคัญ คือ**

- ๑) การจัดการศึกษาทุกระดับใช้หลักสูตรที่เป็นหลักสูตรฐานสมรรถนะ และ
แนวทางการจัดการเรียนรู้เชิงรุกและการวัดประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียน
- ๒) ผู้เรียนได้รับการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม เพื่อเป็นคนดีของสังคม มีวินัย
และภูมิใจในชาติ
- ๓) มีระบบทดสอบทางการศึกษาระดับชาติที่ได้รับการปรับปรุงให้สามารถ
ประเมินคุณภาพการศึกษาเพื่อใช้ประโยชน์ในการยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาอย่างมีสัมฤทธิ์ผล
และมีแนวทางในการคัดเลือกผู้เรียนเข้าศึกษาต่อด้วยวิธีการที่หลากหลาย เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ
ทางการศึกษา
- ๔) สถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ ประสิทธิภาพ มีธรรมา
ภิบาล โดยมีการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่องและได้รับการสนับสนุนที่เหมาะสม
กับบริบทเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาทุกระดับตามปรัชญาและเป้าหมายของสถานศึกษาและ
มีระบบความรับผิดชอบทางการศึกษา (Educational Accountability) บนพื้นฐานสมรรถนะหลัก
ของผู้เรียน
- ๕) สถานศึกษาระดับต่าง ๆ มีระบบคุ้มครองด้านความปลอดภัย สุขภาพ และ
สวัสดิภาพอย่างเหมาะสม
- ๖) เพิ่มจำนวนผู้เรียนอาชีวศึกษาในสาขาที่สอดคล้องกับความต้องการของ
ภาคเอกชนและประเทศ และผู้จบอาชีวศึกษามีงานทำ
- ๗) ผู้เรียนอาชีวศึกษามีความรู้ ทักษะ เก่งปฏิบัติ มีสมรรถนะเป็นที่ยอมรับ หรือ
ผ่านการศึกษาอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี และการฝึกงานในสถานประกอบการ
- ๘) ผู้เรียนที่จบการศึกษาอาชีวศึกษามีความสามารถที่จะเป็นผู้ประกอบการได้เอง
- ๙) บัณฑิตในระดับอุดมศึกษามีสมรรถนะสอดคล้องกับความต้องการ
ของตลาดแรงงาน เพิ่มการผลิตในสาขาที่ประเทศต้องการ และลดการผลิตบัณฑิตในสาขาที่ไม่ตรงกับ
ความต้องการของตลาด
- ๑๐) สถาบันอุดมศึกษาของไทยสามารถตอบสนองความต้องการของประเทศ
ไปในอนาคต ทั้งในด้านการพัฒนาคน การวิจัยและสร้างสรรค์นวัตกรรม ตลอดจนทำให้สถาบันอุดมศึกษา
ไทยสามารถปรับตัวและแข่งขันได้ในโลก หรือเป็นสถาบันที่สามารถสนับสนุนการพัฒนาชุมชนและสังคม
ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- ๑๑) ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยเปิดโอกาส
ให้ผู้ที่มีความศักยภาพในการเรียนในระดับอุดมศึกษา สามารถเข้าเรียนในสาขาที่ตนถนัด ได้อย่างเต็ม
ศักยภาพ
- ๑๒) เพิ่มประสิทธิภาพของการใช้งบประมาณของรัฐในการสนับสนุนการจั
ดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของประเทศ รวมถึงปรับปรุงธรรมาภิบาลในการจัดการระบบอุดมศึกษา
และธรรมาภิบาลภายในสถาบันอุดมศึกษา ให้การจัดการมีความรับผิดชอบต่อสังคม โปร่งใส ตรวจสอบได้
และส่งเสริมการมีส่วนร่วมอย่างเหมาะสม

๑๓) มีสถาบันหลักสูตรและการเรียนรู้แห่งชาติเป็นหน่วยงานงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณหรือกฎหมายอื่น เป็นหน่วยงานที่ไม่แสวงหาผลกำไรทำหน้าที่เป็นองค์กรกลางในการพัฒนาหลักสูตร วิธีการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งการจัดทำ ส่งเสริม สนับสนุนการนำหลักสูตรไปใช้ ตลอดจนติดตามผล

เรื่องที่ ๖ การปรับโครงสร้างของหน่วยงานในระบบการศึกษา เพื่อบรรลุเป้าหมายในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน และยกระดับคุณภาพของการจัดการศึกษา โดยมีเป้าหมายสำคัญ คือ

๑) สถานศึกษาของรัฐมีความเป็นอิสระและมีธรรมาภิบาลในการบริหารและจัดการศึกษาครอบคลุมด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคลากร ด้านบริหารงานทั่วไป และมีความรับผิดชอบต่อคุณภาพของการจัดการศึกษา

๒) ผู้เรียนในพื้นที่นวัตกรรมการศึกษาได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ เหมาะสม สอดคล้องกับอัตลักษณ์ของชุมชนและพื้นที่

๓) มีการเรียนรู้และขยายผลของนวัตกรรมที่ได้จากพื้นที่นวัตกรรมการศึกษาสู่การจัดการศึกษาในพื้นที่อื่น ๆ

๔) กระทรวงศึกษาธิการมีโครงสร้างที่แบ่งแยกหน้าที่และอำนาจเพื่อรองรับรูปแบบใหม่ที่แยกความรับผิดชอบในด้านนโยบาย (Policy) ด้านกำกับดูแลส่งเสริม (Regulator) ด้านการสนับสนุน ๆ (Supporter) และด้านการดำเนินการหรือการปฏิบัติการ (Operator) มุ่งเน้นการกระจายอำนาจ ธรรมาภิบาล รับผิดชอบต่อการสนับสนุนสถานศึกษาและมีบทบาท หน้าที่และอำนาจสอดคล้องกับบทบัญญัติในกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

เรื่องที่ ๗ การปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้โดยการพลิกโฉมด้วยระบบดิจิทัล (Digitalization for Educational and Learning Reform) โดยมีเป้าหมายสำคัญ คือ

๑) เพื่อพัฒนาระบบดิจิทัลแพลตฟอร์มการเรียนรู้แห่งชาติ (National Digital Learning Platform) ในการปรับเปลี่ยนระบบการศึกษา สร้างคุณภาพ ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ก้าวกระโดดทันกับพัฒนาการในโลก ตามแผนยุทธศาสตร์ชาติในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยมีเป้าหมายจำเพาะ ดังนี้

๑.๑) เพื่อใช้ประโยชน์จากแหล่งข้อมูลความรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่และจะมีการสร้างขึ้นต่อไป ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ ให้สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างกว้างขวางและทั่วถึง ทั้งเป็นที่รวบรวมข้อมูลสื่อการเรียนรู้เดิมที่มีอยู่แล้ว

๑.๒) เป็นกลไกในการรวบรวม คัดกรอง พัฒนาสื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ ให้อยู่ในรูปแบบที่สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างกว้างขวาง และทั่วถึงตลอดจนมีกลไกในการเข้าถึงและคัดเลือกสิ่งที่ต้องการได้ด้อย่างง่าย

๑.๓) เป็นเวทีที่มีการเข้ามาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในลักษณะชุมชน นำไปสู่การเปิดโอกาสให้ทุกคนเข้ามาเรียนซึ่งจะลดความเหลื่อมล้ำ และนำแหล่งข้อมูลสื่อการเรียนรู้ใหม่เข้ามาได้ และมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน ตลอดตลอดจนเป็นเวทีที่มีการให้บริการเพื่อการเรียนรู้ (service) ต่าง ๆ

๑.๔) เพื่อเร่งรัดแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำและสร้างเสริมคุณภาพการศึกษา ทั้งระบบการศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผู้ที่อยู่ในท้องถิ่นห่างไกล หรือผู้ด้อยโอกาส หรือผู้ที่มีความจำเป็นพิเศษอันเป็นการสร้างพลังให้กับผู้เรียน ครู และโรงเรียน

๑.๕) เพื่อพัฒนาคุณภาพครู และบุคลากรทางการศึกษา ให้สามารถปรับบทบาทให้เป็นผู้อำนวยความสะดวก (facilitator) โดยเน้นให้ผู้เรียนมีวิถีหาความรู้ในโลกแห่งความรู้อันมากมายมหาศาลให้เท่าทันกับความเปลี่ยนแปลงของยุคดิจิทัลในศตวรรษที่ ๒๑

๒) มีระบบข้อมูลและสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการระบบการศึกษา ครอบคลุมการจัดทำข้อมูลรายบุคคลของผู้เรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา สถานศึกษา หน่วยงาน และกระบวนการที่เกี่ยวข้องในทุกระดับการศึกษาและทุกระบบการศึกษา

๓) คนไทยมีความฉลาดรู้ มีความเข้าใจ สามารถตัดสินใจและตอบสนองต่อการใช้สื่อและระบบดิจิทัลได้อย่างเหมาะสมในแต่ละช่วงวัย

การบรรลุผลของการปฏิรูปการศึกษาตามแผนข้างต้น จะแบ่งเป็น ๓ ระยะ คือ (๑) ระยะเร่งด่วน (๒) ระยะสั้น หรือภายใน ๓ ปี และ (๓) ระยะกลาง-ระยะยาว หรือภายใน ๕ - ๑๐ ปี ทั้งนี้ ประเด็นปฏิรูปที่มีลำดับสำคัญสูงสุดและต้องดำเนินการให้บรรลุผลให้ได้ในระยะเร่งด่วน มี ๖ ประเด็น ได้แก่

๑) ยกเครื่องระบบการศึกษาโดยการบังคับใช้ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ฉบับใหม่รวมถึงกฎหมายสำคัญอื่นที่ ซึ่งจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการปฏิรูปการศึกษา ได้แก่ ร่างพระราชบัญญัติการพัฒนาเด็กปฐมวัย พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. และการจัดตั้งสถาบันหลักสูตรและการเรียนรู้แห่งชาติ

๒) บุกรุกนวัตกรรมของการจัดการศึกษาระดับโรงเรียน กลุ่มโรงเรียน หรือการจัดการระดับพื้นที่โดยให้โรงเรียนเป็นศูนย์กลางของการยกระดับคุณภาพของการศึกษา ผ่านการขับเคลื่อนเรื่องสถานศึกษาที่มีความเป็นอิสระในการบริหารจัดการ และระบบนิเวศที่สนับสนุนการดำเนินการของสถานศึกษา

๓) นำเสนอแนวทางการปรับหลักสูตรการจัดการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไปสู่หลักสูตรฐานสมรรถนะ และรูปแบบการปรับหลักสูตรในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓ จัดตั้งสถาบันหลักสูตรและการเรียนรู้แห่งชาติเพื่อเป็นเสมือนศูนย์ความเป็นเลิศในการวิจัย พัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการประเมินผลการเรียนรู้ สำหรับการจัดการศึกษาในระดับต่าง ๆ

๔) สร้าง “ดิจิทัลแพลตฟอร์มเพื่อการเรียนรู้แห่งชาติ” ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัล นำความรู้ และวิธีการเรียนรู้ไปสู่โรงเรียน นักเรียน และครูทั่วประเทศ โดยเฉพาะในท้องถิ่นห่างไกล

๕) จัดระบบการผลิตครูให้มีคุณภาพและสมรรถนะความเป็นครู ผ่านการจัดตั้งกองทุน หรือแผนงานเพื่อการผลิตและพัฒนาครูสำหรับครูรุ่นใหม่ และพัฒนาบัณฑิตครูที่มีอยู่ให้ตรงตามความจำเป็นของประเทศ ในระยะแรกเน้นครูปฐมวัย และครูประถมศึกษา สำหรับท้องถิ่นขาดแคลน

๖) ให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ ตามที่กำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับใหม่ เพื่อเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนแผนการศึกษาแห่งชาติและการปฏิรูปการศึกษาให้เริ่มดำเนินการได้ และมีความต่อเนื่องในระยะยาว

๒.๓ นโยบายของรัฐบาล (พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี)

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๒ โดยเฉพาะนโยบายด้านการศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการอาชีวศึกษา มีเนื้อหาสาระตอนหนึ่งที่สำคัญในการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้และการพัฒนาศักยภาพของคนไทยทุกช่วงวัย ดังนี้

๑) ส่งเสริมการพัฒนาเด็กปฐมวัย

๑.๑) จัดให้มีระบบพัฒนาเด็กแรกเกิดอย่างต่อเนื่องจนถึงเด็กวัยเรียนให้มีโอกาสพัฒนาตามศักยภาพ เพื่อสร้างคนไทยที่มีพัฒนาการเต็มตามศักยภาพผ่านครอบครัวที่อบอุ่นในทุกรูปแบบ ครอบครัว เพื่อส่งต่อการพัฒนาเด็กไทยให้มีคุณภาพสู่การพัฒนาในระยะถัดไปบนฐานการให้ความช่วยเหลือที่คำนึงถึงศักยภาพของครอบครัวและพื้นที่ เตรียมความพร้อมการเป็นพ่อแม่ ความรู้เรื่องโภชนาการ และสุขภาพ การอบรมเลี้ยงดูการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยผ่านการให้บริการสาธารณะที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะการยกระดับคุณภาพสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยทั่วประเทศให้ได้มาตรฐาน และพัฒนาศักยภาพของบุคลากรทางการศึกษาและผู้ดูแลเด็กปฐมวัยให้สามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ

๑.๒) ส่งเสริมการพัฒนาเด็กปฐมวัย โดยคำนึงถึงพหุปัญญาที่หลากหลายของเด็ก แต่ละคนให้ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาอย่างเต็มตามศักยภาพ ผ่านการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับระบบโรงเรียนปกติที่เป็นระบบและมีทิศทางที่ชัดเจน

๒) พัฒนาระบบทุนที่ใหม่

๒.๑) ปรับรูปแบบการเรียนรู้และการสอนเพื่อพัฒนาทักษะและอาชีพของคนทุกช่วงวัย สำหรับศตวรรษที่ ๒๑ โดยปรับโครงสร้างหลักสูตรการศึกษาให้ทันสมัย มีการนำเทคโนโลยีและการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์จริงเข้ามามีส่วนในการจัดการเรียนการสอน และปรับระบบดึงดูด การคัดเลือก การผลิตและพัฒนาครูที่นำไปสู่การมีครูสมรรถนะสูง เป็นครูยุคใหม่ที่สามารถออกแบบและจัดระบบ การสร้างความรู้สร้างวินัย กระตุ้น และสร้างแรงบันดาลใจ เปิดโลกทัศน์มุมมองของเด็กและครู ด้วยการสอนในเชิงแสดงความคิดเห็นให้มากขึ้น ควบคู่กับหลักการทางวิชาการ

๒.๒) จัดการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงานเพื่อพัฒนา สมรรถนะของผู้เรียน ทั้งในส่วนฐานความรู้และระบบความคิดในลักษณะสหวิทยาการ และตรงกับความต้องการของประเทศในอนาคต และเป็นผู้เรียนที่สามารถปฏิบัติได้จริงและสามารถกำกับการเรียนรู้ของตนเองได้รวมถึงมีทักษะด้านภาษาอังกฤษและภาษาที่สามที่สามารถสื่อสาร และแสวงหาความรู้ได้มีความพร้อมทั้งทักษะความรู้ทักษะอาชีพ และทักษะชีวิตก่อนเข้าสู่ตลาดแรงงาน

๓) พัฒนาอาชีพ พัฒนาคุณภาพวิชาชีพ และพัฒนาแรงงานรองรับอุตสาหกรรม ๔.๐

โดยการจัดระบบและกลไกความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ที่ชัดเจนเป็นระบบในการพัฒนา กำลังคนที่มีทักษะขั้นสูงให้สามารถนำความรู้และทักษะมาใช้ในการแก้ไขปัญหา รวมถึงการสร้างและพัฒนานวัตกรรม ซึ่งต้องครอบคลุมการพัฒนากำลังคนที่อยู่ในอุตสาหกรรมแล้ว กำลังคนที่กำลังจะเข้าสู่ อุตสาหกรรมและเตรียมการสำหรับผลิตกำลังคนในสาขาที่ขาดแคลน เพื่อรองรับอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีในอนาคต รวมทั้งเร่งรัดและขยายผลระบบคุณวุฒิวิชาชีพ การยกระดับฝีมือแรงงานในกลุ่ม อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ และอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเข้มข้น

๔) ดึงดูดคนเก่งจากทั่วโลกเข้ามาร่วมทำงานกับคนไทย และส่งเสริมผู้มีความสามารถสูง สนับสนุนให้ธุรกิจชั้นนำในประเทศดึงดูดบุคคลที่มีความสามารถระดับสูง จากทั่วโลกโดยเฉพาะคนไทย

เพื่อกลับมาเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงและถ่ายทอดประสบการณ์ความรู้ความเชี่ยวชาญให้แก่บุคลากรในองค์กร ซึ่งจะช่วยกระตุ้นให้เกิดการสร้างธุรกิจ ผลิตภัณฑ์ และนวัตกรรมใหม่ ๆ ให้ประเทศ โดยระยะแรกให้ความสำคัญกับการดึงดูดนักวิจัย ผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศมาร่วมวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีชั้นแนวหน้าในสาขาอุตสาหกรรมเป้าหมาย รวมทั้งมีพื้นที่ให้กลุ่มผู้มีความสามารถพิเศษที่มีศักยภาพสูงได้ทำงานร่วมกัน หรือร่วมกับเครือข่ายอื่น ๆ เพื่อสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมใหม่ ๆ ให้ประเทศ

๕) วิจัยและพัฒนานวัตกรรมที่ตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ

๕.๑) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเพื่อขจัดความเหลื่อมล้ำและความยากจน ยกย่องคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยมุ่งเน้นการพัฒนานวัตกรรมเชิงสังคมและนวัตกรรมในเชิงพื้นที่ที่สามารถช่วยแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำ สร้างโอกาสสำหรับผู้ด้อยโอกาส และยกระดับคุณภาพชีวิตผู้สูงวัยควบคู่ไปกับการพัฒนาทุนมนุษย์ให้พร้อมสำหรับโลกยุคดิจิทัลและอุตสาหกรรม ๔.๐ ตามความเหมาะสมได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยระยะแรกจะให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาด้านสุขภาพของประชาชนอย่างครบวงจร ทั้งระบบยา วัคซีน เวชภัณฑ์และเทคโนโลยีที่ทันสมัย

๕.๒) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีขั้นสูง เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน ตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลง และสร้างความเป็นเลิศของประเทศในอนาคต โดยมุ่งเน้นการวิจัยและพัฒนา นวัตกรรมเพื่อนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในเชิงธุรกิจ กำหนดวาระการวิจัยแห่งชาติ ส่งเสริมความร่วมมือและการเป็นหุ้นส่วนของทุกฝ่ายทั้งภาครัฐ ภาคการศึกษา ชุมชน และภาคเอกชนในทุกสาขาการผลิตและบริการ สร้างสภาพแวดล้อมและองค์ประกอบของระบบวิจัยและ การพัฒนานวัตกรรมให้เข้มแข็ง รวมทั้งบูรณาการการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมกับการนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์

๕.๓) สร้างเครือข่ายการทำวิจัยระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ ปฏิรูปและบูรณาการระบบการเรียนการสอนกับระบบงานวิจัยและพัฒนาให้เอื้อต่อการเพิ่มศักยภาพด้านนวัตกรรมของประเทศ เพื่อสนับสนุนการสร้างการแข่งขันของธุรกิจไทยทุกระดับในเวทีการค้าโลก ส่งเสริมกระบวนการทำงานของภาครัฐและภาคเอกชนในการวิจัยและพัฒนา วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีนวัตกรรมให้เป็นระบบเปิด และมีการบูรณาการการทำงานกันอย่างมี ประสิทธิภาพ รวมทั้งเชื่อมโยงระบบการศึกษากับภาคปฏิบัติจริงในภาคธุรกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การสร้างนักวิจัยมืออาชีพและนวัตกรรมที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มและยกระดับงานวิจัย สู่การเพิ่ม ศักยภาพด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมของประเทศ

๖) ส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาทักษะทุกช่วงวัย

๖.๑) มุ่งเน้นการพัฒนาโรงเรียนควบคู่กับการพัฒนาครู เพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษาในทุกระดับบนพื้นฐานการสนับสนุนที่คำนึงถึงความจำเป็นและศักยภาพของสถาบันการศึกษาแต่ละแห่ง พร้อมทั้งจัดให้มีมาตรฐานขั้นต่ำของ โรงเรียนในทุกระดับและสร้างระบบวัดผลโรงเรียนและครูที่สะท้อนความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ที่เกิดกับผู้เรียน คำนึงให้นักเรียนโดยลดภาระงานที่ไม่จำเป็น รวมถึงจัดให้มีระบบฐานข้อมูล เพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์โดยการเชื่อมโยงหรือส่งต่อข้อมูลครอบครัวและผู้เรียนระหว่าง หน่วยงานต่าง ๆ ตั้งแต่แรกเกิดจนถึงการพัฒนาตลอดช่วงชีวิตตลอดจนพัฒนาช่องทาง ให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๖.๒) พัฒนาแพลตฟอร์มการเรียนรู้ผ่านระบบดิจิทัล พร้อมทั้งส่งเสริมให้มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสร้างสรรค์ที่เหมาะสมมาใช้ในการเรียนการสอน ออนไลน์แบบเปิดที่

หลากหลาย เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจและเหมาะสม กับช่วงวัย ตลอดจนพัฒนาแหล่งเรียนรู้และอุทยานการเรียนรู้สำหรับเยาวชนที่เชื่อมโยงเทคโนโลยี กับวิถีชีวิต และส่งเสริมการเรียนการสอนที่เหมาะสมสำหรับผู้เข้าสู่สังคมสูงวัย

๖.๓) ลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา โดยบูรณาการการดำเนินงานระหว่างหน่วยจัดการศึกษากับกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา มุ่งเน้นกลุ่มเด็กด้อยโอกาสและกลุ่มเด็กนอกระบบการศึกษา ปรับเปลี่ยนการจัดสรรงบประมาณให้สอดคล้องกับความจำเป็นของผู้เรียนและลักษณะพื้นที่ของสถานศึกษา จัดระบบโรงเรียนพี่เลี้ยง จับคู่ระหว่างโรงเรียนขนาดใหญ่ที่มีคุณภาพ การศึกษากับโรงเรียนขนาดเล็กเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา และการส่งเสริมให้ภาคเอกชน ชุมชนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมในการออกแบบการศึกษาในพื้นที่ สนับสนุนเด็กที่มีความสามารถแต่ไม่มีทุนทรัพย์เป็นกรณีพิเศษ ตลอดจนแก้ไขปัญหานี้เส้นทางการศึกษา โดยการปรับโครงสร้างหนี้กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา และทบทวนรูปแบบการให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่เหมาะสม

๖.๔) พัฒนาทักษะอาชีพทุกช่วงวัย โดยกำหนดระบบที่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะ และเพิ่มประสิทธิภาพของทุกช่วงวัย อาทิการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษา ให้เชื่อมโยงกับระบบคุณวุฒิวิชาชีพ โดยมีกลไกการวัดและประเมินผลเพื่อเทียบโอนความรู้และประสบการณ์หน่วยการเรียนรู้ที่ชัดเจน ส่งเสริมเยาวชนที่มีศักยภาพด้านกีฬาให้สามารถพัฒนาไปสู่นักกีฬาอาชีพ การกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน การจัดให้มีระบบที่สามารถรองรับความต้องการพัฒนาปรับปรุงทักษะอาชีพของทุกช่วงวัย เพื่อรองรับการเปลี่ยนสายอาชีพให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานที่อาจจะเปลี่ยนไปตามแนวโน้มความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในอนาคต

๖.๕) ส่งเสริมหลักคิดที่ถูกต้อง โดยสอดแทรกการปลูกฝังวินัย และอุดมการณ์ ที่ถูกต้องของคนในชาติหลักคิดที่ถูกต้องด้านคุณธรรม จริยธรรม การมีจิตสาธารณะ การเคารพกฎหมาย และกติกาของสังคมเข้าไปในทุกสาระวิชาและในทุกกิจกรรม ควบคู่ไปกับ การส่งเสริมกลไกสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัวในทุกมิติอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ ปรับสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาให้เอื้อต่อการมีคุณธรรม จริยธรรม และจิตสาธารณะ รวมทั้งลงโทษผู้ละเมิดบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม ตลอดจนส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนในการขับเคลื่อนประเทศ

๗) จัดทำระบบปริญญาชุมชนและการจัดอบรมหลักสูตรระยะสั้น เน้นออกแบบหลักสูตรระยะสั้นตามความสนใจ พัฒนาทักษะต่าง ๆ ที่ใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน และทักษะอาชีพของคนทุกช่วงวัยในพื้นที่และชุมชนเป็นหลัก พร้อมทั้งศึกษาแนวทางการพัฒนา เป็นรูปแบบธนาคารหน่วยกิต ซึ่งเป็นการเรียนเก็บหน่วยกิตของวิชาเรียนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถ เรียนข้ามสาขาวิชาและข้ามสถาบันการศึกษา หรือทำงานไปพร้อมกัน หรือเลือกเรียนเฉพาะหลักสูตร ที่สนใจ เพื่อสร้างโอกาสของคนไทยทุกช่วงวัยและทุกระดับสามารถพัฒนาตนเองทั้งในด้าน การศึกษาและการดำรงชีวิต

๒.๔ นโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (นายณัฏฐพล ทีปสุวรรณ)

นายณัฏฐพล ทีปสุวรรณ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้ลงนามในประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๖๒ เพื่อให้การดำเนินการจัดการศึกษาและการบริหารจัดการการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ เป้าหมายของแผนแม่บทภายใต้

ยุทธศาสตร์ชาติ วัตถุประสงค์ของแผนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา และนโยบายของรัฐบาล โดยเฉพาะนโยบายเร่งด่วนในเรื่องของการเตรียมคนสู่ศตวรรษที่ ๒๑ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ จึงประกาศนโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ในส่วนของการจัดการศึกษาสายอาชีวศึกษา คือ มุ่งจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำและสร้างนวัตกรรมตามความต้องการของพื้นที่ชุมชน ภูมิภาคหรือประเทศ รวมทั้งการเป็นผู้ประกอบการเอง ด้วยจุดเน้น ดังนี้

- ๑) จัดการศึกษาในระบบทวิภาคี ให้ผู้เรียนมีทักษะและความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน
- ๒) เรียนภาษาอังกฤษ เพื่อเพิ่มทักษะสำหรับใช้ในการประกอบอาชีพ
- ๓) เรียนรู้การใช้ดิจิทัล เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างอาชีพ
- ๔) จัดตั้งศูนย์ประสานงานการผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาในภูมิภาค

๒.๕ พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

การจัดการศึกษาอาชีวศึกษามีความสำคัญต่อการขับเคลื่อนภาคเศรษฐกิจของประเทศ ในภาพรวม เนื่องจากการอาชีวศึกษาเป็นกลไกสำคัญในการผลิตกำลังคนที่มีคุณภาพและมีสมรรถนะเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรกรรม ภาคการท่องเที่ยวและบริการ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเป็นผู้ดำเนินการกิจดังกล่าว โดยจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษาในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้ **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๒๐** บัญญัติความตอนหนึ่งว่า การอาชีวศึกษา และการฝึกอบรมวิชาชีพ ให้จัดในสถานศึกษาของรัฐ สถานศึกษาของเอกชน สถานประกอบการ หรือโดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษาและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้มีการบัญญัติรายละเอียดในเรื่องดังกล่าวไว้ ในส่วนต่าง ๆ ดังนี้

มาตรา ๔ กำหนดความหมายของการอาชีวศึกษา หมายถึง กระบวนการศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี

มาตรา ๖ บัญญัติเกี่ยวกับการจัดอาชีวศึกษา และการฝึกอบรมวิชาชีพ ต้องเป็นการจัดการศึกษาในด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี รวมทั้งเป็นการยกระดับการศึกษาวิชาชีพให้สูงขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยนำความรู้ในทางทฤษฎีอันเป็นสากล และภูมิปัญญาไทยมาพัฒนาผู้รับการศึกษาให้มีความรู้ความสามารถในทางปฏิบัติและมีสมรรถนะจนสามารถนำไปประกอบอาชีพในลักษณะผู้ปฏิบัติหรือผู้ประกอบการโดยอิสระได้

มาตรา ๘ บัญญัติเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการอาชีวศึกษา และการฝึกอบรมวิชาชีพ โดยให้จัดการศึกษาได้ ๓ รูปแบบ ดังต่อไปนี้

- ๑) การศึกษาในระบบ เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่เน้นการศึกษาในสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันเป็นหลักโดยมีการกำหนดจุดมุ่งหมายวิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลา การวัดและการประเมินผล ที่เป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน

๒) การศึกษานอกระบบ เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการศึกษา ระยะเวลา การวัดและการประเมินผลที่เป็นเงื่อนไขของการสำเร็จ การศึกษาโดยเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสม และสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม

๓) การศึกษาระบบทวิภาคี เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่เกิดจากข้อตกลงระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันกับสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐในเรื่องการจัดหลักสูตรการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล โดยผู้เรียนใช้เวลาส่วนหนึ่งในสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบัน และเรียนภาคปฏิบัติในสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ

เพื่อประโยชน์ในการผลิตและพัฒนากำลังคน สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันสามารถจัดการศึกษาในหลายรูปแบบรวมกันก็ได้ ทั้งนี้ สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันนั้น ต้องมุ่งเน้นจัดการศึกษาระบบทวิภาคีเป็นสำคัญ

มาตรา ๙ บัญญัติเกี่ยวกับการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ ซึ่งให้จัดได้ตามหลักสูตรที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด ดังต่อไปนี้

๑) ประกาศนียบัตรวิชาชีพ

๒) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

๓) ปริญญาตรีสาขาสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ

โดยที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษาอาจกำหนดหลักสูตรที่จัดขึ้นเพื่อเพิ่มเติมความรู้หรือทักษะในการประกอบอาชีพหรือการศึกษาต่อ ซึ่งจัดขึ้นเป็นโครงการหรือสำหรับเป้าหมายเฉพาะได้

มาตรา ๑๐ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพต้องคำนึงถึง

๑) การมีเอกภาพด้านนโยบายและมีความหลากหลายในทางปฏิบัติโดยมีการกระจายอำนาจจากส่วนกลางไปสู่สถานศึกษาอาชีวศึกษาและสถาบัน

๒) การศึกษาในด้านวิชาชีพสำหรับประชาชนวัยเรียนและวัยทำงานตามความถนัดและความสนใจอย่างทั่วถึงและต่อเนื่องจนถึงระดับปริญญาตรี

๓) การมีส่วนร่วมของชุมชน สังคม และสถานประกอบการในการกำหนดนโยบายการผลิตและพัฒนากำลังคน รวมทั้งการกำหนดมาตรฐานการอาชีวศึกษา

๔) การศึกษาที่มีความยืดหยุ่น หลากหลายและมีระบบเทียบโอนผลการเรียนและระบบเทียบประสบการณ์การทำงานของบุคคลเพื่อเข้ารับการศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง

๕) การมีระบบจูงใจให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ

๖) การระดมทรัพยากรทั้งจากภาครัฐและเอกชนในการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ โดยคำนึงถึงการประสานประโยชน์อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

๗) การมีระบบการพัฒนาครูและคณาจารย์ของการอาชีวศึกษาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี

มาตรา ๑๑ บัญญัติเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ใน (๔) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับลักษณะของสถานประกอบการที่จะเข้าร่วมจัดการอาชีวศึกษาและการฝึก

อบรมวิชาชีพ หลักสูตรการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพในสถานประกอบการ ตลอดจนหลักเกณฑ์ การฝึกงาน และการเทียบโอนผลการเรียนหรือประสบการณ์ทำงาน ในสถานประกอบการ เพื่อขอรับ คุณวุฒิการศึกษาจากสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบัน และใน (๖) บัญญัติเกี่ยวกับเกี่ยวกับสิทธิ ประโยชน์ทางภาษีสำหรับสถานประกอบการที่ร่วมจัดอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี โดยกำหนดหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการได้รับสิทธิประโยชน์และการเชิดชูเกียรติแก่สถานประกอบการ สมาคมวิชาชีพ หรือองค์กรอื่น ตลอดจนการส่งเสริมความร่วมมือในการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ ระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษา สถาบัน และสถานประกอบการ

ภายใต้บทบัญญัติดังกล่าวข้างต้น ซึ่งเป็นเพียงส่วนหนึ่งที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติ การอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งมีหลักการและแนวทางที่สำคัญในการสร้างความมั่นคงและสร้าง ความเข้มแข็งให้การอาชีวศึกษา ที่เน้นย้ำและให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาระบบทวิภาคี ซึ่งสถานประกอบการมีส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนกระบวนการจัดการศึกษาดังกล่าวให้เดินหน้าไปได้ อย่างเป็นระบบ มีคุณภาพและได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับ โดยที่มีเป้าหมายสำคัญที่จะยกระดับคุณภาพ และมาตรฐานการอาชีวศึกษาไทย เพื่อเพิ่มผลผลิตและพัฒนาบุคลากรทางด้านอาชีวศึกษาที่มีคุณภาพ พัฒนาศักยภาพการอาชีวศึกษาในการสร้างความรู้และสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ

๒.๖ ยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา นโยบาย ยุทธศาสตร์ การผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษา ในระยะ ๑๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๖๙)

สำหรับยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา นโยบาย ยุทธศาสตร์การผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษา ในระยะ ๑๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๖๙) นั้น สาระสำคัญอยู่ที่การจัดทำข้อเสนอเชิงนโยบาย เป้าหมาย ยุทธศาสตร์ การผลิตและพัฒนากำลังคน อาชีวศึกษาของคณะกรรมการการอาชีวศึกษาด้านการกำหนดนโยบาย เป้าหมายการผลิตและ แผนพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษา ให้ความสำคัญกับคุณภาพผู้สำเร็จอาชีวศึกษาเป็นสำคัญ โดยมุ่งปรับปรุง ปัจจัยสนับสนุนและกระบวนการจัดอาชีวศึกษาให้เกิดคุณภาพ ทั้งในด้าน

๑) สารสนเทศสำคัญที่จะเป็นตัวบ่งชี้แนวทางการพัฒนากำลังคนในระดับโลก ระดับ ภูมิภาคระดับประเทศ ระดับกลุ่มจังหวัด และระดับจังหวัด

๒) ให้ความสำคัญกับครู และผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งเป็นปัจจัยแห่งความสำเร็จ โดยมุ่ง เพิ่มพูน ชีตความสามารถของครูในยุคแห่งการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้ครูสามารถจัดการเรียนการสอน อย่างมีประสิทธิภาพ

๓) ยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องและเชื่อมโยงกับสถาน ประกอบการโดยเน้นความร่วมมือในการจัดอาชีวศึกษา ระบบทวิภาคี และการฝึกงาน

๔) เตรียมความพร้อมกำลังคนรองรับการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในส่วนของ การตั้งรับและเชิงรุก ได้แก่ การเพิ่มขีดความสามารถทางภาษา และสมรรถนะกำลังคนอาชีวศึกษาให้มี มาตรฐานในระดับสากล

โดยมีประเด็นนโยบายและยุทธศาสตร์ที่สำคัญ ดังนี้

นโยบายที่ ๑ : มุ่งสร้าง/ผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา ให้ตอบสนองความต้องการ ของตลาดแรงงาน ผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาภายใต้บริบทความร่วมมือกับสถานประกอบการ

ให้ได้ตามเป้าหมายของการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สองและฝึกอบรมวิชาชีพกำลังคนอาชีวศึกษาที่อยู่นอกระบบให้เพิ่มขึ้น มียุทธศาสตร์ที่สำคัญ คือ มุ่งพัฒนาคุณภาพและปริมาณผู้เรียนให้สัมพันธ์กับความต้องการของตลาดแรงงานในประเทศและระดับสากล ผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับของตลาดแรงงานและสังคม ทั้งในประเทศ ภูมิภาคอาเซียน และระดับสากล โดยมีโครงการสำคัญ อาทิ โครงการศึกษาความต้องการการผลิตและพัฒนากำลังคน ทั้งปริมาณและคุณภาพภายในประเทศ ๑) ระดับจังหวัด ๒) ระดับกลุ่มจังหวัด และ ๓) ระดับกลุ่มอุตสาหกรรม/กลุ่มอาชีพ โครงการศึกษาความต้องการการผลิตและพัฒนากำลังคนตามกรอบความร่วมมือกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและสากล โครงการศึกษาเป้าหมายการผลิตและพัฒนากำลังคนระดับกลางของประเทศไทย ระยะ ๑๕ ปี (ปีการศึกษา ๒๕๕๕ - ๒๕๖๙) ระยะที่ ๑ ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๖๑ (๖๐ : ๔๐) และระยะที่ ๒ ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๙ (๓๐ : ๓๐) รวมถึงส่งเสริมและพัฒนาการจัดอาชีวศึกษา และการฝึกอบรมวิชาชีพด้วยรูปแบบที่หลากหลาย ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาระบบทวิภาคี ทั้งในส่วนโครงการแลกเปลี่ยนการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษาและสถานประกอบการในกลุ่มจังหวัด โครงการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและระดับสากล รวมถึงโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาอาชีวศึกษาระหว่างประเทศ นอกจากนี้ ยังมีการส่งเสริมสนับสนุน และเร่งรัดการจัดอาชีวศึกษาด้านความร่วมมือ ผลิตและพัฒนากำลังคนร่วมกันระหว่างสถานศึกษาและสถานประกอบการ โดยเฉพาะการศึกษาระบบทวิภาคี และการฝึกประสบการณ์วิชาชีพตามสาขาวิชาที่เป็นความต้องการของตลาดแรงงาน อาทิ โครงการพัฒนาหลักสูตรทวิภาคีให้สอดคล้องกับขนาดและความสามารถของสถานประกอบการโดยเฉพาะกลุ่มธุรกิจ SME ภายใต้ความร่วมมือกับสถานประกอบการ โครงการจัดตั้งคณะกรรมการบริหารความร่วมมือในการผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาระดับจังหวัด โครงการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสถานประกอบการในการจัดการฝึกงานและฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และสิ่งสำคัญของการอาชีวศึกษาคือการปรับภาพลักษณ์ ทศนคติและสร้างการยอมรับของสังคมที่มีต่อการเรียนสายอาชีพด้วยกระบวนการเชิงคุณภาพให้กับนักเรียน กลุ่มผู้ประกอบการและชุมชน โดยมีโครงการต่าง ๆ เช่น โครงการส่งเสริมให้มีการสร้างรายได้ระหว่างเรียนเพื่อเพิ่มประสบการณ์ของผู้เรียนและลดภาระค่าใช้จ่ายของผู้ปกครอง โครงการพัฒนาระบบการแนะแนวอาชีพเชิงรุกเพื่อให้สามารถเข้าถึงพ่อแม่ ผู้ปกครอง และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โครงการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ภาพลักษณ์เชิงคุณภาพไปยังกลุ่มเป้าหมายให้เห็นความสำคัญของการเรียนอาชีวศึกษาที่จะสร้างให้เกิด “การศึกษาเพื่ออาชีพ คือ ดวงประทีปส่องชีวิต ช่วยเสริมสร้างเศรษฐกิจเพื่อชีวิตที่มั่นคง” โครงการสร้างภาพยนตร์เพื่อประชาสัมพันธ์ และปรับภาพลักษณ์เกี่ยวกับวิถีชีวิตชาวอาชีวศึกษาเชิงสร้างสรรค์ โครงการส่งเสริมคนดีศรีอาชีวะ โครงการเยาวชนอาชีวะสัมพันธ์ร่วมสร้างสรรค์สังคม และโครงการอาชีวะอาสาเพื่อพัฒนาสังคม เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ต่อมาคือการเพิ่มโอกาสการเรียนรู้และการฝึกอบรมวิชาชีพอาชีวศึกษาให้กับกลุ่มผู้อยู่นอกระบบ โดยการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพให้ผู้อยู่นอกระบบการศึกษา ให้สามารถสร้างงานสร้างรายได้ มีโครงการสำคัญ เช่น โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์และยกระดับรายได้ของชุมชน และโครงการฝึกอาชีพพระยะสั้นตามความต้องการของตลาดแรงงาน การส่งเสริม สนับสนุน และร่วมมือพัฒนาการจัดอาชีวศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพตลอดชีวิตให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบการและผู้อยู่นอกระบบ เช่น โครงการเทียบโอนประสบการณ์ในการทำงานเพื่อให้คุณวุฒิทางการศึกษา โครงการอบรมฝึกอาชีพร่วมกับหน่วยงานตามโครงการพระราชดำริ โครงการฝึกอาชีพร่วมกับผู้รับผิดชอบโครงการตามนโยบาย

ยุทธศาสตร์ โครงการฝึกอาชีพให้กับผู้พิการ ผู้สูงอายุผู้ด้อยโอกาส นอกจากนี้ ยังมีในส่วนของการส่งเสริม สนับสนุนอบรมวิชาชีพเพื่อการพัฒนาต่อยอดอาชีพเดิมหรือสร้างอาชีพใหม่สำหรับผู้ประกอบอาชีพอิสระ อาชีพ โครงการฝึกอบรมฝีมือแรงงานเพื่อสร้างหรือเปลี่ยนอาชีพที่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน และโครงการอบรมยกระดับฝีมือแรงงานหลังเข้าสู่ตลาดแรงงาน เป็นต้น และยุทธศาสตร์ที่สำคัญอีก ประเด็น คือ พัฒนาระบบการประเมินมาตรฐานวิชาชีพตามระบบคุณวุฒิวิชาชีพ มีกลยุทธ์ที่สำคัญ คือ การพัฒนาหลักสูตรให้มีผลลัพธ์การเรียนรู้ เป็นไปตามสมรรถนะของกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ โดยมีโครงการ สำคัญ อาทิ โครงการศึกษารูปแบบการพัฒนาหลักสูตรเป็นไปตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพโดยความร่วมมือ กับสถานประกอบการ โครงการพัฒนาคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรให้มีผลลัพธ์การเรียนรู้ให้ตรงกับ สมรรถนะตามกรอบคุณวุฒิวิชาชีพ การพัฒนาระบบประเมินมาตรฐานวิชาชีพตรงตามคุณวุฒิวิชาชีพ มีโครงการสำคัญ คือ โครงการพัฒนาระบบประเมินมาตรฐานวิชาชีพ โดยความร่วมมือของสถาน ประกอบการ โครงการฝึกอบรมพัฒนาคณะกรรมการผู้ประเมินมาตรฐานวิชาชีพ

นโยบายที่ ๒ : พัฒนาปริมาณและคุณภาพของครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา
ด้านอาชีวศึกษา มีเป้าหมายสำคัญ คือ มีปริมาณครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาด้าน อาชีวศึกษาพอเพียงต่อการจัดการศึกษาระดับ ปวช. ระดับ ปวส. และระดับปริญญาตรี สายเทคโนโลยี หรือสายปฏิบัติการและการฝึกอบรมวิชาชีพ รวมถึงการพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ด้านอาชีวศึกษาให้มีคุณภาพและได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สม่่าเสมอ มียุทธศาสตร์ที่สำคัญ คือ สร้างเสริมปริมาณครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาด้านอาชีวศึกษา โดยเฉพาะการสนับสนุน บุคลากรทางการศึกษาด้านการอาชีวศึกษาจากภาครัฐ โครงการขออัตรากำลังข้าราชการ พนักงาน ราชการให้พอเพียง โครงการขอรับงบประมาณค่าจ้างชั่วคราวครูและเจ้าหน้าที่ โครงการครูทายาทครู วิชาชีพ (ขอทุนการศึกษาและอัตราบรรจุแต่งตั้งครูวิชาชีพพันธุ์ใหม่ให้แก่ผู้เรียนตั้งแต่ระดับ ปวช., ปวส., และปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ) โครงการเชิญครูเกษียณอายุราชการเป็นครูพิเศษ อาจารย์พิเศษ โครงการสร้างระบบเครือข่ายผู้เชี่ยวชาญจากสถานประกอบการเป็นครูพิเศษ อาจารย์พิเศษ โครงการครูพิเศษจากภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาชนชาวบ้านและผู้เชี่ยวชาญในท้องถิ่น นอกจากนี้ ยังมี ยุทธศาสตร์ในการสร้างเสริมสมรรถนะและประสบการณ์เพื่อคุณภาพของครู คณาจารย์และบุคลากร ทางการศึกษาด้านอาชีวศึกษา การส่งเสริมการศึกษาต่อ การฝึกอบรมและการปฏิบัติงาน มีโครงการ สำคัญ อาทิ โครงการรัฐจัดทุนการศึกษาต่อปริญญาโทและปริญญาเอกทั้งในประเทศและต่างประเทศ ในสาขาวิชาที่เปิดสอนระดับปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ โครงการรัฐจัดทุนการฝึกอบรม เทคโนโลยีใหม่ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ในสาขาวิชาที่เปิดสอนระดับปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือ สายปฏิบัติการ โครงการกำหนดมาตรการให้ครูวิชาชีพได้มีการพัฒนาสมรรถนะและประสบการณ์ ด้านวิชาชีพอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ โครงการกำหนดมาตรการให้มีการนำผลสัมฤทธิ์ที่เกิดต่อผู้เรียน ไปใช้ในการพิจารณาความดีความชอบ เลื่อนขั้นเงินเดือน ให้ค่าตอบแทน การเลื่อนวิทยฐานะ โครงการ จัดตั้งหน่วยศึกษานิเทศก์ในสถาบันการอาชีวศึกษา โครงการจัดตั้งสถาบันพัฒนาครู คณาจารย์และ บุคลากรอาชีวศึกษา (ทำหน้าที่พัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรอาชีวศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน) โครงการพัฒนาขีดความสามารถ ในการบริหารจัดการอาชีวศึกษา โครงการพัฒนาขีดความสามารถของ ครูในการจัดการเรียนการสอน โครงการพัฒนาขีดความสามารถของศึกษานิเทศก์ในการนิเทศ โครงการ พัฒนาขีดความสามารถของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานสนับสนุนการจัดการอาชีวศึกษา โครงการพัฒนา ขีดความสามารถด้านภาษาอังกฤษ โครงการพัฒนาครูในการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียน

การสอน โครงการพัฒนาศักยภาพในการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน โครงการส่งเสริม สนับสนุน ให้ครูจัดทำตำรา เอกสารที่ใช้ในการเรียนการสอน ยุทธศาสตร์ในการสร้างโอกาสและความร่วมมือ ในการสร้างเสริมคุณภาพครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาด้านอาชีวศึกษา โครงการปรับ บทบาทหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ให้รับผิดชอบสถานศึกษาอาชีวศึกษาทั้งของรัฐ และของเอกชน โครงการร่วมกับคุรุสภากำหนดมาตรฐานผู้ประกอบการวิชาชีพด้านอาชีวศึกษาเป็นการเฉพาะ (กำหนดมาตรฐานในการขอใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูวิชาชีพใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหาร สถานศึกษาอาชีวศึกษา ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพศึกษานิเทศก์ด้านอาชีวศึกษา) โครงการร่วมกับ สำนักงาน ก.ค.ศ. กำหนดมาตรฐานตำแหน่งมาตรฐานวิทยฐานะสำหรับครูวิชาชีพ ผู้บริหารสถานศึกษา อาชีวศึกษาและศึกษานิเทศก์ด้านอาชีวศึกษาเป็นการเฉพาะ โครงการร่วมกับสำนักงาน ก.ค.ศ.และ กระทรวงการคลังกำหนดมาตรฐานชั่วโมงการสอนขั้นต่ำและขั้นสูงของครูในสถานศึกษาอาชีวศึกษา ทั้งครูวิชาสามัญและครูวิชาชีพ โครงการร่วมกับสำนักงาน ก.ค.ศ. ปรับปรุง กฎ ระเบียบที่เป็นอุปสรรค ในการบรรจุแต่งตั้งผู้ที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ ด้านวิชาชีพเป็นครูวิชาชีพและคณาจารย์ โดยกำหนดอัตราเงินเดือน ค่าตอบแทนตามความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ โครงการจัดตั้ง กองทุนเพื่อพัฒนาการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ โครงการกำหนดหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้ง การทดสอบ การฝึกอบรมและการออกใบรับรองการเป็นครูฝึกในสถานประกอบการ โครงการความร่วมมือ ด้านวิชาการกับภาคเอกชนโดยใช้มาตรการด้านภาษีอากรเป็นแรงจูงใจ โครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และ เผยแพร่ภูมิปัญญาระหว่างภาคเอกชน ชุมชนและสถานศึกษา โครงการพัฒนาความยั่งยืนของภูมิปัญญา ท้องถิ่น และโครงการยกระดับภูมิปัญญาท้องถิ่น สิ่งประดิษฐ์ชุมชนสู่อุตสาหกรรมเชิงพาณิชย์

นโยบายที่ ๓ : พัฒนาศักยภาพสถานศึกษา และแหล่งเรียนรู้ใหม่ โดยมีเป้าหมาย สำคัญ สถานศึกษาของอาชีวศึกษามีมาตรฐานในด้านการจัดการเรียนการสอนในระดับ ปวช., ปวส. และ ปริญญาตรี สายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการและเป็นแหล่งเรียนรู้ของชุมชน โดยความร่วมมือทาง วิชาการระหว่างหน่วยงาน สถานศึกษา สถานประกอบการทั้งภายในและต่างประเทศ โดยมียุทธศาสตร์ ที่สำคัญ คือ ยกกระดับมาตรฐานสถานศึกษาของอาชีวศึกษาในด้านการจัดการเรียนการสอนในระดับ ปวช. ปวส.และปริญญาตรี สายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการและเพิ่มศักยภาพให้เป็นแหล่งเรียนรู้ วิชาชีพและฝึกอบรมวิชาชีพของชุมชน มีการพัฒนาโครงสร้างและเครือข่ายการเรียนรู้ โครงการส่งเสริม ความร่วมมือการจัดการเรียนการสอนร่วมกับสถานประกอบการหน่วยงานภาครัฐและเอกชน โครงการ สร้างเครือข่ายความร่วมมือและใช้ทรัพยากรร่วมกัน โครงการส่งเสริมความร่วมมือและพัฒนาเครือข่าย ภายใต้อุปสงค์และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ โครงการบริหารจัดการตามเกณฑ์คุณภาพและการบริหาร จัดการภาครัฐ มีธรรมาภิบาลโดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โครงการพัฒนาระบบสารสนเทศ หรือการบริหารจัดการ โครงการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในให้เชื่อมโยงกับการประกัน คุณภาพภายนอก โครงการพัฒนาศูนย์วิทยบริการให้เป็นแหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัย ทั้งนี้มียุทธศาสตร์ความ ร่วมมือกับสถานประกอบการในการเปิดสอนระดับปวช.,ปวส. และปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสาย ปฏิบัติการ โครงการร่วมมือกับสถานประกอบการในการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ระดับปวช., ปวส. และปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ โครงการเตรียมความพร้อม ของสถานศึกษาในการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี สายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ โครงการจัดหาแหล่งสนับสนุนจากต่างประเทศ โครงการพัฒนาและเพิ่มจำนวนบุคลากรให้เป็นไป

ตามมาตรฐานของการจัดการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา โครงการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสถานประกอบการด้านการวิจัย โครงการผลิตผลงานวิจัยและนวัตกรรมเพื่อสนองตอบความต้องการของสถานประกอบการและชุมชน โครงการศึกษาดูงานสถานประกอบการและสถานศึกษา ทั้งในและต่างประเทศ โครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้บุคลากรระหว่างหน่วยงาน สถานศึกษา ทั้งภายในและต่างประเทศ โครงการแลกเปลี่ยนนักวิจัยระหว่างหน่วยงาน สถานศึกษา ทั้งภายในและต่างประเทศ โครงการฝึกอบรมเพื่อ การพัฒนาอาชีพศึกษา ทั้งภายในและต่างประเทศ และโครงการให้ทุนสัมมนาวิชาการ ประชุมวิชาการ

นโยบายที่ ๔ : การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการใหม่ เป้าหมายสำคัญ คือ ผู้บริหารสถานศึกษาอาชีพศึกษามีทักษะการบริหารอย่างมีประสิทธิภาพโดยการมีส่วนร่วม ยุทธศาสตร์ที่สำคัญ คือ การยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมและพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพผู้บริหาร มีโครงการสำคัญ อาทิ โครงการพัฒนาผู้บริหารโดยฝึกประสบการณ์จริง (On the Job Training) โครงการฝึกอบรมวิชาการด้านการบริหารสถานศึกษา โครงการฝึกอบรม ICT เพื่อการบริหาร โครงการจัดการระบบตั้งศูนย์ข้อมูลเทคโนโลยีสารสนเทศในสถานศึกษาอาชีพศึกษา โครงการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายรายหัวตามประเภทสาขาวิชา โครงการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาบุคลากร โครงการวิเคราะห์งบประมาณการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ เป็นต้น

๒.๗ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่แก้ไข

เพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ และ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ และ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ สรุปสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำรายงานการพิจารณาศึกษาได้ ดังนี้

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา คณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา” เรียกโดยย่อว่า “ก.ค.ศ.” ประกอบด้วย

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนเก้าคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูง ทางด้านการศึกษา ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านกฎหมาย ด้านการบริหารจัดการภาครัฐ ด้านการบริหารองค์กร ด้านการศึกษาพิเศษ ด้านการบริหารธุรกิจ หรือด้านเศรษฐศาสตร์ ด้านการผลิตและพัฒนาครู และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ หรือด้านการบริหารจัดการความรู้หรือด้านการวิจัยและประเมินผล ด้านละหนึ่งคน

(๕) กรรมการผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาซึ่งมาจากการเลือกตั้งจำนวนสิบสองคน ประกอบด้วย ผู้แทนผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ฝ่ายละหนึ่งคน ผู้แทนผู้บริหารสถานศึกษาหรือผู้บริหารสถานศึกษาที่เรียกชื่ออย่างอื่นในหน่วยงานการศึกษาตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด ซึ่งสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและมัธยมศึกษาฝ่ายละหนึ่งคน ผู้แทนข้าราชการครูจำนวนห้าคน ซึ่งเลือกจากข้าราชการครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จำนวนสามคน ข้าราชการครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษาจำนวนหนึ่งคน และ ข้าราชการครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการ

อาชีพศึกษาจำนวนหนึ่งคน ผู้แทนข้าราชการครูสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา หรือสังกัดกระทรวงวัฒนธรรมจำนวนหนึ่งคน และผู้แทนบุคลากรทางการศึกษาอื่น สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและมัธยมศึกษาฝ่ายละหนึ่งคน

มาตรา ๒๔ ให้ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นผู้บริหารราชการ ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา และมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบในการปฏิบัติงานราชการที่เป็นอำนาจและหน้าที่ของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาและตามที่ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ศึกษามอบหมาย

(๒) เสนอแนะการบรรจุและแต่งตั้ง และการบริหารงานบุคคลในเรื่องอื่นที่อยู่ในอำนาจและหน้าที่ของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา

(๓) พิจารณาเสนอความดีความชอบของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษาในหน่วยงานการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา และข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

(๔) จัดทำแผนและส่งเสริมการพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในหน่วยงานการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

(๕) จัดทำทะเบียนประวัติข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

(๖) จัดทำมาตรฐานคุณภาพงาน กำหนดภาระงานขั้นต่ำ และเกณฑ์การประเมินผลงาน สำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

(๗) ประเมินคุณภาพการบริหารงานบุคคลและจัดทำรายงานการบริหารงานบุคคลเสนอ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาเพื่อเสนอ ก.ค.ศ. ต่อไป

มาตรา ๔๐ ให้ตำแหน่งคณาจารย์ดังต่อไปนี้ เป็นตำแหน่งทางวิชาการ

(ก) อาจารย์

(ข) ผู้ช่วยศาสตราจารย์

(ค) รองศาสตราจารย์

(ง) ศาสตราจารย์

การกำหนดระดับตำแหน่ง และการให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามวรรคหนึ่งให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษามาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๕๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ มาตรา ๖๖ และมาตรา ๖๗ การบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้มีอำนาจดังต่อไปนี้เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(๑) การบรรจุและแต่งตั้ง ตำแหน่ง ซึ่งมี วิทยฐานะเชี่ยวชาญพิเศษ เมื่อได้รับอนุมัติจาก ก.ค.ศ. แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาสูงสุดของส่วนราชการที่ผู้นั้นสังกัดอยู่ เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุ และให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดนำเสนอนายกรัฐมนตรีเพื่อนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(๒) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ตำแหน่งรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชี่ยวชาญ ตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชี่ยวชาญ ให้เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งโดยอนุมัติ ก.ค.ศ.

(๓) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสถานศึกษา ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา ตำแหน่งผู้บริหาร ที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามมาตรา ๓๘ ข. (๕) ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา ๓๘ ค. (๒) ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ตำแหน่งซึ่งมีวิทยฐานะชำนาญการ ตำแหน่งซึ่งมีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ และตำแหน่งซึ่งมีวิทยฐานะเชี่ยวชาญ ให้ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง โดยอนุมัติ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา

(๔) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งครูผู้ช่วย ตำแหน่งครู และตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา ๓๘ ค. (๒) ในสถานศึกษา ให้ผู้อำนวยการสถานศึกษา เป็นผู้ที่มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง โดยอนุมัติ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา

(๕) การบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งมีได้อยู่ในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา ให้ผู้บังคับบัญชาสูงสุดของส่วนราชการที่ผู้นั้นสังกัดอยู่ เป็นผู้ที่มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งโดยอนุมัติ ก.ค.ศ. หรือ อ.ก.ค.ศ. ที่ ก.ค.ศ. มอบหมาย เว้นแต่ตำแหน่ง ซึ่งมีวิทยฐานะเชี่ยวชาญพิเศษ ให้ดำเนินการตาม (๑) โดยอนุโลม

(๖) การบรรจุและแต่งตั้งตำแหน่งอาจารย์ ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ และตำแหน่งศาสตราจารย์ ตามมาตรา ๓๘ ก. (๓) ถึง (๖) ให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา มาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยให้สถานบันอุดมศึกษา ทำหน้าที่แทน ก.ค.ศ. หรือ อ.ก.ค.ศ. ที่ ก.ค.ศ. ตั้ง แล้วแต่กรณี เว้นแต่ ก.ค.ศ. จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

๒.๘ ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษา

ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งสำนักทะเบียนและใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ คุรุสภา ได้สรุปรายละเอียดและสาระสำคัญของใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ไว้ดังนี้

พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๖ กำหนดให้วิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารการศึกษา เป็นวิชาชีพควบคุมตาม การกำหนดวิชาชีพควบคุมอื่น ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งขณะนี้กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้ศึกษานิเทศก์เป็นวิชาชีพควบคุมแล้ว

ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบวิชาชีพควบคุมโดยมิได้รับอนุญาต เว้นแต่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องมีใบอนุญาต หากประกอบวิชาชีพควบคุมโดยมิได้รับอนุญาต หรือแสดงด้วยวิธีการใดๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนมีสิทธิหรือพร้อมที่จะประกอบวิชาชีพ รวมทั้งสถานศึกษาที่รับผู้มิได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพควบคุมในสถานศึกษา จะต้องได้รับโทษตามที่กำหนดไว้

ผู้ที่ต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ประกอบด้วย ครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ทั้งของรัฐและเอกชนที่จัดการศึกษาปฐมวัย การศึกษาขั้นพื้นฐาน และการศึกษาระดับอุดมศึกษา ที่ต่ำกว่าปริญญา

ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๔ อาทิ อายุไม่ต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์ มีวุฒิปริญญาตรีทางการศึกษา หรือเทียบเท่า หรือมีคุณวุฒิอื่นตามที่คุรุสภารับรอง และผ่านการสอนในสถานศึกษาตามหลักสูตรปริญญาทางการศึกษาเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑ ปี และผ่านเกณฑ์การประเมินปฏิบัติการสอนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่คณะกรรมการคุรุสภากำหนด เป็นต้น

ส่วนผู้ที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ต้องมีคุณสมบัติต่าง ๆ ตามมาตรา ๔๓ อาทิ เป็นผู้เข้ามาให้ความรู้แก่ผู้เรียนในสถานศึกษาเป็นครั้งคราวในฐานะวิทยากรพิเศษทางการศึกษา ผู้จัดการศึกษาตามอัยยาศัย ผู้ทำหน้าที่สอนในศูนย์การเรียนรู้ตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ เป็นต้น

นอกจากนี้ ผู้ที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ตามที่คณะกรรมการคุรุสภากำหนด ได้แก่ พระภิกษุที่ทำหน้าที่สอนหรือบริหารสถานศึกษา ผู้สอนศาสนาที่ทำหน้าที่สอนในสถานศึกษา ผู้สอนตามโครงการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศหรือองค์กรระหว่างประเทศ ข้าราชการตำรวจตระเวนชายแดนที่ทำหน้าที่สอนหรือบริหารโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน และข้าราชการสังกัดกระทรวงกลาโหม ผู้ทำหน้าที่สอนหรือบริหารโรงเรียนในสังกัดกระทรวงกลาโหมที่จัดการศึกษาระดับปฐมวัย ขั้นพื้นฐาน และอุดมศึกษาที่ต่ำกว่าปริญญา

ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษา มี ๔ ประเภท คือ ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพผู้บริหารการศึกษา และใบอนุญาตประกอบวิชาชีพบุคลากรทางการศึกษาอื่น (ศึกษานิเทศก์)

๒.๙ ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ

ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๖ ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ และข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ มีสาระสำคัญในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาศึกษา ดังนี้

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“วิชาชีพ” หมายความว่า วิชาชีพทางการศึกษาที่ทำหน้าที่หลักทางด้านการเรียนการสอน และการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ รวมทั้งการรับผิดชอบการบริหารสถานศึกษาในสถานศึกษาปฐมวัย ขั้นพื้นฐาน และอุดมศึกษาที่ต่ำกว่าปริญญา ทั้งของรัฐ และเอกชน และการบริหารการศึกษานอกสถานศึกษาในระดับเขตพื้นที่การศึกษาตลอดจน การสนับสนุนการศึกษา ให้บริการหรือปฏิบัติงานเกี่ยวเนื่องกับการจัดกระบวนการเรียนการสอน การนิเทศและการบริหาร การศึกษาในหน่วยงานการศึกษาต่าง ๆ

“ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา” หมายความว่า ครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหาร การศึกษาและบุคลากรทางการศึกษาอื่น ซึ่งได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพตามพระราชบัญญัติ สภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๖

“ครู” หมายความว่า บุคคลซึ่งประกอบวิชาชีพหลักทางด้านการเรียนการสอนและการ ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ ในสถานศึกษาปฐมวัย ชั้นพื้นฐาน และอุดมศึกษาที่ต่ำ กว่าปริญญาทั้งของรัฐและเอกชน

“ผู้บริหารสถานศึกษา” หมายความว่า บุคคลซึ่งปฏิบัติงานในตำแหน่งผู้บริหาร สถานศึกษาภายในเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาอื่นที่จัดการศึกษาปฐมวัย ชั้นพื้นฐาน และ อุดมศึกษาต่ำกว่าปริญญา ทั้งของรัฐและเอกชน

“ผู้บริหารการศึกษา” หมายความว่า บุคคลซึ่งปฏิบัติงานในตำแหน่งผู้บริหารนอก สถานศึกษาในระดับเขตพื้นที่การศึกษา

“บุคลากรทางการศึกษาอื่น” หมายความว่า บุคคลซึ่งทำหน้าที่สนับสนุนการศึกษา ให้บริการหรือปฏิบัติงานเกี่ยวเนื่องกับการจัดกระบวนการเรียนการสอน การนิเทศ และการบริหาร การศึกษาในหน่วยงานการศึกษาต่าง ๆ ซึ่งหน่วยงานการศึกษากำหนดตำแหน่งให้ต้องมีคุณวุฒิ ทางการศึกษา

“มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา” หมายความว่า ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ และ คุณภาพที่พึงประสงค์ในการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้อง ประพฤติปฏิบัติตาม ประกอบด้วยมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ มาตรฐานการปฏิบัติงาน และมาตรฐานการปฏิบัติตน

“มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ” หมายความว่า ข้อกำหนดเกี่ยวกับความรู้ และประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ หรือการจัดการศึกษา ซึ่งผู้ต้องการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา รวมทั้งผู้ต้องการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องมีเพียงพอที่สามารถนำไปใช้ในการประกอบ วิชาชีพได้

“มาตรฐานการปฏิบัติงาน” หมายความว่า ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะหรือการ แสดงพฤติกรรม การปฏิบัติงานและการพัฒนางาน ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา รวมทั้งผู้ต้องการ ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องปฏิบัติตาม เพื่อให้เกิดผลตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายการเรียนรู้ หรือการจัดการศึกษา รวมทั้งต้องฝึกฝนให้มีทักษะหรือความชำนาญสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

“มาตรฐานการปฏิบัติตน” หมายความว่า จรรยาบรรณของวิชาชีพที่กำหนดขึ้นเป็น แบบแผนในการประพฤติตน ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษารวมทั้งผู้ต้องการประกอบวิชาชีพ ทางการศึกษา ต้องยึดถือปฏิบัติตาม เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียง และฐานะของผู้ประกอบ วิชาชีพทางการศึกษา ให้เป็นที่เชื่อถือศรัทธาแก่ผู้รับบริการและสังคม อันจะนำมาซึ่งเกียรติและศักดิ์ศรี แห่งวิชาชีพ

ข้อ ๖ ผู้ประกอบวิชาชีพครู ต้องมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางการศึกษา หรือ เทียบเท่า หรือมีคุณวุฒิอื่นที่คุรุสภารับรอง โดยมีมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ ดังต่อไปนี้

(ก) มาตรฐานความรู้ ต้องมีความรอบรู้และเข้าใจในเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) การเปลี่ยนแปลงบริบทของโลก สังคม และแนวคิดของปรัชญา

เศรษฐกิจพอเพียง

(๒) จิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาการศึกษา และจิตวิทยาให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์และพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

(๓) เนื้อหาวิชาที่สอน หลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้

(๔) การวัด ประเมินผลการเรียนรู้ และการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน

(๕) การใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการศึกษา

(๖) การออกแบบและการดำเนินการเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา

(ข) มาตรฐานประสบการณ์วิชาชีพ ผ่านการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาตามหลักสูตรปริญญาทางการศึกษา เป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี และผ่านเกณฑ์การประเมินปฏิบัติการสอนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการคุรุสภากำหนด ดังต่อไปนี้

(๑) การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน

(๒) การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ

ข้อ ๑๑ ผู้ประกอบวิชาชีพครู ต้องมีมาตรฐานการปฏิบัติงาน ดังต่อไปนี้

(ก) การปฏิบัติหน้าที่ครู

(๑) มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียน ด้วยจิตวิญญาณความเป็นครู

(๒) ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม และความเป็น

พลเมืองที่เข้มแข็ง

(๓) ส่งเสริมการเรียนรู้ เอาใจใส่ และยอมรับความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละ

บุคคล

(๔) สร้างแรงบันดาลใจผู้เรียนให้เป็นผู้ใฝ่เรียนรู้ และผู้สร้างนวัตกรรม

(๕) พัฒนาตนเองให้มีความรอบรู้ ทันสมัย และทันต่อการเปลี่ยนแปลง

(ข) การจัดการเรียนรู้

(๑) พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การจัดการเรียนรู้ สื่อ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

(๒) บูรณาการความรู้และศาสตร์การสอนในการวางแผนและจัดการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีปัญญา รู้คิด และมีความเป็นนวัตกรรม

(๓) ดูแล ช่วยเหลือ และพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคลตามศักยภาพ สามารถรายงานผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนได้อย่างเป็นระบบ

(๔) จัดกิจกรรมและสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนโดยตระหนักถึงสุขภาวะของผู้เรียน

(๕) วิจัย สร้างนวัตกรรม และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

(๖) ปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์และมีส่วนร่วมในการพัฒนาวิชาชีพ

(ค) ความสัมพันธ์กับผู้ปกครองและชุมชน

- ที่พึงประสงค์
- (๑) ร่วมมือกับผู้ปกครองในการพัฒนาและแก้ปัญหาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะ
 - (๒) สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชน เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ที่มีคุณภาพของผู้เรียน
 - (๓) ศึกษา เข้าใจถึงบริบทของชุมชน และสามารถอยู่ร่วมกันบนพื้นฐานความแตกต่างทางวัฒนธรรม
 - (๔) ส่งเสริม อนุรักษ์วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒.๑๐ ประกาศคณะกรรมการคุรุสภา เรื่อง สาระและสมรรถนะของผู้ประกอบวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และศึกษานิเทศก์ ตามข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ

ประกาศคณะกรรมการคุรุสภา เรื่อง สาระและสมรรถนะของผู้ประกอบวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และศึกษานิเทศก์ ตามข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ พ.ศ.๒๕๕๖ และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๖๒ สรุปสาระที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

สาระความรู้และสมรรถนะของผู้ประกอบวิชาชีพครูตามมาตรฐานความรู้

๑) ความเป็นครู ประกอบด้วย

(ก) สาระความรู้

- (๑) สภาพงานครู คุณลักษณะ และมาตรฐานวิชาชีพครู
- (๒) การปลูกฝังจิตวิญญาณความเป็นครู
- (๓) กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับครูและวิชาชีพครู
- (๔) การจัดการความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพครู
- (๕) การสร้างความก้าวหน้าและพัฒนาวิชาชีพครูอย่างต่อเนื่อง

(ข) สมรรถนะ

- (๑) รอบรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนและกลยุทธ์การสอน เพื่อให้ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ สร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ได้
- (๒) แสวงหาและเลือกใช้ข้อมูลข่าวสารความรู้เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง
- (๓) ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียนที่ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพผู้เรียน
- (๔) มีจิตวิญญาณความเป็นครู

๒. ปรัชญาการศึกษา ประกอบด้วย

(ก) สาระความรู้

- (๑) ปรัชญา แนวคิด และทฤษฎีทางการศึกษา ศาสนา เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม
- (๒) แนวคิด และกลวิธีการจัดการศึกษา เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาที่ยั่งยืน

(ข) สมรรถนะ

- (๑) ประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาสถานศึกษา
- (๒) วิเคราะห์เกี่ยวกับการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๓. ภาษาและวัฒนธรรม ประกอบด้วย

(ก) สารความรู้

(๑) ภาษาและวัฒนธรรมไทยเพื่อการเป็นครู

(๒) ภาษาต่างประเทศเพื่อพัฒนาวิชาชีพครู

(ข) สมรรถนะ

(๑) สามารถใช้ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียนภาษาไทย และภาษาต่างประเทศ เพื่อการสื่อความหมายอย่างถูกต้อง

(๒) ใช้ภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ

๔. จิตวิทยาสำหรับครู ประกอบด้วย

(ก) สารความรู้

(๑) จิตวิทยาพื้นฐานและจิตวิทยาพัฒนาการของมนุษย์

(๒) จิตวิทยาการเรียนรู้และจิตวิทยาการศึกษา

(๓) จิตวิทยาการแนะแนวและการให้คำปรึกษา

(ข) สมรรถนะ

(๑) สามารถให้คำแนะนำช่วยเหลือผู้เรียนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

(๒) ใช้จิตวิทยาเพื่อความเข้าใจและสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เต็ม

ศักยภาพ

๕. หลักสูตร ประกอบด้วย

(ก) สารความรู้

(๑) หลักการ แนวคิดในการจัดทำหลักสูตร

(๒) การนำหลักสูตรไปใช้

(๓) การพัฒนาหลักสูตร

(ข) สมรรถนะ

(๑) วิเคราะห์หลักสูตรและสามารถจัดทำหลักสูตรได้

(๒) ปฏิบัติการประเมินหลักสูตรและนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนา

หลักสูตร

๖. การจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน ประกอบด้วย

(ก) สารความรู้

(๑) หลักการ แนวคิด แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดทำแผนการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ และสิ่งแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้

(๒) ทฤษฎีและรูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ และแก้ปัญหาได้

(๓) การบูรณาการการเรียนรู้แบบเรียนรวม

(๔) การจัดการชั้นเรียน

(๕) การพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ในสถานศึกษา

(ข) สมรรถนะ

(๑) สามารถจัดทำแผนการเรียนรู้และนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลจริง

(๒) สามารถสร้างบรรยากาศการจัดการชั้นเรียนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

๗. การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ประกอบด้วย

- (ก) สารความรู้
 - (๑) หลักการ แนวคิด แนวปฏิบัติในการวิจัย
 - (๒) การใช้และผลิตงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้
- (ข) สมรรถนะ
 - (๑) สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน
 - (๒) สามารถทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียน

๘. นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา ประกอบด้วย

- (ก) สารความรู้
 - (๑) หลักการ แนวคิด การออกแบบ การประยุกต์ใช้ และการประเมินสื่อนวัตกรรม เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้
 - (๒) เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสาร
- (ข) สมรรถนะ
 - (๑) ประยุกต์ใช้และประเมินสื่อนวัตกรรม เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้
 - (๒) สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสาร

๙. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ประกอบด้วย

- (ก) สารความรู้
 - (๑) หลักการ แนวคิด และแนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน
 - (๒) ปฏิบัติการวัดและการประเมินผล
- (ข) สมรรถนะ
 - (๑) สามารถวัดและประเมินผลได้
 - (๒) สามารถนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน

๑๐. การประกันคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วย

- (ก) สารความรู้
 - (๑) หลักการ แนวคิด แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการคุณภาพการศึกษา
 - (๒) การประกันคุณภาพการศึกษา
- (ข) สมรรถนะ
 - (๑) สามารถจัดการคุณภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ อย่างต่อเนื่อง
 - (๒) สามารถดำเนินการจัดกิจกรรมประเมินคุณภาพการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้

๑๑. คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณ ประกอบด้วย

- (ก) สารความรู้
 - (๑) หลักธรรมาภิบาล และความซื่อสัตย์สุจริต
 - (๒) คุณธรรม และจริยธรรมของวิชาชีพครู
 - (๓) จรรยาบรรณของวิชาชีพที่คุรุสภากำหนด

(ข) สมรรถนะ

- (๑) ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีจิตสำนึกสาธารณะ และเสียสละให้สังคม
- (๒) ปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ สาระการฝึกทักษะและสมรรถนะของผู้ประกอบวิชาชีพครูตามมาตรฐานประสบการณ์วิชาชีพ

๑๒. การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน ประกอบด้วย

(ก) สาระการฝึกทักษะ

- (๑) การสังเกตการจัดการเรียนรู้
- (๒) การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง
- (๓) การทดลองสอนในสถานการณ์จำลอง และสถานการณ์จริง
- (๔) การออกแบบทดสอบ ข้อสอบหรือเครื่องมือวัดผล
- (๕) การตรวจข้อสอบ การให้คะแนน และการตัดสินผลการเรียน
- (๖) การสอบภาคปฏิบัติและการให้คะแนน
- (๗) การวิจัยแก้ปัญหาผู้เรียน
- (๘) การพัฒนาความเป็นครูมืออาชีพ

(ข) สมรรถนะ

- (๑) สามารถจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อจุดประสงค์การสอนที่หลากหลาย
- (๒) สามารถปฏิบัติการสอน ออกแบบทดสอบ วัดและประเมินผลผู้เรียน

๑๓. การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ ประกอบด้วย

(ก) สาระการฝึกทักษะ

- (๑) การปฏิบัติการสอนวิชาเอก
- (๒) การวัดและประเมินผล และนำผลไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน
- (๓) การวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน
- (๔) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ หรือแบ่งปันความรู้ในการสัมมนาการศึกษา

(ข) สมรรถนะ

- (๑) สามารถจัดการเรียนรู้ในสาขาวิชาเอก
- (๒) สามารถประเมิน ปรับปรุง และศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน
- (๓) ปฏิบัติงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย

๒.๑๑ พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นบทบัญญัติที่มีนัยสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมให้ผู้ประกอบอาชีพมีความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพ และการพัฒนาประสิทธิภาพของสถานประกอบการ ทั้งการให้ความคุ้มครอง ความปลอดภัย สาธารณะจากการทำงาน เพื่อให้การส่งเสริมและพัฒนาฝีมือแรงงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเพื่อกำหนดให้การประกอบอาชีพในสาขาอาชีพ ตำแหน่งงาน หรือลักษณะงานใดที่อาจเป็นอันตรายต่อสาธารณะหรือต้องดำเนินการโดยผู้มีความรู้ความสามารถที่ได้รับการรับรองความรู้ความสามารถ โดยมีระบบการประเมินเพื่อรับรอง

ความรู้ความสามารถ และให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจควบคุมการดำเนินการของ ศูนย์ประเมินความรู้ความสามารถ กำหนดให้ค่าธรรมเนียมที่ได้รับจากการรับรองความรู้ความสามารถ ตกเป็นของกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการรับรองความรู้ ความสามารถ อีกทั้งกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการ ได้รับสิทธิประโยชน์ตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อเป็น การจูงใจให้ผู้ประกอบกิจการเข้าร่วมในกระบวนการพัฒนา ฝีมือแรงงาน รวมทั้งปรับปรุงองค์ประกอบ ของคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น โดยได้บัญญัติสาระสำคัญ ในส่วนต่าง ๆ ดังนี้

มาตรา ๓ บัญญัติเกี่ยวกับความหมายของการพัฒนาฝีมือแรงงานว่า หมายความว่า กระบวนการที่ทำให้ผู้รับการฝึกและประชากร วัยทำงานมีความสามารถในการพัฒนาปรับปรุงงาน มีฝีมือ ความรู้ความสามารถ จรรยาบรรณ แห่งวิชาชีพ และทัศนคติเกี่ยวกับการทำงานเพื่อพัฒนาเป็นแรงงาน ที่มีคุณภาพ อันได้แก่ การฝึกอบรม ฝีมือแรงงาน การกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน การรับรองความรู้ ความสามารถ และการอื่นที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๓๓/๑ บัญญัติเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์สำหรับผู้ประกอบการ โดยให้ผู้ประกอบ กิจการซึ่งจ้างงานผู้ได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถ ตามจำนวนที่คณะกรรมการประกาศ กำหนด ใน (๑) โดยได้รับสิทธิที่จะได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้เป็นกรณีพิเศษสำหรับเงินได้ของ ผู้ประกอบกิจการ เป็นจำนวนร้อยละของค่าจ้างผู้ได้รับหนังสือรับรองความรู้ความสามารถที่ได้จ่าย ในช่วงอัตราค่าจ้าง ทั้งนี้ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามประมวลรัษฎากร

๒.๑๒ พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๓๗) พ.ศ. ๒๕๔๘

สำหรับพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๓๗) พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นกฎหมายสำคัญที่ช่วยเหลือสถานประกอบการและให้สิทธิประโยชน์ ทางภาษีกับสถานประกอบการต่าง ๆ ที่มีส่วนร่วมให้ความร่วมมือและให้ความช่วยเหลือรัฐในการจัด การฝึกอบรม โดยสมควรยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ได้จ่าย ไปเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งลูกจ้างไปฝึกอบรม หรือในการฝึกอบรมลูกจ้างของตน และภาษีเงินได้สำหรับ เงินได้ของผู้ดำเนินการฝึกที่ได้จ่ายไปเป็นค่าใช้จ่ายในการฝึกเตรียมเข้าทำงานเพื่อประโยชน์ของกิจการ ของผู้ดำเนินการฝึก ซึ่งออกตามความรัฐธรรมนูแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๓ (๑) แห่งประมวล รัษฎากร ซึ่งมีบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

มาตรา ๔ บัญญัติเกี่ยวกับการให้ยกเว้นภาษีเงินได้แห่งประมวลรัษฎากร ให้แก่บริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับเงินได้เป็นจำนวนร้อยละร้อยละของรายจ่ายที่ได้จ่ายไปเป็นค่าใช้จ่าย ในการส่งลูกจ้างของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นเข้ารับการศึกษหรือฝึกอบรมในสถานศึกษาหรือ สถานฝึกอบรมฝีมือแรงงานที่ทางราชการจัดตั้งขึ้นหรือที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังประกาศกำหนดใน ราชกิจจานุเบกษา

(๒) สำหรับเงินได้เป็นจำนวนร้อยละร้อยละของรายจ่ายที่ได้จ่ายไปเป็นค่าใช้จ่าย ในการฝึกอบรมให้แก่ลูกจ้างของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนด

มาตรา ๕ บัญญัติเกี่ยวกับการยกเว้นภาษีเงินได้ในลักษณะ ๒ แห่งประมวลรัษฎากร ให้แก่ผู้ดำเนินการฝึกตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับเงินได้เป็นจำนวนร้อยละห้าสิบของรายจ่ายที่ได้จ่ายไปเป็นค่าใช้จ่ายในการฝึกเตรียมเข้าทำงานเพื่อประโยชน์ของกิจการของผู้ดำเนินการฝึก ตั้งแต่วันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๔๖ ถึงวันก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ

(๒) สำหรับเงินได้เป็นจำนวนร้อยละร้อยของรายจ่ายที่ได้จ่ายไปเป็นค่าใช้จ่ายในการฝึกเตรียมเข้าทำงานเพื่อประโยชน์ของกิจการของผู้ดำเนินการฝึก ตั้งแต่วันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ

๒.๑๓ ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการให้ความเห็นชอบรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกเตรียมเข้าทำงาน

สำหรับประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการให้ความเห็นชอบรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกเตรียมเข้าทำงานนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ และมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน จึงกำหนดหลักเกณฑ์ในส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง อาทิ

ข้อ ๓ ระบุว่าผู้ซึ่งจัดให้มีการฝึกเตรียมเข้าทำงานตามสาขาอาชีพที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดและประสงค์ขอรับความเห็นชอบรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียน ซึ่งการยื่นคำขอต้องยื่นตามจังหวัดที่สถานประกอบการของผู้ซึ่งจัดให้มีการฝึกนั้นตั้งอยู่

ข้อ ๔ การยื่นคำขอดังกล่าว ให้ยื่นคำขอตามแบบที่กำหนดไว้ก่อนวันที่จัดให้มีการฝึกอบรมไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย สำเนาหนังสือแสดงการจดทะเบียนและวัตถุประสงค์ของกิจการ หลักสูตร สถานที่ฝึกหรือศูนย์ฝึก ชื่อและคุณสมบัติของครูฝึก กำหนดระยะเวลาการฝึก รายการอุปกรณ์ที่จำเป็นที่ใช้ฝึกทั้งที่มีอยู่แล้วและที่ต้องจัดหาใหม่ วิธีการและมาตรฐานในการวัดผลการฝึก รายละเอียดประโยชน์ของกิจการของผู้ดำเนินการฝึก และรายละเอียดค่าใช้จ่ายในการดำเนินการฝึก เป็นต้น

๒.๑๔ ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน เรื่อง กำหนดรายการค่าใช้จ่าย ในการฝึกเตรียมเข้าทำงาน

เพื่อประโยชน์ในการขอรับสิทธิประโยชน์และความชัดเจนในการจัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกเตรียมเข้าทำงาน อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๗) และมาตรา ๓๙ (๓) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕ คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานจึงกำหนดรายการค่าใช้จ่ายในการฝึกเตรียมเข้าทำงานไว้ โดยให้ผู้ดำเนินการฝึกซึ่งจัดให้มีการฝึกเตรียมเข้าทำงานโดยการรับบุคคลทั่วไป หรือโดยการรับนักเรียน นิสิต หรือนักศึกษาที่สถานศึกษาส่งเข้ารับการฝึกตามหลักสูตรของสถานศึกษาหลักสูตรของผู้ดำเนินการฝึกหรือหลักสูตรที่สถานศึกษากับผู้ดำเนินการฝึกได้ร่วมกันจัดทำขึ้น หรือโดยการรับบุคคลที่ทางราชการส่งมาฝึกกับผู้ดำเนินการฝึกจัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึก ดังนี้

๑) รายละเอียดที่แสดงให้เห็นถึงประโยชน์ของกิจการของผู้ดำเนินการฝึก ได้แก่

- ก. ประโยชน์ในด้านของการได้กำลังแรงงานเข้ามาช่วยในการดำเนินกิจการของผู้ดำเนินการฝึก
- ข. ประโยชน์ในด้านของการได้กำลังแรงงานในอนาคตที่มีความรู้ ความสามารถ ทักษะฝีมือและทัศนคติในการทำงานตรงตามความต้องการของผู้ประกอบกิจการ
- ค. ประโยชน์ในด้านอื่น ๆ

๒) รายละเอียดเกี่ยวกับรายการค่าใช้จ่ายในการดำเนินการฝึก ซึ่งจะได้รับการส่งเสริมตามประเภทและอัตรา ดังนี้

- ก. ค่าสอนหรือค่าตอบแทนวิทยากร เท่าที่จ่ายจริงไม่เกินชั่วโมงละ ๑,๒๐๐ บาท ทั้งนี้ ไม่เกินวันละแปดชั่วโมง
- ข. ค่าพาหนะเดินทางสำหรับผู้เข้ารับการฝึก ในวันที่มีรายงานตัวเข้ารับการฝึกและในวันที่เดินทางกลับภูมิลำเนาเมื่อสำเร็จการฝึก เท่าที่จ่ายจริงไม่เกินเที่ยวละ ๑,๐๐๐ บาท
- ค. ค่าพาหนะเดินทางสำหรับผู้เข้ารับการฝึกในระหว่างเข้ารับการฝึก เท่าที่จ่ายจริงไม่เกินวันละ ๑๐๐ บาท เฉพาะวันที่เข้ารับการฝึก
- ง. ค่าอาหารและค่าอาหารว่างและเครื่องดื่มสำหรับผู้เข้ารับการฝึก และผู้สอนหรือวิทยากรเท่าที่จ่ายจริง ไม่เกินคนละ ๒๐๐ บาทต่อวัน เฉพาะวันที่มีการฝึก
- จ. ค่าเบี้ยเลี้ยงสำหรับผู้เข้ารับการฝึก เท่าที่จ่ายจริง เฉพาะวันที่เข้ารับการฝึก
- ฉ. ค่าที่พักสำหรับผู้เข้ารับการฝึก เท่าที่จ่ายจริงไม่เกินเดือนละ ๓,๐๐๐ บาท หรือไม่เกินวันละ ๑๐๐ บาท
- ช. ค่าเครื่องแต่งกายสำหรับผู้เข้ารับการฝึก เท่าที่จ่ายจริงไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท
- ซ. ค่าจัดทำเอกสารประกอบการฝึก เท่าที่จ่ายจริงไม่เกินคนละ ๓,๐๐๐ บาท
- ฅ. ค่าอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล หรือเครื่องมือประจำตัวสำหรับผู้เข้ารับการฝึกที่จำเป็นต้องใช้ในการฝึกอบรมฝีมือแรงงาน เท่าที่จ่ายจริงไม่เกินคนละ ๓,๐๐๐ บาท
- ฎ. ค่าประกันอุบัติเหตุระหว่างการฝึกสำหรับผู้เข้ารับการฝึกเท่าที่จ่ายจริงไม่เกินคนละ ๓,๐๐๐ บาท

บทที่ ๓

สถานการณ์ และปัญหาในการบริหารจัดการระบบการจัดการอาชีวศึกษา

๓.๑ สถานการณ์การอาชีวศึกษาในประเทศไทย

รัฐบาลปัจจุบันภายใต้การนำของ พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ซึ่งได้ให้ความสำคัญกับการอาชีวศึกษาเป็นอย่างมาก จะเห็นได้จากนโยบายที่แถลงต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๒ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการอาชีวศึกษา ดังนี้

๑. พัฒนาอาชีพ พัฒนาคุณภาพวิชาชีพ และพัฒนาแรงงานรองรับอุตสาหกรรม ๔.๐ โดยการจัดระบบและกลไกความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ที่ชัดเจนเป็นระบบในการพัฒนากำลังคนที่มีทักษะขั้นสูงให้สามารถนำความรู้และทักษะมาใช้ในการแก้ไขปัญหา รวมถึงการสร้างและพัฒนานวัตกรรม ซึ่งต้องครอบคลุมการพัฒนากำลังคนที่อยู่ในอุตสาหกรรมแล้ว กำลังคนที่กำลังจะเข้าสู่อุตสาหกรรมและเตรียมการสำหรับผลิตกำลังคนในสาขาที่ขาดแคลน เพื่อรองรับอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีในอนาคต รวมทั้งเร่งรัดและขยายผลระบบคุณวุฒิวิชาชีพ การยกระดับฝีมือแรงงานในกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ และอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเข้มข้น

๒. พัฒนาทักษะอาชีพทุกช่วงวัย โดยกำหนดระบบที่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะและเพิ่มประสิทธิภาพของทุกช่วงวัย อาทิ การพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษา ให้เชื่อมโยงกับระบบคุณวุฒิวิชาชีพ โดยมีกลไกการวัดและประเมินผลเพื่อเทียบโอนความรู้และประสบการณ์หน่วยการเรียนรู้ที่ชัดเจน ส่งเสริมเยาวชนที่มีศักยภาพด้านกีฬาให้สามารถพัฒนาไปสู่ นักกีฬาอาชีพ การกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน การจัดทำมีระบบที่สามารถรองรับความต้องการพัฒนาปรับปรุงทักษะอาชีพของทุกช่วงวัยเพื่อรองรับการเปลี่ยนสายอาชีพให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานที่อาจจะเปลี่ยนไปตามแนวโน้มความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในอนาคต

เพื่อสนองตอบนโยบายของรัฐบาล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ จึงได้ประกาศนโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ ในส่วนของการจัดการศึกษาทางด้านอาชีวศึกษา คือ มุ่งจัดการศึกษาเพื่อการมีงานทำและสร้างนวัตกรรมตามความต้องการของพื้นที่ชุมชน ภูมิภาค หรือประเทศ รวมทั้งการเป็นผู้ประกอบการเอง โดยมีจุดเน้นที่สำคัญ ดังนี้

- ๑) จัดการศึกษาในระบบทวิภาคี ให้ผู้เรียนมีทักษะและความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน
- ๒) เรียนภาษาอังกฤษ เพื่อเพิ่มทักษะสำหรับการประกอบอาชีพ
- ๓) เรียนรู้การใช้ดิจิทัล เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างอาชีพ
- ๔) จัดตั้งศูนย์ประสานงานการผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาในภูมิภาค

สภาพปัญหาและสถานการณ์การจัดการศึกษาอาชีวศึกษาในประเทศไทยนั้น แม้รัฐบาลจะให้ความสำคัญและให้การสนับสนุนกระบวนการต่างๆ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้าสู่ระบบการอาชีวศึกษามากขึ้น เพื่อผลิตกำลังคนเพื่อเข้าสู่ภาคประกอบการให้เพียงพอต่อความจำเป็นและความต้องการก็ตาม แต่จากสภาพความเป็นจริง คือผู้เรียนในสายอาชีวศึกษา มีอัตราการดลยอย่างต่อเนื่อง ปัญหาส่วนหนึ่งมาจากความไม่พร้อมของสถานศึกษาอาชีวศึกษา ทั้งด้านอาคาร สถานที่ บุคลากร วัสดุ ครุภัณฑ์ไม่ทันสมัย เป็นปัจจัยสำคัญในการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยอาชีวศึกษา จากการวิเคราะห์สถานการณ์ พบว่า ปัญหาจากกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการอาชีวศึกษา เป็นปัจจัยสำคัญที่ต้องนำมาพิจารณาแก้ไข

พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ.๒๕๕๑ มีเจตนารมณ์ในการปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารจัดการแบบรวมศูนย์ โดยสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีอำนาจในการสั่งการ ตรวจสอบ และกำกับติดตาม สถานศึกษาอาชีวศึกษา ทุกแห่งในสังกัด โดยในพระราชบัญญัติฉบับนี้ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ ได้มีการกำหนดให้จัดตั้ง “สถาบันการอาชีวศึกษา” โดยการรวมเอา สถานศึกษาอาชีวศึกษาที่มีความพร้อมในพื้นที่ใกล้เคียงกัน จัดตั้งเป็น สถาบันการอาชีวศึกษา รวม ๒๓ สถาบัน ซึ่งจำนวนนี้รวมสถาบันการอาชีวศึกษาเกษตร จำนวน ๔ สถาบัน แต่ก็ยังมีวิทยาลัย อีกจำนวนหนึ่งไม่ได้เข้าร่วมในสถาบัน แต่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาโดยตรง ทำให้เกิด ปัญหาในการบริหารจัดการในทุกด้านเป็นอย่างมาก ซึ่งกรณีดังกล่าวนั้นไม่เป็นไปตามกฎหมายกำหนด ที่ต้องการให้มีการกระจายอำนาจให้สถาบันการอาชีวศึกษามีสภาพเป็นนิติบุคคล เพื่อให้การบริหารงาน ด้านต่าง ๆ มีความคล่องตัว มีประสิทธิภาพ และเกิดผลดีต่อการพัฒนาในทุกด้าน

จากสถานการณ์และปัญหาที่เกิดขึ้นดังกล่าว คณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้จัดทำรายงานการพิจารณาศึกษา และกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการสถาบันการอาชีวศึกษา ไว้ในหลายประเด็น ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ควรจะนำไปดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วน แต่จากข้อมูลที่ได้รับ พบว่า ขณะนี้ยังไม่มีการดำเนินการ ในส่วนนี้แต่อย่างใด เรื่องดังกล่าวจึงยังคงเป็นปัญหาที่สะสมต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน ผลกระทบ ที่ตามมาจากการบริหารจัดการที่เป็นปัญหาภายในของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาส่งผลให้ สถานศึกษาอาชีวศึกษาเกือบทุกแห่งไม่ได้รับการพัฒนาทั้งทางด้านบุคลากร อาคารสถานที่ ครุภัณฑ์ รวมทั้งเครื่องมือและวัสดุฝึกที่ไม่ทันสมัย และมีไม่เพียงพอ ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้จำนวนผู้เรียน อาชีวศึกษาลดลงอย่างต่อเนื่อง และในส่วนของนักศึกษาอาชีวศึกษา ที่จบการศึกษาในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวนมากกว่าร้อยละ ๗๐ ก็ไม่เข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) แต่กลับเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาในสาขาอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ สาขาอาชีพ ส่งผลให้เกิดความขาดแคลนแรงงานฝีมืออย่างมาก และปัญหาที่มีผลกระทบอย่างมาก ในมุมมองของสถานประกอบการ คือ ผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาไม่มีมาตรฐาน สมรรถนะในสายงาน และคุณภาพตามที่ภาคประกอบการต้องการ อีกทั้ง สมรรถนะและคุณสมบัติของผู้จบการศึกษาก็ยังไม่ สอดคล้องกับความต้องการของภาคแรงงาน สาเหตุส่วนหนึ่งมาจากระบบการจัดการ ที่หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ และทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อพัฒนา กำลังคนอาชีวศึกษา (กรอ.อค) และคณะอนุกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อพัฒนากำลังคน อาชีวศึกษา (อกรอ.อค.) และสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) ควรต้องมีข้อมูล มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการอาชีวศึกษามากพอ ที่จะนำไปใช้ดำเนินการตามหน้าที่ได้ รวมทั้งปัญหา ของความไม่พร้อมทางด้านทรัพยากรบุคคล วัสดุ ครุภัณฑ์ และงบประมาณที่ยังมีไม่เพียงพอที่จะไป ดำเนินการบริหารจัดการการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพได้ นอกจากนี้ ปัญหาข้อกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการอาชีวศึกษา โดยวิเคราะห์จากพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ พบว่า ในหลายประเด็น หลายมาตรา ยังไม่ได้มีการนำไปสู่การปฏิบัติจริงตามกฎหมายบัญญัติ ส่งผลให้ การบริหารจัดการอาชีวศึกษา ยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควรจะเป็น

ปัญหาที่เกิดขึ้น ตั้งแต่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ จากการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ และจากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจากอดีตจนถึงปัจจุบัน พบว่า มีความจำเป็น เร่งด่วนที่จะต้องนำกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ที่ทำให้มีปัญหาในการบริหารจัดการ การเรียนการสอนทางด้าน อาชีวศึกษา มาพิจารณาเพื่อปรับปรุงแก้ไข ต่อไป

๓.๒ สภาพปัญหาที่เกิดจากกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการจัดการอาชีวศึกษา

จากการวิเคราะห์ ปัญหาที่เกิดจากกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการจัดการอาชีวศึกษา พบว่ามีกฎหมายหลายฉบับที่เกี่ยวข้องและมีผลกระทบต่อการดำเนินการจัดการศึกษา อาทิ พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ.๒๕๕๑ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษา พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗ พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๓๗) พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นต้น สรุปรายละเอียดได้ดังนี้

๑) พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ.๒๕๕๑ ถูกใช้มาเป็นระยะเวลากว่า ๑๐ ปี แต่พบว่า ยังไม่มีการออก กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ ที่นำไปสู่การปฏิบัติงานได้ในหลายประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคล การบริหารจัดการสถานศึกษา และการบริหารงบประมาณ สรุปมาตราที่ควรขอเสนอปรับปรุง ดังนี้

ตารางที่ ๑ สรุปพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ.๒๕๕๑ ในประเด็นที่ขอปรับปรุง

มาตรา	ความเดิม	ข้อเสนอปรับปรุง
๔	<p>..... ๓๑๓ “การฝึกอบรมวิชาชีพ” หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้และการฝึกทักษะอาชีพระยะสั้นหรือระยะยาวทั้งในและนอกสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันการอาชีวศึกษาซึ่งจัดขึ้นเป็นโครงการหรือสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะภายใต้หลักสูตรที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด “สถาบัน” หมายความว่า สถาบันการอาชีวศึกษาของรัฐที่จัดตั้งขึ้นเพื่อดำเนินการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพตามพระราชบัญญัตินี้ “สถานประกอบการ” หมายความว่า สถานประกอบการที่ร่วมมือกับสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันการอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเพื่อจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ ๓๑๓</p>	<p>..... ๓๑๓ “การฝึกอบรมวิชาชีพ” หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้และการฝึกทักษะอาชีพระยะสั้นหรือระยะยาวทั้งในและนอกสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันการอาชีวศึกษา “สภาสถาบัน” หมายความว่า สภาสถาบันการอาชีวศึกษาของรัฐที่จัดตั้งขึ้น “สถานประกอบการ” หมายความว่า สถานประกอบการที่ร่วมมือกับสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันการอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเพื่อจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่สภาสถาบันกำหนด ๓๑๓</p>
๘	<p>..... ๓๑๓ (๑) การศึกษาในระบบเป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่เน้นการศึกษาในสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันเป็นหลักโดยมีการกำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตรระยะเวลาการวัดและการประเมินผลที่เป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน ๓๑๓</p>	<p>..... ๓๑๓ (๑) การศึกษาในระบบเป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่เน้นการศึกษาในสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันเป็นหลักโดยมีการกำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตรระยะเวลาการวัดและการประเมินผลที่เป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน และต้องมีระบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ๓๑๓</p>

มาตรา	ความเดิม	ข้อเสนอปรับปรุง
๙	<p>การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพตาม มาตรา ๖ มาตรา ๗ และมาตรา ๘ ให้จัดตามหลักสูตรที่ คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนดดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ประกาศนียบัตรวิชาชีพ</p> <p>(๒) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง</p> <p>(๓) ปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ</p> <p>คณะกรรมการการอาชีวศึกษาอาจกำหนด หลักสูตรที่จัดขึ้นเพื่อความรู้หรือทักษะในการประกอบ อาชีพหรือการศึกษาต่อซึ่งจัดขึ้นเป็นโครงการหรือ สำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะได้</p>	<p>การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพตาม มาตรา ๖ มาตรา ๗ และมาตรา ๘ ให้จัดตาม หลักสูตรที่สภาสถาบันกำหนด</p> <p>..... ๓๑๖</p> <p>(๓) ปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ</p> <p>สภาสถาบัน อาจกำหนดหลักสูตรที่จัดขึ้น เพื่อความรู้หรือทักษะในการประกอบอาชีพหรือ การศึกษาต่อซึ่งจัดขึ้นเป็นโครงการหรือสำหรับ กลุ่มเป้าหมายเฉพาะได้</p>
๑๐	<p>..... ๓๑๖</p> <p>(๑) การมีเอกภาพด้านนโยบายและมีความ หลากหลายในทางปฏิบัติโดยมีการกระจายอำนาจจาก ส่วนกลางไปสู่สถานศึกษาอาชีวศึกษา</p>	<p>..... ๓๑๖</p> <p>(๑) การมีเอกภาพด้านนโยบายและมีความ หลากหลายในทางปฏิบัติโดยมีการกระจายอำนาจ จากส่วนกลางไปสู่สถาบันอาชีวศึกษา</p> <p>ในส่วนของ (๒) ถึง (๖) ให้มีการออกกฎหมาย ลำดับรอง เพื่อขับเคลื่อนในแต่ละอนุมาตรา โดยจัดทำประกาศกระทรวง/ระเบียบ</p> <p>..... ๓๑๖</p> <p>(๗) การมีองค์กรบริหารบุคคลอาชีวศึกษาเพื่อ พัฒนาระบบการพัฒนาครูและคณาจารย์ของการ อาชีวศึกษาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ทันต่อความ เปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี</p>
๑๑	<p>..... ๓๑๖</p> <p>(๒) กำหนดหลักเกณฑ์การจัดตั้ง การรวมและ การ แยกสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔</p> <p>..... ๓๑๖</p> <p>(๔) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับลักษณะของสถาน ประกอบการที่จะเข้าร่วมจัดการอาชีวศึกษาและการ ฝึกอบรมวิชาชีพหลักสูตรการอาชีวศึกษาและการ ฝึกอบรมวิชาชีพในสถานประกอบการตลอดจน หลักเกณฑ์การฝึกงานและการเทียบโอนผลการเรียน หรือประสบการณ์ทำงานในสถานประกอบการเพื่อ ขอรับคุณวุฒิการศึกษาจากสถานศึกษาอาชีวศึกษา หรือสถาบัน</p> <p>..... ๓๑๖</p> <p>(๙) ส่งเสริม สนับสนุน กำกับและดูแลระบบ การ ประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สถาบันหรือสถานประกอบการเพื่อพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการอาชีวศึกษา</p>	<p>..... ๓๑๖</p> <p>(๒) กำหนดหลักเกณฑ์การจัดตั้ง การรวม สถานศึกษาอาชีวศึกษาเป็นสถาบันอาชีวศึกษาตาม มาตรา ๑๓</p> <p>..... ๓๑๖</p> <p>(๔) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับลักษณะของสถาน ประกอบการที่จะเข้าร่วมจัดการอาชีวศึกษาและการ ฝึกอบรมวิชาชีพหลักสูตรการอาชีวศึกษาและการ ฝึกอบรมวิชาชีพในสถานประกอบการตลอดจน หลักเกณฑ์การฝึกงานและการเทียบโอนผลการเรียน หรือประสบการณ์ทำงานในสถานประกอบการเพื่อ ขอรับคุณวุฒิการศึกษาจากสถาบันอาชีวศึกษา</p> <p>..... ๓๑๖</p> <p>(๙) ส่งเสริม สนับสนุน กำกับและดูแลระบบ การ ประกันคุณภาพภายในของสถาบันอาชีวศึกษาหรือ สถานประกอบการเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐาน การอาชีวศึกษา</p>

มาตรา	ความเดิม	ข้อเสนอปรับปรุง
๑๒	<p style="text-align: center;">หมวด ๒ สถานศึกษาอาชีวศึกษา</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพเฉพาะด้านหากสถานศึกษาอาชีวศึกษาแห่งใดมีความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์เฉพาะด้านในสาขาวิชาชีพให้คณะกรรมการการอาชีวศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาอาชีวศึกษานั้นเพื่อให้สามารถจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพได้อย่างต่อเนื่องและได้รับการพัฒนาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี</p>	<p style="text-align: center;">หมวด ๒ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพเฉพาะด้านหากสถาบันอาชีวศึกษา แห่งใดมีความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์เฉพาะด้านในสาขาวิชาชีพให้คณะกรรมการการอาชีวศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนสถาบัน อาชีวศึกษานั้นเพื่อให้สามารถจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพได้อย่างต่อเนื่องและได้รับการพัฒนาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี</p>
๑๓	<p>สถานศึกษาอาชีวศึกษาสามารถรวมกันเป็นสถาบันได้ การรวมสถานศึกษาอาชีวศึกษาเพื่อจัดตั้งเป็นสถาบันให้กระทำได้โดยคำแนะนำของคณะกรรมการการอาชีวศึกษาและคำนึงถึงการประสานความร่วมมือให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการใช้ทรัพยากรร่วมกันทั้งนี้ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p style="text-align: right;">..... ๓๑๓)</p>	<p>ให้สถานศึกษาทุกแห่งต้องสังกัดสถาบัน โดยคำนึงถึงการประสานความร่วมมือให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการใช้ทรัพยากรร่วมกันทั้งนี้ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p style="text-align: right;">..... ๓๑๓)</p>
๑๔	<p>ในกรณีที่มีความเหมาะสมหรือมีความจำเป็นจะจัดตั้งสถาบันเพื่อดำเนินการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพตามพระราชบัญญัตินี้ได้ทั้งนี้โดยให้ออกเป็นกฎกระทรวง</p> <p style="text-align: right;">..... ๓๑๔)</p>	<p>ให้สถาบันตามมาตรา ๑๓ เป็นนิติบุคคลและเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและการบริหารงานบุคคลในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา</p> <p style="text-align: right;">..... ๓๑๔)</p>
๑๕	<p>ให้สถาบันตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ เป็นนิติบุคคลและเป็นส่วนราชการในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา</p> <p>ในการแบ่งส่วนราชการของสถาบันตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p style="text-align: right;">..... ๓๑๕)</p> <p>ในการแบ่งส่วนราชการของสถาบันตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>
๑๖	<p>สถาบันอาจแบ่งส่วนราชการดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) สำนักงานผู้อำนวยการสถาบัน</p> <p>(๒) วิทยาลัย</p> <p>(๓) สำนัก</p> <p>(๔) ศูนย์</p> <p>สำนักงานผู้อำนวยการสถาบัน อาจแบ่งส่วนราชการเป็น (กลุ่ม) ฝ่าย หรือ (กลุ่มงาน) หน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าฝ่าย</p>	<p>สถาบันอาจแบ่งส่วนราชการดังนี้</p> <p>(๑) สำนักงานอธิการบดี*</p> <p>(๒) วิทยาเขต</p> <p>(๓) คณะ</p> <p>(๔) สำนัก</p> <p>(๕) ศูนย์</p> <p>สำนักงานอธิการบดี อาจแบ่งส่วนราชการเป็นส่วนหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าส่วนราชการ</p>

มาตรา	ความเดิม	ข้อเสนอปรับปรุง
	<p>วิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการเป็นคณะวิชา ภาควิชา แผนกหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะวิชาหรือภาควิชา</p> <p>สำนัก หรือศูนย์อาจแบ่งส่วนราชการเป็นแผนกหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าแผนก</p>	<p>วิทยาเขตอาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงาน ผู้อำนวยการวิทยาเขต</p> <p>คณะอาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานคณบดี ภาควิชาหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา</p> <p>สำนักหรือศูนย์อาจแบ่งส่วนราชการเป็นส่วนหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าส่วนราชการ</p>
๑๘	<p>การจัดตั้ง การรวมและการยุบเลิกสำนักงาน ผู้อำนวยการสถาบัน วิทยาลัย สำนักศูนย์หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าวิทยาลัย ให้ทำเป็นประกาศกระทรวงศึกษาธิการ และประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานผู้อำนวยการสถาบัน วิทยาลัย สำนัก ศูนย์ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าวิทยาลัยให้ทำเป็นข้อบังคับของสถาบัน</p>	<p>การจัดตั้งการรวมและยุบเลิกสำนักงานอธิการบดี คณะ วิทยาเขต สำนัก ศูนย์หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักให้ทำเป็นประกาศกระทรวงศึกษาธิการและประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานอธิการบดี คณะ วิทยาเขต สำนัก ศูนย์หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักให้ทำเป็นข้อบังคับของสถาบัน”</p>
๒๐	<p>นอกจากเงินที่กำหนดไว้ในงบประมาณแผ่นดิน สถาบันอาจมีรายได้ดังต่อไปนี้</p> <p>..... ๓๑.....</p>	<p><u>ให้รวมมาตรา ๒๐ กับ มาตรา ๒๕**</u></p>
๒๓	<p>ให้มีคณะกรรมการสภาสถาบันในสถาบันแต่ละแห่ง จำนวนไม่เกินสิบสี่คนประกอบด้วย</p> <p>(๑) นายกสภาสถาบันซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง โดยคำแนะนำของคณะกรรมการการอาชีวศึกษา</p> <p>(๒) กรรมการสภาสถาบันโดยตำแหน่ง ได้แก่ ผู้อำนวยการสถาบัน</p> <p>..... ๓๑.....</p> <p>(๕) กรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน สี่คนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลภายนอก สถาบัน โดยคำแนะนำของกรรมการสภาสถาบันตาม (๓) และ (๔) ในจำนวนนี้จะต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคเอกชนจำนวนหนึ่งคนและจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สถาบันหรือสถานศึกษาในสังกัดสถาบันนั้นตั้งอยู่จำนวนหนึ่งคน</p>	<p>ให้มีสภาสถาบันประกอบด้วย</p> <p>(๑) นายกสภาสถาบันซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง</p> <p>(๒) กรรมการสภาสถาบัน โดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิการบดี กรรมการสภาสถาบันจำนวนสี่คน ซึ่งเลือกจากบุคคลที่สถาบันอาชีวศึกษาเสนอ</p> <p>..... ๓๑.....</p> <p>(๕) กรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน เก้าคนซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง จากบุคคลภายนอกสถาบันโดยคำแนะนำของ กรรมการสภาสถาบันตาม (๓) และ (๔) ในจำนวน นี้จะต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคเอกชนอย่างน้อยสี่คน ผู้ทรงคุณวุฒิภาครัฐอย่างน้อยสี่คน และ จากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สถาบันหรือ สถานศึกษาในสังกัดสถาบันนั้นตั้งอยู่อย่างน้อย หนึ่งคน</p>

มาตรา	ความเดิม	ข้อเสนอปรับปรุง
	<p>คุณสมบัติของผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภาสถาบัน กรรมการสภาสถาบันตาม (๓) และกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๕) หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกหรือสรรหากรรมการสภาสถาบันตาม (๓) (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้สภาสถาบันแต่งตั้งรองผู้อำนวยการสถาบันคนหนึ่งเป็นเลขานุการคณะกรรมการสภาสถาบัน โดยคำแนะนำของผู้อำนวยการสถาบัน</p> <p>..... ฯลฯ</p>	<p>คุณสมบัติของผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภาสถาบัน กรรมการสภาสถาบันตาม (๓) (๔) และกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๕) หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกหรือสรรหากรรมการสภาสถาบันตาม(๓) (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับ</p> <p>ให้สภาสถาบันแต่งตั้งรองอธิการบดี คนหนึ่งเป็นเลขานุการสภาสถาบันโดยคำแนะนำของอธิการบดี</p> <p>เพื่อประโยชน์และความสอดคล้องในการบริหารงานบุคคลของสถาบัน ให้สภาสถาบันมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารงานบุคคลของสถาบัน ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และกฎหมายอื่นโดยอนุโลม</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการ คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีอำนาจออกกฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>..... ฯลฯ</p>
๒๔	<p>นายกสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๒๓ (๓) (๔) และ (๕) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีและจะแต่งตั้งหรืออาจได้รับเลือกใหม่อีกได้</p> <p>..... ฯลฯ</p>	<p>นายกสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๒๓ (๓) (๔) และ (๕) มีวาระดำรงตำแหน่งคราวละสี่ ปีแต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรืออาจได้รับแต่งตั้งหรือได้รับเลือกใหม่ได้อีกไม่เกินสองวาระติดกัน</p> <p>..... ฯลฯ</p>
๒๕	<p>..... ฯลฯ</p> <p>(๙) พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์และศาสตราจารย์พิเศษ</p> <p>(๑๐) พิจารณาเสนอแนะต่อรัฐมนตรีเพื่อแต่งตั้งหรือถอดถอนผู้อำนวยการสถาบัน</p>	<p>..... ฯลฯ</p> <p>(๙) พิจารณาดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งพิจารณาถอดถอนนายกสภาสถาบัน กรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๓ (๕) ศาสตราจารย์และศาสตราจารย์พิเศษ</p> <p>(๑๐) พิจารณาดำเนินการแต่งตั้งและถอดถอนรองผู้อำนวยการสถาบัน ผู้ช่วยผู้อำนวยการสถาบัน รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษ</p>

มาตรา	ความเดิม	ข้อเสนอปรับปรุง
	<p>(๑๑) แต่งตั้งและถอดถอนรองผู้อำนวยการสถาบัน ผู้ช่วยผู้อำนวยการสถาบัน และอาจารย์พิเศษ</p> <p>..... ๓๓๗</p>	<p>(๑๑) แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดีผู้ช่วยอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดีและอาจารย์พิเศษ</p> <p>เพิ่มวรรคสอง</p> <p>เพื่อประโยชน์และความสอดคล้องในการบริหารงานบุคคลของสถาบันให้สภาสถาบันมีอำนาจในการบริหารงานบุคคลของสถาบันตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาและกฎหมายอื่นโดยอนุโลมเว้นแต่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น</p> <p>เพิ่มวรรคสาม</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานตามวรรคสองให้คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีอำนาจออกกฎระเบียบหรือข้อบังคับเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้”</p>
๒๖	<p>การประชุมสภาสถาบันให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน</p> <p>..... ๓๓๗</p>	<p>ให้คงเดิม**</p> <p>เพิ่มมาตรา ๒๖/๑ และ ๒๖/๒</p> <p>(๑) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิการบดี</p> <p>(๒) กรรมการสภาวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งจากบุคคลภายในและภายนอกสถาบัน</p> <p>ให้กรรมการสภาวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๒) เลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบันคนหนึ่งเป็นประธานสภาวิชาการ</p> <p>ให้สภาวิชาการแต่งตั้งรองอธิการบดี คนหนึ่งเป็นเลขานุการสภาวิชาการ</p> <p>จำนวนคุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มาวาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการสภาวิชาการ ตลอดจนการประชุมและการดำเนินงานของสภาวิชาการให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน</p> <p>มาตรา ๒๖/๒ สภาวิชาการมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้</p> <p>(๑) เสนอแนะการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานทางวิชาการและวิชาชีพขั้นสูงต่อสภาสถาบัน</p> <p>(๒) เสนอความเห็นและให้คำปรึกษาด้านวิชาการแก่สภาสถาบัน</p>

มาตรา	ความเดิม	ข้อเสนอปรับปรุง
		<p>(๓) เสนอความเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร การเปิดสอน การรวมและการยกเลิกสาขาวิชาของสถาบันต่อสภาสถาบัน</p> <p>(๔) พิจารณาเสนอการให้ปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง</p> <p>(๕) พิจารณาเสนอการรับสถานศึกษาอื่นหรือสถานประกอบการเข้าสทบในสถาบัน</p> <p>(๖) พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการแต่งตั้งและถอดถอน ศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษ</p> <p>(๗) พิจารณาเสนอดำเนินการเกี่ยวกับการวิจัย การสอน การประเมินผลการสอนและการประกันคุณภาพการศึกษา</p> <p>(๘) แสวงหาวิธีการที่จะทำให้การศึกษา การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม การปรับปรุง การถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยี การทะนุบำรุง ศิลปะ และวัฒนธรรม การพัฒนาท้องถิ่น การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ ให้เจริญยิ่งขึ้น</p> <p>(๙) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลงานด้านวิชาการของสถาบัน</p> <p>(๑๐) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใด หรือมอบหมายให้ปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภาวิชาการ”</p>
๒๗	ให้มีผู้อำนวยการสถาบัน เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของสถาบันและให้มีรองผู้อำนวยการสถาบัน อย่างน้อยหนึ่งคนกับทั้งอาจมี ผู้ช่วยผู้อำนวยการสถาบัน หนึ่งคนหรือหลายคนก็ได้ ทั้งนี้ตามจำนวนที่สภาสถาบันกำหนดเพื่อทำหน้าที่ และรับผิดชอบตามที่ผู้อำนวยการสถาบันมอบหมาย	ให้มีอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของสถาบันและให้มีรองอธิการบดี อย่างน้อยหนึ่งคน กับทั้งอาจมี ผู้ช่วยอธิการบดี หนึ่งคนหรือหลายคนก็ได้ ทั้งนี้ตามจำนวนที่สภาสถาบันกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีมอบหมาย
๒๘	ให้สภาสถาบันแต่งตั้งรองผู้อำนวยการสถาบันและผู้ช่วยผู้อำนวยการสถาบันโดยคำแนะนำของผู้ช่วยผู้อำนวยการสถาบันจากครูหรือคณาจารย์ผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐	ให้สภาสถาบันแต่งตั้งรองอธิการบดี และผู้ช่วยอธิการบดี โดยคำแนะนำของอธิการบดีจากครูหรือคณาจารย์ผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐

มาตรา	ความเดิม	ข้อเสนอปรับปรุง
	หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้เป็นผู้อำนวยการสถาบัน รองผู้อำนวยการสถาบัน และผู้ช่วยผู้อำนวยการสถาบันให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน	หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้เป็นผู้อำนวยการบติ รองอธิการบติ และผู้ช่วยอธิการบติให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน ทั้งนี้ โดยให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของคณาจารย์และข้าราชการของสถาบัน
๒๙	<p>ผู้อำนวยการสถาบันมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีและอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้</p> <p>เมื่อผู้อำนวยการสถาบันพ้นจากตำแหน่งให้รองผู้อำนวยการสถาบันหรือผู้ช่วยผู้อำนวยการสถาบันพ้นจากตำแหน่งด้วย</p> <p>..... ๓๑.....</p>	<p>อธิการบติ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีและจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งใหม่อีกก็ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้</p> <p>เมื่ออธิการบติ พ้นจากตำแหน่งให้รองอธิการบติหรือผู้ช่วยอธิการบติ พ้นจากตำแหน่งด้วย</p> <p>..... ๓๑.....</p>
๓๐	<p>ผู้อำนวยการสถาบันและรองผู้อำนวยการสถาบันต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้</p> <p>..... ๓๑.....</p>	<p>อธิการบติ และรองอธิการบติ ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้</p> <p>..... ๓๑.....</p>
๓๑	<p>ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติราชการได้ให้รองผู้อำนวยการสถาบันเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรองผู้อำนวยการสถาบันหลายคนให้รองผู้อำนวยการสถาบันซึ่งผู้อำนวยการสถาบันมอบหมายเป็นผู้รักษาราชการแทนหากผู้อำนวยการสถาบันมิได้มอบหมายให้รองผู้อำนวยการสถาบันซึ่งมีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาราชการแทน</p> <p>ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันหรือไม่มีผู้รักษาราชการแทนผู้อำนวยการสถาบันตามวรรคหนึ่งหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ให้นายกสภาสถาบันแต่งตั้งผู้ที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐ เป็นผู้รักษาราชการแทนผู้อำนวยการสถาบันให้ผู้รักษาราชการแทนตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน</p> <p>..... ๓๑.....</p>	<p>ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบติ ไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติราชการได้ให้รองอธิการบติ เป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรองอธิการบติหลายคนให้รองอธิการบติ ซึ่งอธิการบติ มอบหมายเป็นผู้รักษาราชการแทน หากอธิการบติ มิได้มอบหมายให้รองอธิการบติ ซึ่งมีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาราชการแทน</p> <p>ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบติ หรือไม่มีผู้รักษาราชการแทนอธิการบติ ตามวรรคหนึ่งหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ให้นายกสภาสถาบันแต่งตั้งผู้ที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐ เป็นผู้รักษาราชการแทนอธิการบติ ให้ผู้รักษาราชการแทนตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานของสถาบันอธิการบติ จะมอบอำนาจให้ผู้อำนวยการวิทยาเขตผู้อำนวยการสำนักและหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักปฏิบัติราชการแทนอธิการบติเฉพาะในส่วนราชการนั้นก็ได้</p>

มาตรา	ความเดิม	ข้อเสนอปรับปรุง
๓๓	<p>ให้รองผู้อำนวยการสถาบัน คนหนึ่งทำหน้าที่เป็น ผู้บังคับบัญชา และรับผิดชอบงานของสำนักงาน ผู้อำนวยการสถาบัน วิทยาลัย สำนัก ศูนย์หรือ หน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีฐานะเทียบเท่า วิทยาลัยให้มีผู้อำนวยการสถาบันเป็นผู้บังคับบัญชา และรับผิดชอบงานของวิทยาลัยสำนัก ศูนย์หรือ หน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า วิทยาลัยนั้น</p> <p>ส่วนราชการตามวรรคสองจะให้มีรองผู้อำนวยการ สถาบันเพื่อทำหน้าที่ตามที่ผู้อำนวยการสถาบัน ส่วน ราชการนั้นมอบหมายก็ได้</p>	<p>ในคณะหนึ่งให้มีคณบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและ รับผิดชอบงานของคณะและจะให้มี รองคณบดีคน หนึ่งหรือหลายคนเพื่อทำหน้าที่ตามที่คณบดี มอบหมายก็ได้</p> <p>คณบดีและรองคณบดีนั้นให้สภาสถาบันเป็นผู้ แต่งตั้ง คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่ง ของคณบดีและรองคณบดีให้เป็นไปตามข้อบังคับ ของสถาบัน</p> <p>สำนักศูนย์หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มี ฐานะเทียบเท่าสำนักให้มีผู้อำนวยการเป็น ผู้รับผิดชอบงานของสำนักศูนย์หรือหน่วยงานที่ เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักนั้น</p> <p>ส่วนราชการตามวรรคสาม จะให้มีรอง ผู้อำนวยการเพื่อทำหน้าที่ตามที่ผู้อำนวยการส่วน ราชการนั้นมอบหมายก็ได้</p> <p>เพิ่มความเป็นมาตรา ๓๓/๑ มาตรา ๓๓/๒ มาตรา ๓๓/๓ มาตรา ๓๓/๔ และมาตรา ๓๓/๕ (ตามตารางในภาคผนวก)</p>
๓๔	<p>ให้ตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ผู้อำนวยการหน่วยงานที่เรียกชื่อ อย่งอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าวิทยาลัยและรอง ผู้อำนวยการของตำแหน่งดังกล่าวเป็นตำแหน่ง ผู้บริหารสถานศึกษาหรือบุคลากรทางการศึกษา แล้วแต่กรณีตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ ครูและบุคลากรทางการศึกษา</p>	ยกเลิก
๓๕	<p>ให้ตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันและตำแหน่งรอง ผู้อำนวยการสถาบันเป็นตำแหน่งที่เทียบเท่า ตำแหน่งอธิการบดีและตำแหน่งรองอธิการบดีใน หน่วยงานการศึกษาที่สอนระดับปริญญาตาม กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษา</p>	ยกเลิก
๓๖	<p>ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบัน รองผู้อำนวยการ สถาบัน ผู้ช่วยผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการ วิทยาลัย ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ และ ผู้อำนวยการสถาบัน หน่วยงานที่เรียกชื่ออื่นที่มีฐานะ เทียบเท่าวิทยาลัย</p> <p>..... ฯลฯ</p>	<p>ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วย อธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการวิทยาเขต ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ และ ผู้อำนวยการหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ เทียบเท่าสำนัก</p> <p>..... ฯลฯ</p>

มาตรา	ความเดิม	ข้อเสนอปรับปรุง
๓๗	<p>ในวิทยาลัยแต่ละแห่งให้มีคณะกรรมการวิทยาลัยคณะหนึ่งมีหน้าที่ในการส่งเสริมสนับสนุนให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะในการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพเพื่อพัฒนาแนวทางการดำเนินงานของวิทยาลัย ประกอบด้วยผู้แทนครูหรือคณาจารย์ ผู้แทนผู้ประกอบการ ผู้แทนองค์กรชุมชนผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนศิษย์เก่าของวิทยาลัยแห่งนั้นผู้แทนพระภิกษุสงฆ์ ผู้แทนองค์กรศาสนาอื่นในพื้นที่และผู้ทรงคุณวุฒิ</p> <p>..... ๓๗๑</p>	<p>ในวิทยาเขตแต่ละแห่งให้มีคณะกรรมการวิทยาเขตคณะหนึ่งมีหน้าที่ในการส่งเสริม สนับสนุนให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะในการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ เพื่อพัฒนาแนวทางการดำเนินงานของวิทยาเขต ประกอบด้วย ผู้แทนครูหรือคณาจารย์ ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนศิษย์เก่าของวิทยาเขตแห่งนั้น และผู้ทรงคุณวุฒิ</p> <p>..... ๓๗๑</p>
๓๘	<p>..... ๓๗๑</p> <p>คุณสมบัติหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนคณาจารย์ประจำตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา</p> <p>..... ๓๗๑</p>	<p>..... ๓๗๑</p> <p>คุณสมบัติหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนคณาจารย์ประจำตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่สภาสถาบันกำหนด และออกเป็นข้อบังคับ</p> <p>..... ๓๗๑</p>
๔๘	<p>เพื่อประโยชน์ในการพัฒนามาตรฐานการอาชีวศึกษาของชาติให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาดำเนินการประสาน ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการอาชีวศึกษาของสถานศึกษาเอกชนให้สามารถจัดการอาชีวศึกษาสอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานการอาชีวศึกษา</p>	<p>เพื่อประโยชน์ในการพัฒนามาตรฐานการอาชีวศึกษาของชาติ ให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการอาชีวศึกษาของสถานศึกษาเอกชน ให้สามารถจัดการอาชีวศึกษาสอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานการอาชีวศึกษาและกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษาเอกชนตลอดจนกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษาเอกชน</p>
๕๑	<p>..... ๓๗๑</p> <p>ให้เป็นไปตามข้อตกลงระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษาสถาบันและสถานประกอบการ</p> <p>..... ๓๗๑</p>	<p>..... ๓๗๑</p> <p>ให้เป็นไปตามข้อตกลงระหว่างระหว่างสถาบันและสถานประกอบการ</p> <p>..... ๓๗๑</p>
๕๔	<p>สถานประกอบการ สมาคมวิชาชีพหรือองค์กรอื่นที่ให้ความร่วมมือในการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพอาจได้รับสิทธิและประโยชน์</p> <p>..... ๓๗๑</p>	<p>สถานประกอบการ สมาคมวิชาชีพ หรือองค์กรอื่นที่ให้ความร่วมมือในการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพอาจได้รับสิทธิและประโยชน์ต่าง ๆ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายว่าด้วยการจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีกำหนด</p> <p>..... ๓๗๑</p>

มาตรา	ความเดิม	ข้อเสนอปรับปรุง
๕๕	ครูฝึกในสถานประกอบการตามมาตรา ๕๒ และ มาตรา ๕๓ ต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้ ฯลฯ	ให้ออกเป็นข้อบังคับ
๕๖	ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษากระทรวงศึกษาธิการ ฯลฯ	ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในสถาบัน การอาชีวศึกษา แต่ละแห่ง ฯลฯ
๕๗ ฯลฯ (๓) เป็นค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการดำเนินการ ตามพระราชบัญญัตินี้ การเบิกจ่ายเงินกองทุนตามวรรคหนึ่งให้เป็นไป ตามระเบียบที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กำหนด ฯลฯ ฯลฯ (๓) เป็นค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการดำเนินการตาม พระราชบัญญัตินี้ การเบิกจ่ายเงินกองทุนตามวรรคหนึ่งให้เป็นไป ตามระเบียบที่สภาสถาบันกำหนด ฯลฯ
๖๓	ในระหว่างที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งผู้อำนวยการสถาบัน ตามมาตรา ๒๘ ให้เลขาธิการคณะกรรมการ การอาชีวศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหาร ราชการกระทรวงศึกษาธิการทำหน้าที่รักษาการ ในตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ สถาบันตามพระราชบัญญัตินี้ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อย แปดสิบวันนับแต่วันที่รักษาการดังกล่าว	ให้ออกเป็นบทเฉพาะกาล

จากการศึกษาวิเคราะห์พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ เมื่อพิจารณา
เรียงลำดับรายมาตราแล้ว พบว่า ในแต่ละมาตรายังมีข้อความและถ้อยคำที่มีผลกระทบต่อการบริหาร
จัดการสถาบันการอาชีวศึกษาให้มีสถานะเป็นนิติบุคคล จึงทำให้ไม่สามารถดำเนินการทางด้านต่าง ๆ
ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ต้องมีการทบทวนกฎหมาย
ดังกล่าวให้รอบคอบรอบด้าน ทั้งในส่วนของเนื้อหาสาระและความเชื่อมโยงกันในมาตราต่าง ๆ และรวม
ไปถึงการออกระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ดังนั้น จึงควรต้องมีการเสนอ
เพื่อปรับปรุงและแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อให้สอดคล้องกับการปฏิบัติงาน ซึ่งในส่วนนี้
คณะอนุกรรมการการอาชีวศึกษา ในคณะกรรมการการศึกษา วุฒิสภา ได้พิจารณาศึกษา
รายละเอียดและสาระสำคัญในพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ และมีการปรับปรุงแก้ไข
รายละเอียดของเนื้อหาสาระในมาตราต่าง ๆ ของพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไว้เป็นการเบื้องต้น โดยเน้น
หลักการในการกระจายอำนาจ เพื่อให้สภาสถาบันการอาชีวศึกษาและสภาวิชาการ เป็นกลไกสำคัญ
ในการบริหารจัดการที่มีความเป็นอิสระ มีความคล่องตัว โปร่งใส และตรวจสอบได้อย่างแท้จริง ดังแสดง
รายละเอียดไว้ในภาคผนวก

๒) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ และ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ และจากการศึกษาวิเคราะห์พบว่าประเด็นที่เกี่ยวข้องและส่งผลกระทบต่อการจัดการอาชีวศึกษา ดังนี้

ตารางที่ ๒ สรุปประเด็นปัญหาที่เกิดจากพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

มาตรา	ความเดิม	ประเด็นปัญหา
๗	<p>..... ๗๓๑</p> <p>(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนเก้าคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูง ทางด้าน การศึกษา ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านกฎหมาย ด้านการบริหาร การจัดการภาครัฐ ด้านการบริหารองค์กร ด้านการศึกษาพิเศษ ด้าน การบริหารธุรกิจ หรือด้านเศรษฐศาสตร์ ด้านการผลิตและพัฒนาครู และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ หรือด้านการบริหารจัดการความรู้หรือ ด้านการวิจัยและประเมินผล ด้านละหนึ่งคน</p> <p>(๕) กรรมการผู้แทนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาซึ่งมา จากการเลือกตั้ง จำนวนสิบสองคน ประกอบด้วย <u>ผู้แทนผู้อำนวยการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ฝ่ายละ หนึ่งคน</u> ผู้แทนผู้บริหารสถานศึกษาหรือผู้บริหารสถานศึกษาที่เรียกชื่อ อย่างอื่นในหน่วยงานการศึกษาตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด ซึ่งสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาและมัธยมศึกษาฝ่ายละหนึ่งคน</p> <p>..... ๗๓๑</p>	<p>ไม่มีบุคคลที่มีความรู้ทางด้าน การจัดการอาชีวศึกษาเข้ามา เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ใน คณะ กรรมการ ผู้แทน ข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษา ซึ่งมาจากการ เลือกตั้ง</p>
๒๔	<p>..... ๗๓๑</p> <p>ให้ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นผู้บริหารราชการ ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการ ครูและบุคลากรทางการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา</p> <p>..... ๗๓๑</p>	<p>สถาบันการอาชีวศึกษา สังกัด เขตพื้นที่การศึกษาหรือไม่ เพราะได้มีการกำหนดไว้ใน พระราชบัญญัติดังกล่าวให้มี สถานะเป็นนิติบุคคล</p>
๕๓	<p>..... ๗๓๑</p> <p>ภายใต้บังคับมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ มาตรา ๖๖ และมาตรา ๖๗ การบรรจุและ แต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้มีอำนาจดังต่อไปนี้ เป็นผู้ที่มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง</p> <p>..... ๗๓๑</p>	<p>บุคลากรสายวิชาการและสาย บริหาร ของอาชีวศึกษา ควร กำหนด ตาม พระราชบัญญัติ การอาชีวศึกษา พ.ศ.๒๕๕๑</p>

๓) ข้อบังคับว่าด้วยใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษา สรุประเด็นที่มีปัญหาและควรต้องปรับปรุงเพิ่มเติม ดังนี้

ตารางที่ ๓ สรุข้อบังคับว่าด้วยใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษาในประเด็นเพิ่มเติม

ข้อความเดิม	ประเด็นเพิ่มเติม
<p>..... ๖๓๖</p> <p>ส่วนผู้ที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา ๔๓ อาทิ เป็นผู้เข้ามาให้ความรู้แก่ผู้เรียนในสถานศึกษาเป็นครั้งคราวในฐานะวิทยากรพิเศษทางการศึกษา ผู้จัดการศึกษาตามอัธยาศัย ผู้ทำหน้าที่สอนในศูนย์การเรียนรู้ตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ เป็นต้น</p> <p>..... ๖๓๖</p>	<p>..... ๖๓๖</p> <p>เพื่อลดผลกระทบ ในการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา ที่ขาดครูผู้สอนที่มีความเชี่ยวชาญ จึงควรยกเว้นให้กับบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถเฉพาะทางและมีประสบการณ์ เข้ามาสอนในสถาบันการอาชีวศึกษา ได้ทั้งรายวิชา และตลอดภาคการศึกษา</p> <p>..... ๖๓๖</p>

๔) ข้อบังคับครุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๔๘ สรุประเด็นที่มีปัญหาและควรต้องปรับปรุงเพิ่มเติม ดังนี้

ตารางที่ ๔ สรุข้อบังคับครุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ ในประเด็นเพิ่มเติม

ข้อ	ข้อความเดิม	ประเด็นเพิ่มเติม
๕	<p>..... ๖๓๖</p> <p>ผู้ประกอบวิชาชีพครู ต้องมีสาระความรู้และสมรรถนะของผู้ประกอบวิชาชีพครูตามมาตรฐานความรู้ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ความเป็นครู</p> <p>(๒) ปรัชญาการศึกษา</p> <p>(๓) ภาษาและวัฒนธรรม</p> <p>(๔) จิตวิทยาสำหรับครู</p> <p>(๕) หลักสูตร</p> <p>(๖) การจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน</p> <p>(๗) การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้</p> <p>(๘) นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา</p> <p>(๙) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้</p> <p>(๑๐) การประกันคุณภาพการศึกษา</p> <p>(๑๑) คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณ</p> <p>(๑๒) การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน</p> <p>(๑๓) การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ</p> <p>..... ๖๓๖</p>	<p>..... ๖๓๖</p> <p>ควรเพิ่มเติม ความรู้ ที่สอดคล้องกับสมรรถนะสำหรับครูผู้สอนสายอาชีวศึกษา ดังนี้</p> <p>(๑) ความเป็นครู</p> <p>(๒) ปรัชญาการอาชีวศึกษา</p> <p>(๓) ภาษาและวัฒนธรรม</p> <p>(๔) จิตวิทยาสำหรับครูอาชีวศึกษา</p> <p>(๕) หลักสูตรอาชีวศึกษา</p> <p>(๖) การจัดการเรียนรู้ การจัดการชั้นเรียน และห้องปฏิบัติการงาน</p> <p>(๗) การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้</p> <p>(๘) นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการอาชีวศึกษา</p> <p>(๙) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้</p> <p>(๑๐) การประกันคุณภาพการศึกษา</p> <p>(๑๑) คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณ</p> <p>(๑๒) การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน</p> <p>(๑๓) การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ</p> <p>..... ๖๓๖</p>

เพื่อให้สอดคล้องกับการปฏิบัติจริง เมื่อข้อบังคับครุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพครู มีการปรับเปลี่ยน ครุสภา ต้องปรับเปลี่ยนประกาศคณะกรรมการครุสภา เรื่อง สารและสมรรถนะ ของผู้ประกอบวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารการศึกษา ตามมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพให้สอดคล้องกับข้อบังคับ โดยผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านอาชีวศึกษา

๕) กฎหมายที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ

สำหรับกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งในส่วนของพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗ พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๓๗) พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน เรื่อง หลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไข ในการให้ความเห็นชอบรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกเตรียมเข้าทำงาน และประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน เรื่อง กำหนดรายการค่าใช้จ่ายในการฝึกเตรียมเข้าทำงาน ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้นำมาปรับใช้ในการจัดการศึกษาในรูปแบบทวิภาคีนั้น ควรต้องมีการจัดทำหรือออกกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมหรือการสนับสนุนการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีเป็นการเฉพาะ เพื่อให้การบริหารจัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีเดินหน้าไปได้และเกิดการบูรณาการร่วมกันของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่ให้ความร่วมมือในการจัดการศึกษา ถ้าหากต้องอิงกฎหมายอื่น ๆ หรือใช้กฎหมายอื่นโดยอนุโลมอย่างเช่นในปัจจุบันนี้ ถึงแม้จะมีส่วนที่เกี่ยวข้องกัน แต่มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินการที่แตกต่างกันจะทำให้เกิดความสับสนในการปฏิบัติงานและการดำเนินการต่าง ๆ ที่เป็นปัญหามาจนถึงปัจจุบันซึ่งทำให้ระบบการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี ยังดำเนินการได้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์และไปสู่เป้าหมายตามที่ต้องการ

๓.๓ การวิเคราะห์สรุปประเด็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการจัดการอาชีวศึกษา

จากการวิเคราะห์ประเด็นการจัดการอาชีวศึกษาและกฎหมายที่มีผลกระทบต่อการจัดการศึกษาอาชีวศึกษา สามารถสรุปผลได้ ดังนี้

ตารางที่ ๕ การวิเคราะห์สรุปประเด็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการจัดการอาชีวศึกษา

กฎหมาย	ประเด็นปัญหา	แนวทางการแก้ไข
พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ.๒๕๕๑	<ul style="list-style-type: none"> - การรวมสถานศึกษาให้เข้าสังกัดสถาบัน - การกระจายอำนาจให้สถาบันการอาชีวศึกษา - การออกกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติ ยังดำเนินการไม่ครบถ้วน อาทิ เช่น โครงสร้างการบริหารงาน และการบริหารงานบุคคล 	<p>สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ควรต้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - พิจารณาแก้ไขพระราชบัญญัติให้เหมาะสมกับการปฏิบัติงาน - ดำเนินการออกกฎหมาย/ระเบียบ/ข้อบังคับ/ประกาศ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส และตรวจสอบได้

กฎหมาย	ประเด็นปัญหา	แนวทางการแก้ไข
<p>พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ และ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒</p>	<p>- ในพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นการรวมเอาระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่มาและคุณสมบัติของครู ทั้งในส่วนของครูในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานกับครูในระดับการศึกษาอาชีวศึกษา ที่มีพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ.๒๕๕๑ บางประเด็น ขัดแย้งกัน ทำให้เกิดความสับสน และไม่ครอบคลุมกระบวนการจัดการศึกษาอาชีวศึกษา ที่มีปรัชญา แนวคิด การจัดการศึกษาที่แตกต่างกัน</p>	<p>ควรแยกข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาออกเป็น ๒ กลุ่ม คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑) การศึกษาขั้นพื้นฐาน ๒) การอาชีวศึกษา
<p>ข้อบังคับว่าด้วยใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษา</p>	<p>การจัดการศึกษาอาชีวศึกษากับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีลักษณะและรูปแบบที่มีความแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง แต่กลับใช้ข้อบังคับว่าด้วยใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษาเดียวกัน ทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมามากมาย โดยเฉพาะในส่วนของครูอาชีวศึกษาที่ขาดแคลนครูในการจัดการศึกษา และครูอาชีวศึกษาที่เข้าสู่ระบบการจัดการศึกษามีประสบการณ์น้อย</p>	<p>ควรกำหนดให้มีข้อบังคับสำหรับการจัดการศึกษาอาชีวศึกษาให้สามารถใช้บุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์จากภายนอกเข้ามาจัดการเรียนการสอนได้ทั้งรายวิชา</p>
<p>ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๖๒</p>	<p>- มาตรฐานทางด้านความรู้ มาตรฐานการปฏิบัติงานและมาตรฐานการปฏิบัติตนของครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และครูระดับอาชีวศึกษา ล้วนแล้วแต่มีความแตกต่างกันในหลายด้าน</p>	<p>- ควรเพิ่มเติม มาตรฐานความรู้ของครูผู้สอนทางด้านอาชีวศึกษา ให้มีความชัดเจนและสะท้อนต่อมาตรฐานการจัดการศึกษา</p> <p>- ควรปรับประสบการณ์วิชาชีพของครูอาชีวศึกษา ให้สอดคล้องกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพที่หลากหลาย</p>
<p>ประกาศคณะกรรมการคุรุสภา เรื่อง สาระและสมรรถนะของผู้ประกอบวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารการศึกษา ตามมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ</p>	<p>สมรรถนะของครูระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสมรรถนะของครูระดับอาชีวศึกษา มีความแตกต่างกัน</p>	<p>ควรปรับเปลี่ยนสมรรถนะของครูอาชีวศึกษาตามข้อบังคับ ที่ได้แก้ไขแล้ว</p>

กฎหมาย	ประเด็นปัญหา	แนวทางการแก้ไข
พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗	การจัดการอาชีวศึกษา กับการพัฒนา ฝีมือแรงงาน มีหลักการ แนวคิด และ วัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน ในการนำ กฎหมาย กฎ ระเบียบ และหลักเกณฑ์ ต่าง ๆ มาใช้ร่วมกันนั้นทำให้เกิดปัญหา ในการบริหารจัดการอาชีวศึกษา มากมาย โดยเฉพาะการจัดการศึกษา อาชีวศึกษาและการจัดการศึกษาระบบ ทวิภาคี	กระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา ควรจัดทำกฎหมายที่เกี่ยวข้อง การจัดการศึกษาอาชีวศึกษา ระบบทวิภาคี เพื่อให้สอดคล้อง กับการจัดการเรียนการสอนและ การปฏิบัติงานจริง
พระราชกฤษฎีกา ออกตาม ความในประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๓๗) พ.ศ. ๒๕๔๘		
ประกาศ คณะกรรมการส่งเสริมการ พัฒนาฝีมือแรงงาน เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการให้ความ เห็นชอบรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึก เตรียมเข้าทำงาน		
ประกาศ คณะกรรมการส่งเสริมการ พัฒนาฝีมือแรงงาน เรื่อง กำหนด รายการค่าใช้จ่ายในการฝึกเตรียม เข้าทำงาน		

บทที่ ๔

สรุปผลการพิจารณาการศึกษา ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ

๔.๑ สรุปผลการพิจารณาการศึกษา

การพิจารณาการศึกษา ของคณะอนุกรรมการการอาชีวศึกษา ในคณะกรรมการการศึกษา วุฒิสภา เพื่อวิเคราะห์ประเด็นการจัดการอาชีวศึกษาและกฎหมายที่มีผลกระทบต่อการจัดการศึกษา โดยพิจารณาการศึกษาจาก ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๐ แผนปฏิรูปประเทศ ด้านการศึกษา นโยบายของรัฐบาล นโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา นโยบายการผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษาในระยะ ๑๕ ปี (พ.ศ.๒๕๕๕ - ๒๕๖๙) และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ.๒๕๕๑ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ และ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ ประกาศคณะกรรมการคุรุสภา เรื่อง สาระและสมรรถนะของผู้ประกอบวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารการศึกษา ตามมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗ พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๓๗) พ.ศ. ๒๕๔๘ ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการให้ความเห็นชอบรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกเตรียมเข้าทำงานและกำหนดรายการค่าใช้จ่ายในการฝึกเตรียมเข้าทำงาน ซึ่งจากการพิจารณาวิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูล จากเอกสาร รายงานการวิจัย รายงานการพิจารณาการศึกษา ในส่วนที่เกี่ยวข้อง การเดินทางไปศึกษาดูงานในสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้แก่ กาญจนเกษิภวิทยาลัยช่างทองหลวง จังหวัดนครปฐม วิทยาลัยเทคนิคสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี จังหวัดราชบุรี วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา และวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีราชบุรี จังหวัดราชบุรี รวมทั้งการรับฟังข้อมูล และความเห็นจากตัวแทนของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบประเด็นปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ที่มีผลกระทบต่อจัดการศึกษาอาชีวศึกษา ดังนี้

๑) พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ ให้จัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษาโดยการรวมสถานศึกษาอาชีวศึกษา ในพื้นที่ใกล้เคียง ๓ - ๔ จังหวัด จัดตั้งเป็นสถาบันการอาชีวศึกษา ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ จำนวน ๑๙ สถาบัน และ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้จัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษาทางด้านเกษตรกรรม อีกจำนวน ๔ สถาบัน

แม้จะมีการจัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษาในพื้นที่ต่าง ๆ แล้วนั้นก็ยังมีสถานศึกษาอาชีวศึกษาอีกจำนวนหนึ่ง ที่ไม่ได้เข้าร่วมกับสถาบันการอาชีวศึกษาแต่ปฏิบัติงานและบริหารงานภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ทำให้เป็นปัญหาในการบริหารจัดการ ทั้งทางด้านงบประมาณ อัตราค่าจ้าง วัสดุ ครุภัณฑ์ ที่ส่งผลกระทบต่อจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ และเป็นไปตามความต้องการของสถานประกอบการ ที่เกิดจากความหลากหลาย

ของสถานศึกษา ซึ่งมีทั้งที่อยู่ภายใต้สังกัดสถาบันการอาชีวศึกษา และสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

การกระจายอำนาจไปให้สถาบันการอาชีวศึกษา ในหลายเรื่องที่ยังไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติ เพราะยังไม่มีกฎหมายรองรับ และไม่มีกรมมอบอำนาจให้สถาบันการอาชีวศึกษาฯ ดำเนินการได้ จึงทำให้มีผลกระทบในการจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะเรื่องของงบประมาณที่ยังอยู่ภายใต้การกำหนดแผนงาน โครงการ ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ทำให้สถาบันการอาชีวศึกษา ไม่สามารถที่จะพัฒนาตนเองให้มีคุณภาพได้

นอกจากปัญหาดังกล่าวแล้ว ยังพบว่า สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กำลังดำเนินการในการแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่มีสาระสำคัญ คือ เพิ่มข้อกำหนดในการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ ตาม มาตรา ๘ โดยเพิ่ม หลักสูตร ประกาศนียบัตรเตรียมอาชีวศึกษา (ปตอ.) ขึ้นมาอีกระดับ โดยจะรับนักเรียนที่จบในระดับประถมศึกษา เข้าเรียนในหลักสูตรนี้ ซึ่งคณะอนุกรรมการการอาชีวศึกษา มีข้อกังวลในเรื่องดังกล่าวหลายประเด็น ถ้ามีการปรับแก้ไขในเฉพาะประเด็นนี้ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ควรต้องพิจารณา ปรับแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ ทั้งฉบับ เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ การเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ เพื่อลดปัญหาที่เกิดขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง

๒) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ และ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องของคณะกรรมการคุรุสภา มีปัญหาทั้งในด้านนโยบายที่ไม่มีผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านอาชีวศึกษาเข้าไปเป็นคณะกรรมการ ข้อบังคับ และประกาศต่าง ๆ จึงไม่ได้พิจารณาแยกการจัดการอาชีวศึกษากับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งเรื่องของการบรรจุ แต่งตั้งครูและบุคลากรทางการศึกษา มาตรฐานความรู้ สมรรถนะ สำหรับในการผลิตและพัฒนาครูอาชีวศึกษาที่ยังมีการผลิตครูไม่ครบ ในทุกสาขาอาชีพที่จัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาทางด้านอาชีวศึกษา ทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลนครู และไม่สามารถสรรหาบุคลากรที่มีคุณสมบัติตรงตามมาตรฐานของคุรุสภาเข้ารับการบรรจุ เป็นข้าราชการครูได้ เช่น ในสาขาทางด้านศิลปกรรม พาณิชยกรรม คหกรรม และเกษตรกรรม เป็นต้น

จากการพิจารณาศึกษา ยังพบว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ในบางเรื่องยังไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ ทำให้เป็นปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการอาชีวศึกษา ทั้งในประเด็นเกี่ยวกับที่มาของผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษา และคุณสมบัติครูอาชีวศึกษา

๓) พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗ พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๓๗) พ.ศ. ๒๕๕๘ และประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการให้ความเห็นชอบรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกเตรียมเข้าทำงาน และประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน เรื่อง กำหนดรายการค่าใช้จ่ายในการฝึกเตรียมเข้าทำงาน เป็นกฎหมายที่ต้องการส่งเสริม เพื่อพัฒนาฝีมือแรงงาน ไม่เหมาะกับการนำมาใช้ในการจัดการอาชีวศึกษาในรูปแบบทวิภาคี เนื่องจากเงื่อนไขต่าง ๆ ยังไม่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะสถานประกอบการ ยังไม่ให้ความสำคัญ และไม่ให้ความร่วมมือในการรับนักศึกษาเข้าฝึกปฏิบัติงานในรูปแบบทวิภาคี

๔.๒ ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ

การพิจารณาศึกษาของคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในคณะกรรมการการศึกษา การศึกษา วุฒิสภา เพื่อวิเคราะห์และสังเคราะห์ประเด็นการจัดการอาชีวศึกษาและกฎหมายที่มีผลกระทบต่อการจัดการศึกษา โดยพิจารณาจากพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง มีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ ดังนี้

๑) การจัดการอาชีวศึกษา เป็นการจัดการศึกษาเพื่ออาชีพ ซึ่งมีปรัชญา แนวคิด แตกต่างกับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนั้น ผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการกำหนด นโยบาย หลักเกณฑ์ ข้อกำหนดทางกฎหมาย ต้องพิจารณาผลกระทบในการใช้กฎหมายร่วมกัน ควรมีการแยกกันระหว่าง การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน และการจัดการอาชีวศึกษาอย่างชัดเจน เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อ การดำเนินงาน อย่างเช่นที่เป็นมาอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน

๒) กระทรวงศึกษาธิการ ควรพิจารณาแก้ไขโครงสร้างการบริหารจัดการของกระทรวงฯ เสียใหม่ เพราะปัจจุบันมีการแยกสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาออกจากกระทรวงศึกษาธิการ ส่งผลให้บทบาทหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม โดยเฉพาะ ในส่วนของคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่มีบทบาทและหน้าที่ในการกำหนดนโยบายในการจัดการ อาชีวศึกษา โดยต้องพิจารณาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป และต้องเป็นไปตามที่บัญญัติ ในพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่มีการแก้ไขปรับปรุงแล้ว

๓) กระทรวงศึกษาธิการ ควรมีการวิเคราะห์เพื่อหาปัญหา และผลกระทบของการจัดการ อาชีวศึกษาทั้งระบบ ในประเด็นสำคัญต่าง ๆ เช่น การให้งบประมาณรายหัวนักศึกษา อัตรา การบรรจุหรือแต่งตั้งครูใหม่ และการบรรจุครูทดแทนครูที่เกษียณอายุราชการ เพื่อกำหนดเป็นแนวทางการ แก้ปัญหาอย่างเป็นรูปธรรม

๔) กระทรวงศึกษาธิการ ควรมีการพิจารณาและให้ความสำคัญในหลักสูตรการผลิตครู เน้นแนว ที่จะต้องให้คำปรึกษาด้านการประกอบอาชีพพร้อมกับการแนะแนวเรื่องการศึกษาต่อสายสามัญ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้าเรียนในสายอาชีวศึกษามากขึ้น

๕) กระทรวงศึกษาธิการ ควรมีการกำหนดอัตราเงินเดือนของผู้จบอาชีวศึกษา (ระดับ ปวช. และระดับ ปวส.) ให้แตกต่างกับผู้จบการศึกษาสายสามัญ (ม. ๓ และ ม.๖) เพื่อจูงใจให้มีผู้มาเรียน อาชีวศึกษามากขึ้น

๖) กระทรวงศึกษาธิการ ควรปรับเปลี่ยนแนวทางการพิจารณาอุดหนุนงบประมาณราย หัวของอาชีวศึกษา เป็นวิธีการอื่นเพราะการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา จะต้องมีการฝึกภาคปฏิบัติ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการจัดการศึกษาทุกหลักสูตรทางด้านวิชาชีพ สัดส่วนของผู้เรียนต้องมีการจำกัด ให้สอดคล้องกันในแต่ละสาขาอาชีพ เช่น สาขาทางด้านอุตสาหกรรม กลุ่มเรียน ๑ กลุ่ม ไม่ควรเกิน ๑๕ คน เพราะมีข้อจำกัดทางด้านสถานที่ ครุภัณฑ์ เครื่องมือ และวัสดุฝึก ซึ่งจะแตกต่างกับผู้เรียนสาย สามัญที่มีจำนวนผู้เรียนจำนวนมากได้

๗) กระทรวงศึกษาธิการ โดยสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ควรพิจารณา ยกกระตุนย์ข้อมูลกำลังคนอาชีวศึกษา (V-Cop) โดยจัดตั้งเป็นสำนักงาน หรือ กองงาน ที่ทำหน้าที่ ในการดำเนินการด้านข้อมูลกำลังคน เพื่อเก็บข้อมูลความต้องการแรงงานทั้งในระดับมัธยมศึกษาและ ระดับอาชีวศึกษา เพื่อนำข้อมูลมาใช้ประโยชน์ในการวางแผนการพัฒนาหลักสูตร เพื่อการผลิตกำลังคน โดยเฉพาะทางด้านอาชีวศึกษา ให้สอดคล้องกับความต้องการของภาคประกอบการ โดยที่ศูนย์ข้อมูล

กำลังคนอาชีวศึกษา (V-Cop) จะเป็นศูนย์กลางสำคัญที่มีการรวบรวมข้อมูลสำหรับผู้เรียนอาชีวศึกษา และบุคลากรอาชีวศึกษา ทั้งในสถาบันอาชีวศึกษา ของรัฐ และเอกชน รวมถึงกาจัดการอาชีวศึกษา ในหน่วยงานอื่น ๆ เช่น โรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาในรูปแบบทวิศึกษา เพื่อเป็นข้อมูลให้ผู้ประกอบการ ในการสืบค้นและหาผู้เรียนที่มีคุณสมบัติตามที่สถานประกอบการต้องการเข้าทำงาน โดยต้องพัฒนา ระบบศูนย์ข้อมูลดังกล่าว ให้มีความสามารถในการเข้าใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในระดับ นโยบาย และในระดับสถาบัน ซึ่งอาจพัฒนาต่อไปยังระดับจังหวัดได้ต่อไปในอนาคต เพื่อให้การเก็บ และรวบรวมข้อมูลความต้องการแรงงานในแต่ละจังหวัดอย่างเป็นระบบ และสามารถนำข้อมูลที่ได้ มาใช้ประโยชน์ในการวางแผนและการผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา ให้สอดคล้องกับความต้องการ ของสถานประกอบการได้อย่างแท้จริง

๘) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ยังไม่ดำเนินการดำเนินการและบริหารจัดการให้เป็นไปตามที่พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติไว้ ทั้งที่เป็นกฎหมายสำคัญ ที่ต้องใช้เป็นบรรทัดฐานในการบริหารจัดการการอาชีวศึกษาให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหลายมาตรา และไม่ดำเนินการออกกฎหมายลำดับรองในการแก้ไขปัญหา เช่น กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ ต่าง ๆ ที่จะทำให้ผู้ปฏิบัติงาน นำไปใช้ในการปฏิบัติเพื่อให้เป็นแนวทางเดียวกัน ทำให้ปัญหาเกิดขึ้น อย่างต่อเนื่องและยาวนาน ที่ยังไม่ได้รับการแก้ไข โดยเฉพาะมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ ในประเด็น เกี่ยวกับการรวมสถานศึกษาอาชีวศึกษาเข้าเป็นเป็นสถาบัน แต่ยังมีสถานศึกษาอาชีวศึกษาบางส่วน ยังไม่ได้เข้าร่วมในสถาบันการอาชีวศึกษา ในส่วนของการกระจายอำนาจให้สถาบันการอาชีวศึกษา ก็ยังไม่ได้รับการพิจารณาแก้ไขในหลายประเด็น ซึ่งคณะอนุกรรมการการอาชีวศึกษาได้พิจารณา ศึกษาพระราชบัญญัติดังกล่าวโดยละเอียดรอบคอบ และมีข้อเสนอแนะเพื่อพิจารณาในการปรับปรุง แก้ไขพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา นำไปเป็นข้อมูลในการเสนอขอปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ.๒๕๕๑ ดังแสดงไว้ ในภาคผนวก

๙) สถาบันการอาชีวศึกษา ที่เกิดขึ้นจากการรวมตัวกันของสถานศึกษาอาชีวศึกษา ในระดับพื้นที่ให้มีฐานะเป็นนิติบุคคล เพื่อเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเพื่อพัฒนาคุณภาพ การจัดการอาชีวศึกษา ในทุกระดับ ดังนั้น สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ต้องเร่งดำเนินการ แก้ไขปัญหาในเรื่องการกระจายอำนาจไปยังสถาบันการอาชีวศึกษา ตามบัญญัติในพระราชบัญญัติ การอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๐ (๑) ทั้งทางด้านการบริหารจัดการ ด้านงบประมาณ ด้านบุคลากร และด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เป็นการเร่งด่วน โดยสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ต้องกำกับ ติดตาม และทบทวนตรวจสอบในเรื่องดังกล่าวอย่างจริงจังและต่อเนื่อง โดยการระดม ความคิดเห็นจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง และนำมาใช้เพื่อให้การขับเคลื่อนอาชีวศึกษาสามารถพัฒนา ไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑๐) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ควรแต่งตั้งคณะกรรมการในการพิจารณา เพื่อดำเนินการร่างพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อปรับปรุงบทบัญญัติใหม่ทั้งฉบับ โดยกำหนดกรอบระยะเวลาการทำงานให้ชัดเจน

๑๑) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ควรมอบหมายให้หน่วยงานที่มีหน้าที่ รับผิดชอบ ในการสร้างความเข้าใจในเนื้อหาสาระ และรายละเอียดของพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา

พ.ศ. ๒๕๕๑ รวมถึงกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาอาชีวศึกษา เพื่อให้ทุกสถานศึกษาเกิดความเข้าใจที่ตรงกันในแนวทางการปฏิบัติงานที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

๑๒) เพื่อให้การจัดการศึกษาอาชีวศึกษาของประเทศ มีความเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ ควรให้ความสำคัญกับความร่วมมือในการจัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาอาชีวศึกษาในทุกระดับและทุกประเภท เพื่อให้มีมาตรฐานและคุณภาพที่เหมือนกัน

๑๓) ปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากกฎหมายที่เกี่ยวข้อง สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จะต้องเร่งพิจารณาดำเนินการ เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งมีผลกระทบกับการบริหารงาน และการจัดการเรียนการสอน โดยการประชุมหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ข้อมูลปัญหาและผลกระทบที่เกิดขึ้น ประสานงาน และติดตามการปรับแก้ไขข้อกฎหมายในประเด็นที่เกิดปัญหาอย่างจริงจัง

๑๔) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ควรพิจารณาปรับลดครุอัตราจ้างที่มีอยู่จำนวนมาก ในทุกสถานศึกษา ที่เงินเดือนมาจากเงินผลประโยชน์ ในอัตราที่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ ผู้จบปริญญาตรี ต้องได้รับเงินเดือน ๑๕,๐๐๐ บาท แต่ข้อเท็จจริงพบว่ามีสถานศึกษาจำนวนมากจ้างด้วยอัตราที่ต่ำกว่า ทำให้มีการเข้า ออกของครุอัตราจ้างตลอดเวลา ส่งผลกระทบต่อจัดการเรียนการสอน สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาต้องดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าวนี้อย่างเร่งด่วน โดยหาอัตราบรรจุแต่งตั้งครุมาทดแทนทั้งครุที่เกษียณอายุราชการ และครุอัตราจ้าง

๑๕) จากผลกระทบในการนำงบประมาณที่ควรจะนำมาใช้ในการจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์ และวัสดุการเรียนการสอนให้กับผู้เรียน แต่กลับนำงบประมาณนั้นไปจ้างครุอัตราจ้าง ทำให้เกิดความขาดแคลนในเรื่องวัสดุ อุปกรณ์ และวัสดุการเรียนการสอน ส่งผลกระทบต่อการศึกษาฝึกปฏิบัติการในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ ซึ่งเป็นหัวใจหลักในการผลิตบุคลากรด้านอาชีวศึกษา คือ ต้องให้มีการฝึกจนผู้เรียนเกิดความเชี่ยวชาญ

๑๖) การสรรหา แต่งตั้ง ผู้บริหารอาชีวศึกษาในทุกระดับ ควรมีข้อกำหนดเป็นการเฉพาะว่าต้องมีประสบการณ์ทางด้านอาชีวศึกษาที่เกี่ยวข้องมาก่อน เช่น ผู้บริหารทางสายเกษตรกรรม ก็ควรต้องมีความรู้ทางด้านเกษตรกรรม หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร จึงจะทำให้สามารถพัฒนาสถานศึกษาอาชีวศึกษาเกษตรกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑๗) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ควรกำหนดแนวนโยบายให้สถาบันการอาชีวศึกษา ดำเนินงานให้เกิดความร่วมมือในการจัดการอาชีวศึกษา โดยจัดให้มีคณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชน (กรอ.อศ.) ของสถาบันอาชีวศึกษาทุกแห่ง เพื่อใช้เป็นกลไกให้เกิดเครือข่ายความร่วมมือของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในการจัดการอาชีวศึกษากับสถานศึกษาอาชีวศึกษา โดยคณะกรรมการชุดนี้ ควรประกอบด้วย ผู้แทนจากหอการค้า สภาอุตสาหกรรม ผู้ประกอบธุรกิจในทุกจังหวัดในพื้นที่ที่สถาบันอาชีวศึกษารับผิดชอบ รวมทั้งผู้บริหารวิทยาลัยที่สังกัดในสถาบันอาชีวศึกษานั้น ๆ โดยคณะกรรมการชุดนี้จะทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบายในการจัดการอาชีวศึกษาที่เหมาะสมกับพื้นที่ เช่น การพัฒนาหลักสูตรที่เป็นไปตามความต้องการกำลังคน แต่ละสาขาอาชีพของแต่ละจังหวัด การกำหนดค่าตอบแทนของนักศึกษาในขณะปฏิบัติงานในสถานประกอบการ ในระบบทวิภาคี และเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการอาชีวศึกษา ให้สอดคล้องกับความต้องการของแต่ละจังหวัดและภูมิภาคนั้น ๆ อาทิ การพัฒนาโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

(Eastern Economic Corridor : EEC) ที่มีข้อมูลในเบื้องต้นว่า โครงการดังกล่าวมีความต้องการแรงงานทางด้านอาชีวศึกษาสำหรับขับเคลื่อนภาคอุตสาหกรรมค่อนข้างมาก

๑๘) การจัดทำหลักสูตรอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับมาตรฐานอาชีพที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพให้การรับรอง เพื่อให้ผู้จบการศึกษามีสมรรถนะตามที่กลุ่มอาชีพต้องการ และในบางหลักสูตร เช่น เกษตรกรรม ศิลปกรรม ต้องสอดคล้องกับวิถีของชุมชนและท้องถิ่นนั้น ๆ โดยต้องให้ความสำคัญในการให้ผู้เรียนสามารถเป็นผู้ประกอบการธุรกิจรายย่อย (SME) ได้

๑๙) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ต้องเร่งดำเนินการในการให้จัดตั้งกองทุนขึ้นตามมาตรา ๕๖ ในพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่เรียกว่า “กองทุนเพื่อพัฒนาการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ” ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการอาชีวศึกษา การพัฒนาบุคลากร งานวิจัยทางด้านอาชีวศึกษา และความร่วมมือในการจัดการอาชีวศึกษาให้เกิดขึ้น โดยออกเป็นกฎหมายลำดับรอง และให้หน่วยงานที่รับผิดชอบสามารถดำเนินการได้ตามกฎหมาย ซึ่งจะเป็นกลไกที่สำคัญมากในการพัฒนาอาชีวศึกษา

บรรณานุกรม

หนังสือและเอกสารทางวิชาการ

คณะกรรมการการอาชีวศึกษา. นโยบาย เป้าหมาย ยุทธศาสตร์การผลิตและพัฒนากำลังคนอาชีวศึกษา
สู่สากล (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๖๙), กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ, ๒๕๕๕.

สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ ๑๒
(พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๙), กรุงเทพฯ : สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวง
ศึกษาธิการ, ๒๕๕๙.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. นโยบายและยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง
ด้านการพัฒนาอาชีวศึกษา, กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด วี.ที.ซี. คอมมิวนิเคชั่น, ๒๕๕๔.

ยุทธศาสตร์ นโยบายและแผน

ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐. ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่มที่ ๑๓๕ ตอนที่ ๘๒ ก,
ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๖๖๑.

ยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา นโยบาย ยุทธศาสตร์การผลิตและ
พัฒนากำลังคนอาชีวศึกษา ในระยะ ๑๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๖๙)

แผนปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา. คณะกรรมการอิสระเพื่อปฏิรูปการศึกษา, สำนักงานเลขาธิการ
สภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ๒๕๖๐.

คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี. พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี แถลงต่อรัฐสภา
วันพฤหัสบดีที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๒ ณ หอประชุมใหญ่ บริษัท ทีไอที จำกัด (มหาชน).
<https://www.thaigov.go.th/news/contents/details/21750>.

นโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๓ (โดยนายณัฏฐพล ทีปสุวรรณ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) [http://www.sp2.go.th/sp2/images/meeting/
2563/1/001.pdf](http://www.sp2.go.th/sp2/images/meeting/2563/1/001.pdf)

กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับและประกาศ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕
และ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓

พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๓๗) พ.ศ. ๒๕๔๘

ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษา

ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ

บรรณานุกรม (ต่อ)

กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับและประกาศ (ต่อ)

ประกาศคณะกรรมการคุรุสภา เรื่อง สาระและสมรรถนะของผู้ประกอบวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และศึกษานิเทศก์ ตามข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ
 ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการให้ความเห็นชอบรายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกเตรียมเข้าทำงาน
 ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน เรื่อง กำหนดรายการค่าใช้จ่ายในการฝึกเตรียมเข้าทำงาน

รายงานการพิจารณาศึกษา คณะกรรมการการศึกษาและการกีฬา สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เรื่อง ข้อเสนอแนะในการปฏิรูปการอาชีวศึกษา
 เรื่อง ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการแก้ปัญหาอาชีวศึกษา
 เรื่อง แนวทางในการแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการสถาบันอาชีวศึกษา
 เรื่อง แนวทางการจัดการศึกษาเรียนร่วมหลักสูตรอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย (ทวิศึกษา)

ภาคผนวก

ตารางเปรียบเทียบข้อเสนอในการปรับปรุงและแก้ไข

พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรการที่เสนอเพื่อขอแก้ไขพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑”</p>	<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”</p>	
<p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p>	<p>-</p>	<p>-</p>
<p>มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับกับการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพซึ่งดำเนินการโดยหน่วยงานของรัฐตามกฎหมายอื่น</p>	<p>-</p>	<p>-</p>
<p>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“การอาชีวศึกษา” หมายความว่ากระบวนการศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพระดับฝีมือ ระดับเทคนิคและระดับเทคนิคโพลี</p> <p>“การฝึกอบรมวิชาชีพ” หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้และการฝึกทักษะอาชีพพระยะสั้นหรือระยะยาวทั้งในและนอกสถานศึกษา</p> <p>อาชีวศึกษาหรือสถาบันการอาชีวศึกษาซึ่งจัดขึ้นเป็นโครงการหรือสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะภายใต้หลักสูตรที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษาจัดทำ</p> <p>“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันการอาชีวศึกษาของรัฐที่จัดตั้งขึ้นเพื่อดำเนินการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>“การฝึกอบรมวิชาชีพ” หมายความว่า การเพิ่มพูนความรู้และการฝึกทักษะอาชีพที่พระยะสั้นหรือระยะยาวทั้งในและนอกสถานศึกษาหรือสถาบันการอาชีวศึกษา</p> <p>“สถาบัน” หมายความว่า สถานะถาบันการอาชีวศึกษาของรัฐที่จัดตั้งขึ้น</p>	<p>เพื่อให้การฝึกอบรมวิชาชีพสามารถดำเนินการได้กว้างขวางและยืดหยุ่นมากกว่า การกำหนดให้อยู่ภายใต้หลักสูตรของคณะกรรมการอาชีวศึกษา</p>

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไขพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>“สถานประกอบการ” หมายความว่า สถานประกอบการที่ร่วมมือกับ สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันการอาชีวศึกษาในสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเพื่อจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษาออกชี้แจงกำหนด</p> <p>“มาตรฐานการอาชีวศึกษา” หมายความว่า ข้อกำหนดเกี่ยวกับ คุณลักษณะ คุณภาพและมาตรฐานในการจัดการอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการส่งเสริม การกำกับดูแล การ ตรวจสอบ การประเมินผล และการประกันคุณภาพการจัดการอาชีวศึกษา</p> <p>“กองทุน” หมายความว่า กองทุนเพื่อพัฒนาการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ</p> <p>“คณะกรรมการการอาชีวศึกษา” หมายความว่า คณะกรรมการการอาชีวศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการ</p> <p>“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>“สถานประกอบการ” หมายความว่า สถานประกอบการที่ร่วมมือกับสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันการอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเพื่อจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่สภาสถาบัน กำหนด</p>	
<p>มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และมีอำนาจออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</p>	<p>-</p>	<p>-</p>

มาตรการที่เสนอเพื่อขอแก้ไขพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>มาตรา ๖ การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพต้องเป็นการจัดการศึกษาในด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยีรวมทั้งเป็นการยกระดับการศึกษาวิชาชีพให้สูงขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานโดยนำความรู้ในทางทฤษฎีอันเป็นสากลและภูมิปัญญาไทยมาพัฒนาผู้รับการศึกษาให้มีความรู้ความสามารถในทางปฏิบัติและมีสมรรถนะจนสามารถนำไปประกอบอาชีพในลักษณะผู้ปฏิบัติหรือประกอบอาชีพโดยอิสระได้</p>	-	-
<p>มาตรา ๗ การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพให้จัดได้ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาและสถาบันที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้</p>	-	-
<p>มาตรา ๘ การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพให้จัดได้ โดยรูปแบบดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) การศึกษาในระบบเป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่เน้นการศึกษาในสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันเป็นหลักโดยมีการกำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตรระยะเวลาการวัดและการประเมินผลที่เป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน</p>	<p>(๑) การศึกษาในระบบเป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่เน้นการศึกษาหรือสถาบันเป็นหลักโดยมีการกำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตรระยะเวลาการวัดและการประเมินผลที่เป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน และต้องมีการมีประสบการณ์วิชาชีพทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา</p>	-
<p>(๒) การศึกษานอกระบบเป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบวิธีการศึกษา ระยะเวลา การวัดและการประเมินผลที่เป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาโดยเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม</p>		

มาตรการที่เสนอเพื่อขอแก้ไขพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>(๓) การศึกษาระบบทวิภาคี เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่เกิดจากข้อตกลงระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันกับสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ ในเรื่องการจัดหลักสูตรการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล โดยผู้เรียนใช้เวลาส่วนหนึ่งในสถานศึกษาหรือสถาบันและเรียนภาคปฏิบัติในสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐเพื่อประโยชน์ในการผลิตและพัฒนากำลังคน สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันสามารถจัดการศึกษาตามวรรคหนึ่งในหลายรูปแบบรวมกันได้ทั้งนี้สถานศึกษาอาชีวศึกษา หรือสถาบันนั้น ต้องมุ่งเน้นการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีเป็นสำคัญ</p>		-
<p>มาตรา ๙ การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพตามมาตรา ๖ มาตรา ๗ และมาตรา ๘ ให้จัดตามหลักสูตรที่คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดต่อไป</p> <p>(๑) ประกาศนียบัตรวิชาชีพ</p> <p>(๒) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง</p> <p>(๓) ปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ</p> <p>คณะกรรมการการอาชีวศึกษาอาจกำหนดหลักสูตรที่จัดขึ้นเพื่อความรู้ออกฤทธิ์ใน การประกอบอาชีพหรือการศึกษาต่อซึ่งจัดขึ้นเป็นโครงการหรือสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะได้</p>	<p>มาตรา ๙ การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพตามมาตรา ๖ มาตรา ๗ และมาตรา ๘ ให้จัดตามหลักสูตรที่ สภาสถาบัน กำหนด</p> <p>(๓) ปริญญาสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ สภาสถาบัน อาจกำหนดหลักสูตรที่จัดขึ้นเพื่อความรู้ออกฤทธิ์ใน การประกอบอาชีพหรือการศึกษาต่อซึ่งจัดขึ้นเป็นโครงการหรือสำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะได้</p>	<p>- เพื่อเป็นการกระจายอำนาจการบริหารจัดการ และให้สถาบันการศึกษาซึ่งมีสถาบันได้พิจารณาดำเนินการได้ด้วยตนเอง ตามบริบทและความต้องการของตนเอง</p> <p>เพื่อให้สามารถจัดการศึกษาได้ถึงระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า</p>

มาตรการที่เสนอเพื่อขอแก้ไขพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>มาตรา ๑๐ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพต้องคำนึงถึง</p> <p>(๑) การมีเอกภาพด้านนโยบายและมีความหลากหลายในทางปฏิบัติ โดยมีการกระจายอำนาจจากส่วนกลางไปสู่สถานศึกษา</p> <p>(๒) การศึกษาในด้านวิชาชีพสำหรับประชาชนวัยเรียนและวัยทำงาน ตามความถนัดและความสนใจอย่างทั่วถึงและต่อเนื่องจนถึงระดับปริญญาตรี</p> <p>(๓) การมีส่วนร่วมของชุมชน สังคมและสถานประกอบการ ในการกำหนดนโยบายการผลิตและพัฒนากำลังคนรวมทั้งการกำหนดมาตรฐานการอาชีวศึกษา</p> <p>(๔) การศึกษาที่มีความยืดหยุ่น หลากหลายและมีระบบเทียบโอนผล การเรียนและระบบเทียบประสบการณ์การทำงานของบุคคลเพื่อเข้ารับการ ศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง</p> <p>(๕) การมีระบบจูงใจให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในการจัดการ อาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ</p> <p>(๖) การระดมทรัพยากรจากภาครัฐและเอกชนในการจัดการ อาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพโดยคำนึงถึงการประสาน ประโยชน์อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม</p> <p>*ให้มีการออกกฎหมายลำดับรอง เพื่อขับเคลื่อนในแต่ละอนุมาตรา</p>	<p>-</p> <p>(๑) การมีเอกภาพด้านนโยบายและมีความ หลากหลายในทางปฏิบัติโดยมีการกระจายอำนาจจาก ส่วนกลางไปสู่สถาบันอาชีวศึกษา</p> <p>ออกประกาศกระทรวง/ระเบียบ</p> <p>ออกประกาศกระทรวง/ระเบียบ</p> <p>เพิ่มความรวดเร็ว ให้มีการออกกฎหมายลำดับรอง เพื่อขับเคลื่อนในแต่ละอนุมาตรา</p>	

มาตรการที่เสนอเพื่อขอแก้ไขพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>(๗) การมีระบบการพัฒนาครูและคณาจารย์ของการอาชีวศึกษาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี</p>	<p>มีองค์กรบริหารบุคคลอาชีวศึกษา</p>	<p>-</p>
<p>มาตรา ๑๑ นอกจากอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษา แห่งชาติและกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการ ให้คณะกรรมการการอาชีวศึกษามีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) พิจารณาเสนอแนะนโยบายเป้าหมายการผลิตและแผนการพัฒนา กำลังคนด้านวิชาชีพต่อรัฐมนตรี</p> <p>(๒) กำหนดหลักเกณฑ์การจัดตั้ง การรวมและการแยกสถานศึกษา อาชีวศึกษาหรือสถาบันตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔</p> <p>(๓) กำหนดหลักเกณฑ์ในการรับเข้าสมทบ การยกเลิกการสมทบและการควบคุมดูแลสถานศึกษาอื่นหรือสถานประกอบการที่จะเข้าร่วมจัดการอาชีวศึกษาและกาารฝึกอบรมวิชาชีพหลักสูตรการ อาชีวศึกษาและกาารฝึกอบรมวิชาชีพในสถานประกอบการตลอดจน หลักเกณฑ์การฝึกงานและการเทียบโอนผลการเรียนหรือประสบการณ์ทำงานในสถานประกอบการเพื่อขอรับคุณวุฒิจาก สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบัน</p>	<p>(๒) กำหนดหลักเกณฑ์การจัดตั้ง การรวมสถานศึกษา อาชีวศึกษาเป็นสถาบันอาชีวศึกษาตามมาตรา ๑๓</p> <p>(๔) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับลักษณะของสถาน ประกอบการที่จะเข้าร่วมจัดการอาชีวศึกษาและการ ฝึกอบรมวิชาชีพหลักสูตรการอาชีวศึกษาและการ ฝึกอบรมวิชาชีพในสถานประกอบการตลอดจน หลักเกณฑ์การฝึกงานและการเทียบโอนผลการเรียน หรือประสบการณ์ทำงานในสถานประกอบการเพื่อ ขอรับคุณวุฒิจากสถาบันอาชีวศึกษา</p>	<p>ปรับแก้ไข เพิ่มเติม ให้สอดคล้อง กับหน้าที่และอำนาจของแต่ละ ส่วนราชการ ซึ่งประกอบด้วย คณะกรรมการการอาชีวศึกษา, สถาบันการอาชีวศึกษา และ หน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้อง</p>

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไขพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>(๕) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการกำกับดูแลและการให้การรับรองมาตรฐานสถานศึกษาอาชีวศึกษาสถาบันและสถานประกอบการให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ</p> <p>(๖) กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการได้รับสิทธิประโยชน์และการเชิดชูเกียรติแก่สถานประกอบการสมาคมวิชาชีพ หรือองค์กรอื่นตลอดจนการส่งเสริมความร่วมมือในการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษาสถาบัน และสถานประกอบการ</p> <p>(๗) กำหนดหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้ง การทดสอบการฝึกอบรมและการออกใบรับรองการเป็นครูฝึกในสถานประกอบการตามมาตรา ๕๕</p> <p>(๘) เสนอแนะเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณและการกำหนดนโยบายในการระดมทุนทรัพยากร รายได้หรือการจัดตั้งกองทุนอื่นต่อรัฐมนตรี (๙) ส่งเสริม สนับสนุน กำกับและดูแลระบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาอาชีวศึกษาสถาบันหรือสถานประกอบการเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการอาชีวศึกษา</p> <p>(๑๐) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อกระทำการใดอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการอาชีวศึกษา</p> <p>(๑๑) ออกข้อบังคับ ระเบียบและประกาศคณะกรรมการอาชีวศึกษาเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๑๒) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย</p>	<p>-</p> <p>ออกประกาศกระทรวง</p> <p>ออกประกาศกระทรวง</p> <p>(๙) ส่งเสริม สนับสนุน กำกับและดูแลระบบการประกันคุณภาพภายในของสถาบันอาชีวศึกษาหรือสถานประกอบการเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการอาชีวศึกษา</p>	<p>-</p>

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>มาตรา ๒</p> <p>สถานศึกษาอาชีวศึกษา</p> <p>มาตรา ๑๒ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพเฉพาะด้านหากสถานศึกษาอาชีวศึกษาแห่งใดมีความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์เฉพาะด้านในสาขาวิชาชีพให้คณะกรรมการการอาชีวศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาอาชีวศึกษาอันเพื่อให้สามารถจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพได้อย่างต่อเนื่องและได้รับการพัฒนาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี</p>	<p>หมวด ๒</p> <p>สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา</p> <p>มาตรา ๑๒ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพเฉพาะด้านหากสถาบันอาชีวศึกษาแห่งใดมีความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์เฉพาะด้านในสาขาวิชาชีพให้คณะกรรมการการอาชีวศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันอาชีวศึกษาอันเพื่อให้สามารถจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพได้อย่างต่อเนื่องและได้รับการพัฒนาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี</p>	<p>-</p>
<p>หมวด ๓</p> <p>สถาบันการอาชีวศึกษา</p> <p>ส่วนที่ ๑ การจัดตั้ง</p> <p>มาตรา ๑๓ สถานศึกษาอาชีวศึกษารวมกันเป็นสถาบันได้ การรวมสถานศึกษาอาชีวศึกษาเพื่อจัดตั้งเป็นสถาบันให้กระทำโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการอาชีวศึกษาและคำนี้ถึงการประสานความร่วมมือให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการใช้ทรัพยากรร่วมกันทั้งนี้ให้เป็นไปตามที่กําหนดในกฎกระทรวง</p> <p>ในการดำเนินการตามวรรคสองถ้ามีความเหมาะสมหรือมีความจำเป็นจะแยกสถานศึกษาอาชีวศึกษา ส่วนหนึ่งสร้างรวมกับสถานศึกษาอาชีวศึกษาอีกแห่งหนึ่งเพื่อจัดตั้งเป็นสถาบันก็ได้</p>	<p>มาตรา ๑๓ ให้สถานศึกษาทุกแห่งต้องสังกัดสถาบัน โดยคำนึงถึงการประสานความร่วมมือให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการใช้ทรัพยากรร่วมกันทั้งนี้ให้เป็นไปตามที่กําหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>-</p>
<p>มาตรา ๑๔ ในกรณีที่มีความเหมาะสมหรือมีความจำเป็นจะจัดตั้งสถาบันเพื่อดำเนินการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพตามพระราชบัญญัติแห่งนี้ โดยให้ออกเป็นกฎกระทรวง</p>	<p>มาตรา ๑๔ ให้สถาบันตามมาตรา ๑๓ เป็นนิติบุคคลและเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ และการบริหารงานบุคคลในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา</p>	<p>-</p>

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>มาตรา ๑๕ ให้สถาบันตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ เป็นนิติบุคคลและเป็นส่วนราชการในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา</p> <p>—ในการแบ่งส่วนราชการของสถาบันตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>มาตรา ๑๕ ในการแบ่งส่วนราชการของสถาบันตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>เพื่อให้สถาบันเป็นนิติบุคคลและเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา</p> <p>- เกิดการกระจายอำนาจ</p>
<p>ส่วนที่ ๒</p> <p>การดำเนินการ</p> <p>มาตรา ๑๖ ให้สถาบันตามมาตรา ๑๕ เป็นสถาบันอุดมศึกษาด้านวิชาชีพและเทคโนโลยีมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาส่งเสริมวิชาการ และวิชาชีพขั้นสูงที่ชำนาญการปฏิบัติการสอนการวิจัยการถ่ายทอดวิทยาการและเทคโนโลยี ทุนบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รวมทั้งให้บริการวิชาการและวิชาชีพแก่สังคม</p>	<p>-</p>	<p>-</p>
<p>มาตรา ๑๗ สถาบันอาจแบ่งส่วนราชการดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) สำนักงานผู้อำนวยการสถาบัน</p> <p>(๒) วิทยาลัย</p> <p>(๓) สำนัก</p> <p>(๔) ศูนย์</p> <p>สถาบันอาจมีส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าวิทยาลัยเพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๑๖ เป็นส่วนราชการของสถาบันอีกก็ได้</p>	<p>มาตรา ๑๗ สถาบันอาจแบ่งส่วนราชการดังนี้</p> <p>(๑) สำนักงานอธิการบดี*</p> <p>(๒) วิทยาเขต</p> <p>(๓) คณะ</p> <p>(๔) สำนัก</p> <p>(๕) ศูนย์</p> <p>สถาบันอาจมีส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักเพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๑๖ เป็นส่วนราชการของสถาบันอีกก็ได้</p>	<p>แบ่งส่วนราชการในสถาบันใหม่ให้มีคณะเพื่อจัดการเรียนการสอนระดับปริญญา และมีวิทยาเขตเพื่อไม่ให้ซ้ำซ้อนกับชื่อวิทยาลัยในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาและสอดคล้องกับหลักการที่ให้ผู้อำนวยการวิทยาเขตมาจากการสรรหาและมีวาระในการปฏิบัติหน้าที่ มาตรา ๑๘ กำหนดการจัดตั้งส่วนราชการภายในให้สอดคล้องกับมาตรา ๑๗</p>

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>สำนักงานผู้อำนวยการสถาบัน อาจแบ่งส่วนราชการเป็น(กลุ่ม)ฝ่าย หรือ(กลุ่มงาน)หน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าฝ่าย วิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการเป็นคณะวิชา ภาควิชา แผนก หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะวิชาหรือ ภาควิชา</p> <p>สำนัก หรือศูนย์อาจแบ่งส่วนราชการเป็นแผนก หรือหน่วยงาน ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าแผนก</p>	<p>สำนักงานอธิการบดี</p> <p>อาจแบ่งส่วนราชการเป็นส่วนหรือหน่วยงานที่ เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าส่วนราชการ วิทยาเขตอาจ แบ่ง ส่วน ราชการ เป็น สำนักงานผู้อำนวยการวิทยาเขต</p> <p>คณะอาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงาน คณะบดี ภาควิชาหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา</p> <p>สำนักหรือศูนย์อาจแบ่งส่วนราชการเป็นส่วน หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ เทียบเท่าส่วนราชการ</p>	
<p>มาตรา ๑๘ การจัดตั้ง การรวมและการยุบเลิกสำนักงาน ผู้บัญชาการศสคชข วิทยาลัย สำนักศูนย์หรือหน่วยงานที่เรียกชื่อ อย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าวิทยาลัย ให้ทำเป็นประกาศ กระทรวงศึกษาธิการและประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานผู้บัญชาการศสคชข วิทยาลัย สำนัก ศูนย์ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ เทียบเท่าวิทยาลัยให้ทำเป็นข้อบังคับของสถาบัน</p>	<p>มาตรา ๑๘ การจัดตั้งการรวมและยุบเลิก สำนักงานอธิการบดี คณะ วิทยาเขต สำนัก ศูนย์ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ เทียบเท่าสำนักให้ทำเป็นประกาศ กระทรวงศึกษาธิการและประกาศในราชกิจจา นุเบกษา</p> <p>การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงาน อธิการบดี คณะ วิทยาเขต สำนัก ศูนย์หรือ หน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า สำนักให้ทำเป็นข้อบังคับของสถาบัน”</p>	

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>มาตรา ๑๙ ภายใต้ขอบวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๑๖ สถาบันจะรับสถานศึกษาอื่นหรือสถาบันประกอบการศึกษาในสถาบันเพื่อประโยชน์ในการวิจัยและพัฒนามาตรฐานการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพที่ได้และมีอำนาจให้ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหรือปริญญาตรีแก่ผู้ที่ศึกษาจากสถานศึกษาหรือสถาบันประกอบการศึกษาและสำเร็จการศึกษาตามหลักเกณฑ์ของสถาบันได้</p> <p>การรับเข้าสหภาพและการยกเลิกการเข้าสหภาพของสถานศึกษาอื่นหรือสถาบันประกอบการตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบันและประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>การควบคุมสถานศึกษาอื่นหรือสถานประกอบการศึกษาที่เข้าสหภาพในสถาบันให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน</p>	<p>-</p>	<p>มาตรา๑๙ พิจารณาร่วมกับมาตรา ๑๑</p>
<p>มาตรา ๒๐ นอกจากเงินที่กำหนดไว้ในงบประมาณแผ่นดินสถาบันอาจมีรายได้ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เงินผลประโยชน์ ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และค่าบริการต่างๆ ของสถาบัน</p> <p>(๒) เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้อุทิศให้แก่สถาบัน</p> <p>(๓) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการลงทุนและจากทรัพย์สินของสถาบัน</p> <p>(๔) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการใช้ที่ราชพัสดุซึ่งสถาบันปกครอง ดูแลหรือใช้ประโยชน์</p> <p>(๕) เงินอุดหนุนจากราชการส่วนท้องถิ่นหรือเอกชนหรือองค์กรระหว่างประเทศหรือเงินอุดหนุนอื่นที่สถาบันได้รับเพื่อใช้ในการดำเนินงานกิจการของสถาบัน</p>	<p>รวมมาตรา ๒๐ กับมาตรา ๒๕</p>	<p>เพื่อให้สถาบันอาชีวศึกษา สามารถหา รายได้ที่จะนำมาใช้ประโยชน์ในการจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p>

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>(๖) รายได้หรือผลประโยชน์อื่นให้สถาบันมีอำนาจในการปกครองดูแล บำรุงรักษา ใช้และจัดหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสถาบันซึ่งเป็นทรัพย์สินที่รัฐหรือราษฎรพระราชทานหรือทรัพย์สินที่เป็นทรัพย์สินอื่นรวมทั้งการจัดหารายได้จากบริการและการจัดเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาของส่วนราชการในสถาบัน บรรดารายได้และผลประโยชน์ของสถาบันเบี่ยงเบนที่เกิดจากการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของสถาบันเบี่ยงเบนที่เกิดจากการผิดสัญญาการศึกษาและเบี่ยงเบนที่เกิดจากการผิดสัญญาซื้อขายหรือสัญญาจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณแผ่นดินไม่เป็นรายได้อื่นที่ได้นำส่งคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ</p>	<p>-</p>	<p>-</p>
<p>มาตรา ๒๑ บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่สถาบันได้มาโดยมีผู้ซื้อหรือผู้เช่าได้มาโดยการซื้อหรือการแลกเปลี่ยนจากเงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้ซื้อหรือผู้เช่าที่สถาบันตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับไปถึงเป็นที่ราชพัสดุและให้เป็นกรรมสิทธิ์ของสถาบัน</p>	<p>-</p>	<p>-</p>
<p>มาตรา ๒๒ บรรดารายได้และทรัพย์สินของสถาบันจะต้องจัดการเพื่อประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของสถาบันตามมาตรา ๑๖ เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้ซื้อหรือผู้เช่าที่สถาบันจะต้องจัดการตามเงื่อนไขที่ผู้ซื้อหรือผู้เช่ากำหนดไว้และจะต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสถาบันแต่ถ้ามีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขดังกล่าว สถาบันต้องได้รับความยินยอมจากผู้ซื้อหรือผู้เช่าหรือทายาทหากไม่มีทายาทหรือทายาทไม่ปรากฏจะต้องได้รับอนุมัติจากสภาสถาบัน</p>	<p>-</p>	<p>-</p>

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>มาตรา ๒๓ ให้มีคณะกรรมการสถานศึกษาในสถาบันแต่ละแห่ง จำนวนไม่เกินสิบสี่คนประกอบด้วย</p> <p>(๑) นายกสภชราสถิตย์ รัฐมนตรีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของ คณะกรรมการการอาชีวศึกษา</p> <p>(๒) กรรมการสถานศึกษาในสถาบัน โดยตำแหน่ง</p> <p>(๓) กรรมการสถานศึกษาในสถาบัน ซึ่งเลือกจากบุคคลที่</p> <p>สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเสนอ</p> <p>(๔) กรรมการสถานศึกษาในจำนวนสี่คน ซึ่งเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่ง ผู้บริหารสถานศึกษาในจำนวนสองคน และครูหรือคณาจารย์ประจำที่มีได้ เป็นผู้บริหารจำนวนสองคน</p> <p>(๕) กรรมการสถานศึกษาในผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสี่คน ซึ่งรัฐมนตรี แต่งตั้งจากบุคคลภายนอก สถาบันโดยคำแนะนำของกรรมการสถานศึกษา ตาม (๔) ในจำนวนนี้จะต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจาก ภาคเอกชนจำนวนหนึ่งคน และจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ สถาบันหรือสถานศึกษาในสังกัดสถาบันนั้นตั้งอยู่จำนวนหนึ่งคน</p>	<p>มาตรา ๒๓ ให้มีสถานศึกษาในประกอบด้วย</p> <p>๑) นายกสภชราสถิตย์ รัฐมนตรีแต่งตั้ง พระกรรณ โปรตเกล้าฯ แทน</p> <p>๒) กรรมการสถานศึกษาใน โดยตำแหน่ง</p> <p>ได้แก่ อธิการบดี กรรมการสถานศึกษาในจำนวนสี่คน ซึ่งเลือกจากบุคคลที่สถาบันอาชีวศึกษาเสนอ</p> <p>(๔) กรรมการสถานศึกษาในจำนวนสี่คน ซึ่งเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาในจำนวนสองคน และครูหรือคณาจารย์ประจำที่มีได้เป็นผู้บริหาร จำนวนสองคน</p> <p>(๕) กรรมการสถานศึกษาในผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนเก้าคน ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกสถาบันโดยคำแนะนำของ กรรมการสถานศึกษาในตาม (๓) และ (๔) ในจำนวนนี้ จะต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคเอกชนอย่างน้อย สี่คน ผู้ทรงคุณวุฒิภาครัฐอย่างน้อยสี่คน และจาก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สถาบัน หรือ สถานศึกษาในสังกัดสถาบันนั้นตั้งอยู่อย่างน้อย หนึ่งคน</p>	<p>กำหนดให้นายกสภาและกรรมการสถานศึกษาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิมาจากกรรมการทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ</p> <p>เพิ่มจำนวนกรรมการสถานศึกษาใน ผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นเพื่อให้เพียงพอที่จะปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p>

มาตรการที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>คุณสมบัติของผู้ดำรงตำแหน่งนายกลูกสถาบันกรรมการสภาสถาบันตาม (๓) และกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๕) หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกหรือสรรหากรรมการสภาสถาบันตาม (๓) (๔) และ (๕) และ (๕) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>ให้สภาสถาบันแต่งตั้งรองผู้อำนวยการสถาบันคนหนึ่งของเลขาธิการคณะกรรมการสภาสถาบันโดยคำแนะนำของผู้อำนวยความสะดวกสถาบัน</p>	<p>คุณสมบัติของผู้ดำรงตำแหน่งนายกลูกสถาบันกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๕) หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกหรือสรรหากรรมการสภาสถาบันตาม (๓) (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับ ให้สภาสถาบันแต่งตั้งรองอธิการบดี คนหนึ่งเป็นเลขาธิการสภาสถาบันโดยคำแนะนำของอธิการบดี</p> <p>ให้สภาสถาบันเลือกกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งเป็นอุปนายกสภาสถาบันและให้อุปนายกสภาสถาบันทำหน้าที่แทนนายกสภาสถาบันเมื่อนายกสภาสถาบันไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภาสถาบัน”</p> <p>เพื่อประโยชน์และความสอดคล้องในการบริหารงานบุคคลของสถาบัน ให้สภาสถาบันมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารงานบุคคลของสถาบันตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และกฎหมายอื่นโดยอนุโลม</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรค... โดยคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา มีอำนาจออกกฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>หลักการและเหตุผล</p>

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>มาตรา ๒๔ นายกสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๒๓ (๓) (๔) และ (๕) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีและจะแต่งตั้งหรืออาจได้รับเลือกใหม่ก็ได้</p> <p>นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตาม วรรคหนึ่ง</p> <p>นายกสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๒๓ (๓) (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ</p> <p>(๑) ตาย</p> <p>(๒) ลาออก</p> <p>การแต่งตั้งหรือได้รับเลือกอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทนแต่ถ้าวาระการดำรงตำแหน่งเหลืออยู่น้อยกว่าเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการให้มีผู้ดำรงตำแหน่งแทนก็ได้</p> <p>ในกรณีที่นายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๒๓ (๓) (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งตามวาระแต่ยังมีได้แต่งตั้งนายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิหรือยังมีได้เลือกกรรมการสภาสถาบันอื่นขึ้นใหม่ให้นายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีนายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันใหม่แล้วให้มีการดำเนินการที่ได้มานายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๒๓ (๓) (๔) และ (๕) ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง</p>	<p>มาตรา ๒๔ นายกสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๒๓ (๓) (๔) และ (๕) มีวาระดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีแต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรืออาจได้รับแต่งตั้งหรือได้รับเลือกใหม่ได้อีกไม่เกินสองวาระติดกัน</p> <p>ข้อความวรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ วรรคห้า วรรคหก และวรรคเจ็ดคงเดิม</p>	<p>กำหนดวาระการดำรงตำแหน่งนายกสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบัน</p>

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>มาตรา ๒๕ สถานศึกษามีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของสถาบันและโดยเฉพาะที่มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) อนุมัติแผนพัฒนาของสถาบันเกี่ยวกับการศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพของสถาบันให้สอดคล้องกับนโยบายการศึกษาของชาติ</p> <p>(๒) ออกข้อบังคับ ระเบียบและประกาศของสถาบันเกี่ยวกับการดำเนินการของสถาบัน</p> <p>(๓) พิจารณาการจัดตั้ง การรวมและการยุบเลิกส่วนราชการของสถาบันตามมาตรา ๑๗</p> <p>รวมทั้งการแบ่งหน่วยงานภายในของส่วนราชการดังกล่าว</p> <p>(๔) อนุมัติการรับสถานศึกษาอื่นหรือสถานประกอบการเข้าสมทบและการยกเลิกการสมทบของสถานศึกษาอื่นหรือสถานประกอบการดังกล่าว</p> <p>(๕) พิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาของสถาบันให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด</p> <p>(๖) อนุมัติการให้ปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงและประกาศนียบัตรวิชาชีพ</p> <p>(๗) พิจารณาและให้ความเห็นชอบในการเข้าร่วมดำเนินการจัดตั้งศูนย์วิจัยห้องทดลองหรือห้องปฏิบัติการเพื่อพัฒนาการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพที่สถานประกอบการหรือภาคเอกชนตาม</p> <p>มาตรา ๕๓</p>	<p>คงเดิม</p> <p>(๑) คงเดิม</p> <p>(๒) คงเดิม</p> <p>(๓) คงเดิม</p> <p>(๔) คงเดิม</p> <p>(๕) คงเดิม</p> <p>(๖) คงเดิม</p> <p>(๗) คงเดิม</p>	<p>ปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของสภาสถาบัน</p> <p>สภาเป็นผู้แต่งตั้ง อออดอน ผศ., รศ., ผศ.พิเศษ, รศ.พิเศษ</p>

มาตรการที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>(๘) กำกับมาตรฐานการศึกษาควบคุมคุณภาพ ติดตามตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาของสถาบันให้เป็นไปตาม มาตรฐานการอาชีวศึกษาทุกระดับ</p> <p>(๙) พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการแต่งตั้งและถอดถอน ศาสตราจารย์และศาสตราจารย์พิเศษ</p> <p>(๑๐) พิจารณาเสนอแนะต่อรัฐมนตรีเพื่อแต่งตั้งหรือถอดถอน ผู้อำนวยการสถาบัน</p> <p>(๑๑) แต่งตั้งและถอดถอนรองผู้อำนวยการสถาบัน ผู้ช่วย ผู้อำนวยการสถาบัน และอาจารย์พิเศษ</p> <p>(๑๒) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือบุคคลใดบุคคล หนึ่งเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใดหรือเพื่อ มอบหมายให้ปฏิบัติภารกิจอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจและ หน้าที่ของสถาบัน</p>	<p>(๘) คงเดิม</p> <p>(๙) พิจารณาดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้า แต่งตั้งพิจารณาถอดถอนนายภคสภาสถาบัน กรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๓ (๕) ศาสตราจารย์และศาสตราจารย์พิเศษ</p> <p>(๑๐) พิจารณาดำเนินการแต่งตั้งและถอดถอน รอง ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้ช่วยผู้อำนวยการสถาบัน รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และ อาจารย์พิเศษ</p> <p>(๑๑) แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดีผู้ช่วยอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดีและอาจารย์พิเศษ</p> <p>(๑๒) คงเดิม</p>	-

มาตรการที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>(๑๓) กำหนดนโยบายเกี่ยวกับการจัดหารายได้ออกข้อบังคับและวางระเบียบเกี่ยวกับการบริหารการเงินและทรัพย์สินของสถาบัน</p> <p>(๑๔) ให้ความเห็นชอบในการกำหนดตรา เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ของสถาบัน</p> <p>(๑๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องกับสถาบันที่มีได้รับอนุมัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ใดโดยเฉพาะ</p> <p>(๑๖) พิจารณาดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งและถอดถอนนายกสภาสถาบัน กรรมการสภาสถาบัน ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้อำนวยการสถาบัน</p>	<p>(๑๓) คงเดิม</p> <p>(๑๔) คงเดิม</p> <p>(๑๕) คงเดิม</p> <p>เพิ่มวรรคสอง เพื่อประโยชน์และความสอดคล้องในการบริหารงานบุคคลของสถาบันให้สภาสถาบันมีอำนาจในการบริหารงานบุคคลของสถาบันตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาและกฎหมายอื่นโดยอนุโลมเว้นแต่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น</p> <p>เพิ่มวรรคสาม เพื่อประโยชน์ในการทำงานตามวรรคสองให้คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีอำนาจออกกฎระเบียบหรือข้อบังคับเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้”</p>	<p>-</p> <p>เพื่อให้สภาสถาบันสามารถบริหารงานบุคคลได้เอง จะทำให้งานราชการสถาบันบรรลุและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น</p>

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>มาตรา ๒๖ การประชุมสภาสถาบันให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน</p>	<p>มาตรา ๒๖ คงเดิม เพิ่มมาตรา ๒๖/๑ และ ๒๖/๒ (๑) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิการบดี (๒) กรรมการสภาวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งจากบุคคลภายในและภายนอกสถาบัน ให้กรรมการสภาวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๒) เลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบันคนหนึ่งเป็นประธานสภาวิชาการ ให้สภาวิชาการแต่งตั้งรองอธิการบดี คนหนึ่งเป็นเลขานุการสภาวิชาการ จำนวนคุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการสภาวิชาการ ตลอดจนการประชุมและการดำเนินงานของสภาวิชาการให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน มาตรา ๒๖/๒ สภาวิชาการมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้ (๑) เสนอแนะการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานทางวิชาการและวิชาชีพขั้นสูงต่อสภาสถาบัน (๒) เสนอความเห็นและให้คำปรึกษาด้านวิชาการแก่สภาสถาบัน</p>	<p>มาตรา ๒๖(๑) กำหนดให้สภาวิชาการเพื่อให้สอดคล้องกับการเปิดสอนถึงระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า</p> <p>มาตรา ๒๖/๒ กำหนดอำนาจหน้าที่ของสภาวิชาการ</p>

มาตรการที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
	<p>(๓) เสนอความเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร การเปิดสอน การรวมและการยกเลิกสาขาวิชาของสถาบันต่อ สถาบัน</p> <p>(๔) พิจารณาเสนอการให้ปริญญา ประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูงและประกาศนียบัตรวิชาชีพ</p> <p>(๕) พิจารณาเสนอการรับสถานศึกษาอื่นหรือสถาน ประกอบการเข้าสหทบในสถาบัน</p> <p>(๖) พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการแต่งตั้งและ ถอดถอนศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รอง ศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วย ศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษ</p> <p>(๗) พิจารณาเสนอดำเนินการเกี่ยวกับการวิจัย การ สอน การประเมินผลการสอนและการประกัน คุณภาพการศึกษา</p> <p>(๘) เสนอหาวิธีการที่จะทำให้การศึกษา การวิจัย การบริหารวิชาการแก่สังคม การปรับปรุง การ ถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยี การทุนบำรุงศิลปะและ วัฒนธรรม การพัฒนาท้องถิ่น การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติให้เจริญยิ่งขึ้น</p>	

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
	<p>(๙) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลงานด้านวิชาการของสถาบัน (๑๐) แต่งตั้งคณะกรรมการ หรือบุคคลหนึ่ง บุคคลใดเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่ง เรื่องใด หรือมอบหมายให้ปฏิบัติภารกิจหนึ่งอย่างใด อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภาวิชาการ”</p>	
<p>มาตรา ๒๗ ให้มีผู้อำนวยการสถาบัน เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของสถาบันและให้มีรองผู้อำนวยการ สถาบัน อย่างน้อยหนึ่งคนกับทั้งอาจมีผู้ช่วยผู้อำนวยการสถาบัน หนึ่งคนหรือหลายคนก็ได้ ทั้งนี้ตามจำนวนที่สถาบันกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่ผู้อำนวยการสถาบันมอบหมาย</p>	<p>มาตรา ๒๗ ให้มีอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและ รับผิดชอบการบริหารงานของสถาบันและให้มีรอง อธิการบดีรองผู้อำนวยการสถาบันอย่างน้อยหนึ่งคน กับทั้งอาจมีผู้ช่วยอธิการบดีหนึ่งคนหรือหลายคนก็ได้ ทั้งนี้ตามจำนวนที่สภาสถาบันกำหนด เพื่อทำหน้าที่ และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีมอบหมาย</p>	<p>กำหนดให้ตำแหน่งอธิการบดี รอง อธิการบดี และผู้ช่วยอธิการบดี เป็นตำแหน่งผู้บริหารสถาบัน เนื่องจากสถาบันเป็น สถาบันอุดมศึกษาจะสอดคล้อง และเป็นมาตรฐานเดียวกับ มหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษา ของรัฐและเอกชน</p>
<p>มาตรา ๒๘ ให้สภาสถาบันสรรหาบุคคลที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐ เสนอรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบัน ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของคณาจารย์และข้าราชการของสถาบัน</p>	<p>มาตรา ๒๘ อธิการบดี นั้นจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภาสถาบันจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐</p>	<p>กำหนดให้อธิการบดีมาจาก การทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง เป็นอธิการบดี รองอธิการบดี และผู้ช่วยอธิการบดีให้เป็นตาม ข้อบังคับของสถาบัน</p>

มาตรการที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>ให้สถานสถาบันแต่งตั้งรองผู้อำนวยการสถาบันและผู้ช่วยผู้อำนวยการสถาบันโดยคำแนะนำของผู้อำนวยการสถาบัน จากครูหรือคณาจารย์ผู้มีความสามารถตามมาตรา ๓๐ หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้สถาบัน รองผู้อำนวยการสถาบัน และผู้ช่วยผู้อำนวยการสถาบันให้ เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน</p>	<p>ให้สถานสถาบันแต่งตั้งรองอธิการบดี และผู้ช่วยอธิการบดี โดยคำแนะนำของอธิการบดีจากคณาจารย์ผู้มีความสามารถตามมาตรา ๓๐ หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ เป็นอธิการบดี รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดี ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน ทั้งนี้โดยให้คำนึงถึง การมีส่วนร่วมของคณาจารย์และข้าราชการของสถาบัน</p>	
<p>มาตรา ๒๙ ผู้อำนวยการสถาบันมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีและอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวาระหนึ่งผู้อำนวยการสถาบันพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ (๑) ตาย (๒) ลาออก (๓) สถานสถาบันมีมติให้ออกด้วยคะแนนเสียงสองในสามของจำนวนกรรมการสถานสถาบันเท่าที่มีอยู่เพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ</p>	<p>มาตรา ๒๙ อธิการบดี มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีและจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกก็ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระหนึ่ง อธิการบดีพ้นจากตำแหน่งเมื่อ (๑) ข้อความเหมือนเดิม (๒) ข้อความเหมือนเดิม (๓) ข้อความเหมือนเดิม</p>	<p>กำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของ อธิการบดี</p>

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>(๔) ถูกลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการเพราะเหตุมึนเมาหรือหมกมุ่นในกรณีที่ถูกสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง</p> <p>(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก</p> <p>(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย</p> <p>(๗) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ</p> <p>เมื่อผู้อำนวยการสถาบันพันจกดำเนินการตำแหน่งให้รองผู้อำนวยการสถาบันหรือผู้อำนวยการสถาบันพันจกดำเนินการแต่งตั้งผู้ช่วยผู้อำนวยการสถาบันหรือผู้อำนวยการสถาบันพันจกในเก้าอี้วันนับแต่วันที่ผู้อำนวยการสถาบันพันจกดำเนินการตำแหน่ง</p>	<p>(๔) ข้อความเหมือนเดิม</p> <p>(๕) ข้อความเหมือนเดิม</p> <p>(๖) ข้อความเหมือนเดิม</p> <p>(๗) ข้อความเหมือนเดิม</p> <p>เมื่ออธิการบดี พันจกดำเนินการให้รองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี พันจกดำเนินการตำแหน่งด้วย</p>	<p>-</p>
<p>มาตรา ๓๐ ผู้อำนวยการสถาบันและรองผู้อำนวยการสถาบันต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาเอกหรือเทียบเท่าจากสถาบันอุดมศึกษาและได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีในสถานศึกษาอาชีวศึกษาสถาบันหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นหรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสถาบันอุดมศึกษาอื่นมาแล้วรวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองปีหรือ</p>	<p>มาตรา ๓๐ อธิการบดี และรองอธิการบดี ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ข้อความเหมือนเดิม (ไม่แก้ไข)</p>	<p>กำหนดคุณสมบัติของอธิการบดีรองอธิการบดี และผู้ช่วยอธิการบดี</p>

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>(๒) ได้รับปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าจากสถาบันอุดมศึกษา และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่ปีในสถานศึกษาอาชีวศึกษาสถาบัน หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษาอื่นมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่ปี</p> <p>ผู้ช่วยผู้อำนวยการสถาบันต้องสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาหรือเทียบเท่าจากสถาบันอุดมศึกษารวมทั้งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับของสถาบัน</p>	<p>(๒) ข้อความเหมือนเดิม (ไม่แก้ไข)</p> <p>ข้อความในวรรคสองคุณสมบัตินของผู้ช่วยอธิการบดี กำหนดไว้เหมือนเดิม (ไม่แก้ไข)</p>	
<p>มาตรา ๓๑ ผู้อำนวยการสถาบันเป็นผู้แทนของสถาบันในกิจการทั่วไป และให้มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) บริหารกิจการของสถาบันให้เป็นไปตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบและประกาศของทางราชการและการและของสถาบัน จรรยาบรรณวิชาชีพ รวมทั้งนโยบายและวัตถุประสงค์ของสถาบัน</p> <p>(๒) ควบคุมดูแลบุคลากร การเงิน การพัสดุ สถานที่และทรัพย์สินอื่นของสถาบันให้เป็นไปตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศของทางราชการและของสถาบัน</p> <p>(๓) จัดทำแผนการดำเนินงาน แผนพัฒนาของสถาบัน งบประมาณ ประจำปีและตลอดจนติดตามการประเมินผลการทำงาน ของสถาบัน</p> <p>(๔) เสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับกิจการต่างๆของสถาบันต่อสถาบัน</p> <p>(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศของทางราชการและของสถาบันหรือตามที่สภาสถาบันมอบหมาย</p>	<p>มาตรา ๓๑ ไม่แก้ไข</p>	

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>มาตรา ๓๒ ในกรณีที่มีผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติราชการได้ให้รองผู้อำนวยการสถาบันหรือเป็นผู้รักษาราชการแทนถ้ามีรองผู้อำนวยการสถาบันหลายคนให้รองผู้อำนวยการสถาบันซึ่งมีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาราชการแทน</p> <p>ในกรณีที่มีผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันหรือไม่มีผู้รักษาราชการแทนผู้อำนวยการสถาบันตามวรรคหนึ่งหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ให้นายกสภาสถาบัน แต่งตั้งผู้ที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐ เป็นผู้รักษาราชการแทนอธิการบดี</p> <p>ให้ผู้รักษาราชการแทนตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน</p> <p>ในกรณีที่กฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง มติ คณะรัฐมนตรี มติคณะกรรมการตามกฎหมาย หรือมีคำสั่งของผู้บังคับบัญชาแต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นเป็นกรรมการหรือให้อำนาจและหน้าที่อย่างใด ก็ให้ผู้รักษาราชการแทนทำหน้าที่กรรมการหรือมีอำนาจและหน้าที่อย่างนั้นในระหว่างรักษาราชการแทนด้วย</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานของสถาบัน อธิการบดี จะมอบอำนาจให้ผู้อำนวยความสะดวก ผู้อำนวยการสำนักและหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักปฏิบัติราชการแทนอธิการบดีเฉพาะในส่วนราชการนั้นก็ได้</p>	<p>มาตรา ๓๒ ในกรณีที่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี ไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติราชการได้ให้รองอธิการบดี เป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรองอธิการบดี หลายคนให้รองอธิการบดี ซึ่งอธิการบดี มอบหมายเป็นผู้รักษาราชการแทน หากอธิการบดี มิได้มอบหมายให้รองอธิการบดี ซึ่งมีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาราชการแทน</p> <p>ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี หรือไม่มีผู้รักษาราชการแทนอธิการบดี ตามวรรคหนึ่งหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ให้นายกสภาสถาบัน แต่งตั้งผู้ที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐ เป็นผู้รักษาราชการแทนอธิการบดี</p> <p>ให้ผู้รักษาราชการแทนตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน</p> <p>ในกรณีที่กฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง มติ คณะรัฐมนตรี มติคณะกรรมการตามกฎหมาย หรือมีคำสั่งของผู้บังคับบัญชาแต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นเป็นกรรมการหรือให้อำนาจและหน้าที่อย่างใด ก็ให้ผู้รักษาราชการแทนทำหน้าที่กรรมการหรือมีอำนาจและหน้าที่อย่างนั้นในระหว่างรักษาราชการแทนด้วย</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานของสถาบัน อธิการบดี จะมอบอำนาจให้ผู้อำนวยความสะดวก ผู้อำนวยการสำนักและหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักปฏิบัติราชการแทนอธิการบดีเฉพาะในส่วนราชการนั้นก็ได้</p>	<p>กำหนดผู้รักษาราชการแทนเมื่ออธิการบดีไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติราชการได้กรณีไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี</p> <p>เพื่อให้สถาบันดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่อง จึงกำหนดให้อธิการบดี มอบอำนาจให้ผู้อำนวยความสะดวก ผู้อำนวยการสำนัก และหัวหน้าส่วนราชการ เพื่อให้ทำงานของสถาบันเป็นไปด้วยความสะดวกรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ</p>

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>มาตรา ๓๓ ให้รองผู้อำนวยการสถาบัน คนหนึ่งทำหน้าที่เป็นผู้บังคับบัญชา และรับผิดชอบของสำนักงานผู้อำนวยการ ที่มีรองอธิบดีคนหนึ่งที่เทียบเท่า ผู้อำนวยการ ที่มีผู้อำนวยการสถาบัน ที่มีรองอธิบดีคนหนึ่งที่เทียบเท่า ผู้อำนวยการ ที่มีรองอธิบดีคนหนึ่งที่เทียบเท่า ผู้อำนวยการ ที่มีรองอธิบดีคนหนึ่งที่เทียบเท่า ผู้อำนวยการ ที่มีรองอธิบดีคนหนึ่งที่เทียบเท่า</p>	<p>มาตรา ๓๓ ในคณะหนึ่งให้มีคณะเป็นผู้บังคับบัญชา และรับผิดชอบของคณะและจะให้ มี รองอธิบดีคนหนึ่งที่เทียบเท่า ผู้อำนวยการ ที่มีรองอธิบดีคนหนึ่งที่เทียบเท่า ผู้อำนวยการ ที่มีรองอธิบดีคนหนึ่งที่เทียบเท่า</p> <p>คณะบดีและรองคณะบดีนั้น ให้สภาสถาบันเป็นผู้แต่งตั้ง คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระ การดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของคณะบดี และรองคณะบดีให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน</p> <p>สำนักศูนย์หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนัก ให้มีผู้อำนวยการเป็น ผู้รับผิดชอบของสำนักศูนย์หรือหน่วยงานที่ เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักนั้น</p> <p>ส่วนราชการตามวรรคสาม จะให้มีรอง ผู้อำนวยการเพื่อทำหน้าที่ตามที่มีผู้อำนวยการส่วน ราชการนั้นมอบหมายก็ได้</p> <p>เพิ่มความเป็นมาตรา ๓๓/๑ มาตรา ๓๓/๒ มาตรา ๓๓/๓ มาตรา ๓๓/๔ และมาตรา ๓๓/๕</p> <p>“มาตรา ๓๓/๑ ให้มีผู้อำนวยการวิทยาเขต เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของ วิทยาเขต และอาจให้มีรองผู้อำนวยการวิทยาเขตตาม จำนวนที่สภาสถาบันกำหนด เพื่อทำหน้าที่และ รับผิดชอบตามที่มีผู้อำนวยการวิทยาเขตมอบหมาย ก็ได้</p>	<p>กำหนดให้คณะผู้บังคับบัญชาคณะและ กำหนดให้มีผู้อำนวยการส่วนราชการอื่น เป็นผู้บังคับบัญชาส่วนราชการ</p> <p>ผู้อำนวยการสำนัก, ศูนย์, วิทยาลัย และส่วน ราชการที่เทียบเท่า ควรกำหนดให้เป็น ตำแหน่งสรรหา โดยสภาตามตำแหน่ง ผู้อำนวยการ เพื่อให้คล้องตัวและ สอดคล้องกับ พรบ. ระเบียบ กฎหมาย บ้านเมือง โดยสถาบันอุดมศึกษา กำหนด นำมาใช้โดยอนุโลม</p>

มาตราที่เสนอเพื่อแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
	<p>มาตรา ๓๓/๒ ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษา ให้สถาปนาแต่งตั้งจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๓/๔ หลักเกณฑ์ และวิธีการสรรหาผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษา ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบันรองผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษา เพื่อให้ผู้อำนวยการสถาบันแต่งตั้งโดยคำแนะนำของผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษา</p> <p>มาตรา ๓๓/๓ ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาระดับการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้</p> <p>นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาตำแหน่งเมื่อ</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) ตาย (๒) ลาออก (๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตาม <p>มาตรา ๔๑</p> <p>(๔) สถาปนาขึ้นมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ</p> <p>(๕) ถูกลงโทษอย่างร้ายแรงหรือถูกให้ออกจากราชการ เพราะเหตุมีมลทินหรือมีหม่อม ในกรณีที่ถูกสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง</p>	<p>๓๓/๑ กำหนดให้ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเป็นผู้บังคับบัญชาวิทยาลัยอาชีวศึกษา</p> <p>๓๓/๒ กำหนดให้ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษา</p> <p>๓๓/๓ กำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษา</p>

มาตรการที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
	<p>(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก</p> <p>(๗) เป็นบุคคลล้มละลาย</p> <p>(๘) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ</p> <p>การพ้นจากตำแหน่งตาม (๔) ต้องมีคะแนนเสียงลงมติเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสถาบันทั้งหมดเท่าที่มีอยู่</p> <p>เมื่อผู้อำนวยการวิทยาลัยฯ พ้นจากตำแหน่ง ให้รองผู้อำนวยการวิทยาลัยฯ พ้นจากตำแหน่งด้วย</p> <p>มาตรา ๓๓/๔ ผู้อำนวยการวิทยาลัยและรองผู้อำนวยการวิทยาลัยต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าจากสถาบันการศึกษาซึ่งสถาปนาขึ้นรับรอง และมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีในสถาบันสถาบันอุดมศึกษาอื่น องค์การภาครัฐ หรือภาคเอกชน หรือเคยเป็นผู้สอนประจำในสถาบันมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี</p> <p>นอกจากคุณสมบัติตามวรรคหนึ่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัยและรองผู้อำนวยการวิทยาลัยต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับของสถาบันด้วย</p>	<p>๓๓/๔ กำหนดคุณสมบัติของผู้ผู้อำนวยการวิทยาลัยและรองผู้อำนวยการ</p>

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
	<p>มาตรา ๓๓/๕ ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาที่ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) บริหารกิจการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และนโยบายของสถาบัน</p> <p>(๒) จัดทำแผนจัดการศึกษาและแผนปฏิบัติการของวิทยาลัยอาชีวศึกษาต่อคณะกรรมการวิทยาลัยอาชีวศึกษา</p> <p>(๓) จัดทำงบประมาณรายรับและงบประมาณรายจ่ายเพื่อเสนออธิการบดี และรายงานคณะกรรมการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพื่อทราบ</p> <p>(๔) บริหารบุคลากร การเงิน การพัสดุ สถานที่ และทรัพย์สินอื่นของวิทยาลัยอาชีวศึกษาให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศของทางราชการและของสถาบัน</p> <p>(๕) ประสานความร่วมมือด้านวิชาการและการใช้ทรัพยากรร่วมกับชุมชน องค์กรชุมชน สถานศึกษา สถานประกอบการ องค์กรเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถาบันอุดมศึกษา สถาบันศาสนา องค์กรที่ดำเนินงานวัฒนธรรม และหน่วยงานอื่นของรัฐ</p> <p>(๖) ให้คำแนะนำในการแต่งตั้งผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาต่อผู้อำนวยการสถาบัน</p> <p>(๗) ส่งเสริมการพัฒนาการศึกษาและกิจการนักศึกษา</p> <p>(๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภาสถาบัน คณะกรรมการวิทยาลัยอาชีวศึกษา และอธิการบดี มอบหมาย”</p>	<p>๓๓/๕ กำหนดอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษา</p>

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>มาตรา ๓๔ ให้ตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยผู้ช่วยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ผู้ช่วยการหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าวิทยาลัยและรองผู้อำนวยการของตำแหน่งดังกล่าวเป็นตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา หรือบุคลากรทางการศึกษาแล้วแต่กรณีตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา</p>	<p>มาตรา ๓๔ ยกเลิก</p>	<p>ตำแหน่งผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ และผู้อำนวยการหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นและรองผู้อำนวยการเป็นตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาชัดเจนอยู่แล้วจึงไม่สมควรกำหนดไว้อีก ส่วนตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยนั้นจะเปลี่ยนเป็นผู้อำนวยการวิทยาเขต ซึ่งมาจากการสรรหาและมีวาระการดำรงตำแหน่ง</p>
<p>มาตรา ๓๕ ให้ตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบันและตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถาบันเป็นตำแหน่งที่เทียบเท่าตำแหน่งอธิการบดีและตำแหน่งรองอธิการบดีในหน่วยงานการศึกษาที่สอนระดับปริญญาตามกฎหมายว่าด้วยการระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา</p>	<p>มาตรา ๓๕ ยกเลิก</p>	<p>ได้เสนอขอเปลี่ยนแปลงตำแหน่งผู้บริหารสถาบันเป็น “อธิการบดี รองอธิการบดี และผู้ช่วยอธิการบดี” อยู่แล้ว จึงไม่มีความจำเป็นที่จะให้ตำแหน่งดังกล่าวเป็นตำแหน่งที่เทียบเท่าอีก</p>

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>มาตรา ๓๖ ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถาบัน รองผู้อำนวยการสถาบัน ผู้ช่วยผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ และผู้อำนวยการหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนัก จะเทียบเท่าวิทยาลัย จะดำรงตำแหน่งดังกล่าวเกินหนึ่งตำแหน่งในขณะเดียวกัน</p> <p>มาตรา ๓๖ ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัย รองผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ และผู้อำนวยการหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนัก จะดำรงตำแหน่งดังกล่าวเกินหนึ่งตำแหน่งในขณะเดียวกัน</p> <p>มาตรา ๓๖ ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งจะรักษาราชการแทนตำแหน่งอื่นอีกหนึ่งตำแหน่งได้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน</p>	<p>มาตรา ๓๖ ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ และผู้อำนวยการหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนัก จะดำรงตำแหน่งดังกล่าวเกินหนึ่งตำแหน่งในขณะเดียวกัน</p> <p>มาตรา ๓๖ ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งจะรักษาราชการแทนตำแหน่งอื่นอีกหนึ่งตำแหน่งได้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน</p>	<p>ผู้อำนวยการสถาบัน รองผู้อำนวยการสถาบัน คณบดี ผู้อำนวยการวิทยาลัย สำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ และผู้อำนวยการหน่วยงานอื่น จะดำรงตำแหน่งเกินหนึ่งตำแหน่ง ขณะเดียวกันไม่ได้ แต่อาจรักษาการแทนตำแหน่งอื่นอีกหนึ่งตำแหน่งได้ในเวลาไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน</p>
<p>มาตรา ๓๗ ในวิทยาลัยแต่ละแห่งให้มีคณะกรรมการ วิทยาลัยคณะหนึ่งมีหน้าที่ในการส่งเสริมสนับสนุน ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะในการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพเพื่อพัฒนาแนวทางการดำเนินงานของวิทยาลัยประกอบด้วยผู้แทนคณาจารย์ ผู้แทนผู้ประกอบการ ผู้ปกครอง ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนศิษย์เก่าของวิทยาลัย พระภิกษุสงฆ์ ผู้แทนองค์กรศาสนาอื่นในพื้นที่และผู้ทรงคุณวุฒิ</p>	<p>มาตรา ๓๗ ในวิทยาลัยแต่ละแห่งให้มีคณะกรรมการ วิทยาลัยคณะหนึ่งมีหน้าที่ในการส่งเสริม สนับสนุน ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะ ในการจัดการอาชีวศึกษา และการฝึกอบรมวิชาชีพเพื่อพัฒนาแนวทางการดำเนินงานของวิทยาลัย ประกอบด้วยผู้แทนครูหรือคณาจารย์ ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนศิษย์เก่าของวิทยาลัยแห่งนั้น และผู้ทรงคุณวุฒิ</p>	<p>กำหนดให้แต่ละวิทยาเขตมีคณะกรรมการวิทยาเขตคณะหนึ่ง</p>

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>นอกจากกรรมการตามวรรคหนึ่งแล้วคณะกรรมการวิทยาลัย อาจมีผู้แทนสถานประกอบการด้านธุรกิจ การพาณิชย์ การเกษตร หรืออุตสาหกรรม ผู้แทนหอการค้าจังหวัด และผู้แทนองค์กรด้าน อาชีวศึกษาในพื้นที่เป็นกรรมการเพิ่มขึ้นได้ ในกรณีที่วิทยาลัยใดไม่อาจมีผู้แทนประเภทใดประเภทหนึ่ง ตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งให้คณะกรรมการวิทยาลัยของ วิทยาลัยนั้นประกอบด้วยการแทนที่ที่มีอยู่ จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์การสรรหาการเลือก ประธานกรรมการและกรรมการประชุมวาระการดำรง ตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการวิทยาลัยให้ เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>-</p>	<p>-</p>
<p>ส่วนที่ ๔ ตำแหน่งทางวิชาการ มาตรา๓๘ คณาจารย์ประจำซึ่งสอนชั้นปริญญาในสถาบันมี ตำแหน่งทางวิชาการดังต่อไปนี้ (๑)ศาสตราจารย์ (๒)รองศาสตราจารย์ (๓)ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (๔)อาจารย์ คุณสมบัติหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนคณาจารย์ ประจำตามวรรคหนึ่งให้ไปเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ศาสตราจารย์นั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯแต่งตั้งโดย คำแนะนำของสถาบัน</p>	<p>คุณสมบัติหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งและ ถอดถอนคณาจารย์ประจำตามวรรคหนึ่งให้ เป็นไปตามที่สภาสถาบันกำหนด และออกเป็น ข้อบังคับ</p>	<p>เพื่อให้เป็นไปตามอำนาจของสถาบัน</p>

มาตรการที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>มาตรา๓๓๔ ศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯแต่งตั้งจากผู้ซึ่งเป็นหรือเคยเป็นอาจารย์พิเศษในวิชาที่ผู้นั้นมี ความชำนาญเป็นพิเศษโดยคำแนะนำของสถาบันคุณสมบัตินี้ และหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งศาสตราจารย์พิเศษให้เป็นไปตาม ข้อบังคับของสถาบัน</p>	-	-
<p>มาตรา ๔๐ สถาบันอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของสถาบันเป็นรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ หรืออาจารย์พิเศษได้ คุณสมบัตินี้ หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษและอาจารย์พิเศษตามวรรคหนึ่งให้ เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน</p>	-	-
<p>มาตรา ๔๑ ให้ผู้เป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษรอง ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์หรือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษมีสิทธิใช้ตำแหน่งทางวิชาการดังกล่าว เป็นคำนำหน้านามเพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป การใช้คำนำหน้านามตามวรรคหนึ่งให้ใช้อักษรย่อต่อไปนี้ ศาสตราจารย์ ใช้อักษรย่อ ศ. ศาสตราจารย์พิเศษ ใช้อักษรย่อ ศ. (พิเศษ) รองศาสตราจารย์ ใช้อักษรย่อ รศ. รองศาสตราจารย์พิเศษ ใช้อักษรย่อ รศ. (พิเศษ) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ใช้อักษรย่อ ผศ. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ ใช้อักษรย่อ ผศ. (พิเศษ)</p>	-	-

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>มาตรา ๕</p> <p>ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ</p> <p>_____</p> <p>มาตรา ๔๒ สถาบันมีอำนาจให้ปริญญาตรีในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบันได้</p> <p>การเรียกชื่อปริญญาในสาขาวิชาและการใช้อักษรย่อสำหรับสาขาวิชานั้นให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา</p>	<p>มาตรา ๔๒ ปริญญาสามชั้น คือ</p> <p>ปริญญาเอก เรียกคุณวุฒิปันจิติต ใช้อักษรย่อ ด.</p> <p>ปริญญาโท เรียกว่า มหาบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ม.</p> <p>ปริญญาตรี เรียกว่าบัณฑิต ใช้อักษรย่อ บ.</p> <p>สถาบันมีอำนาจ ให้ปริญญาในสาขาวิชาที่เปิดสอนในสถาบัน</p>	<p>กำหนดชื่อปริญญาทั้ง ๓ ชั้น</p>
<p>มาตรา ๔๓ สถานสถาบันโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการอาชีวศึกษาอาจออกข้อบังคับกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่งหรือปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสองได้</p>	<p>-</p>	<p>-</p>
<p>มาตรา ๔๔ สถานสถาบันอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตรออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาระดับวิชาใด</p>	<p>-</p>	<p>-</p>
<p>มาตรา ๔๕ สถาบันมีอำนาจให้ปริญญาโทที่จัดทำแก่บุคคลซึ่งสถาบันเห็นว่าทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญาชั้น แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวควรมีอาจารย์ประจำ ผู้ดำรงตำแหน่งต่างๆ ในสถาบัน นายกษัตริย์หรือกรรมการสถาบันในขณะดำรงตำแหน่งมิได้</p> <p>สาขาของปริญญาโทที่จัดทำ และหลักเกณฑ์การให้ปริญญาโทที่จัดทำให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน</p>	<p>-</p>	<p>-</p>

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>มาตรา ๔๖ สถานสถาบันอาจกำหนดให้มีครูวิทยฐานะหรือเชี่ยวชาญฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงและประกาศนียบัตรวิชาชีพได้และอาจกำหนดให้มีครูประจำตำแหน่งกรรมการสถานศึกษาและครูประจำตำแหน่งผู้บริหารหรือครูประจำตำแหน่งคณาจารย์ของสถาบันได้</p> <p>การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครูวิทยฐานะเชี่ยวชาญและครูประจำตำแหน่ง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา</p> <p>ครูวิทยฐานะเชี่ยวชาญและครูประจำตำแหน่งจะใช้อะไรในโอกาสใดโดยมีเงื่อนไขอย่างไรให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน</p>	-	-
<p>มาตรา ๔๗ สถานสถาบันอาจกำหนดให้มีตราสัญลักษณ์เครื่องหมายของสถาบัน เครื่องแบบ เครื่องหมายหรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษาได้โดยทำเป็นข้อบังคับของสถาบันและประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>การใช้ตรา สัญลักษณ์เครื่องหมายของสถาบันเพื่อการค้าหรือการใช้สิ่งดังกล่าวที่มีใช้เพื่อประโยชน์ของสถาบันตามวรรคหนึ่ง ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสถาบัน</p>	-	-

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>ความร่วมมือในการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ</p> <p>หมวด ๔</p> <p>มาตรา ๔๘ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนามาตรฐานการอาชีวศึกษาของชาติให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ดำเนินการประสาน ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการอาชีวศึกษาของสถานศึกษาเอกชนให้สามารถจัดการอาชีวศึกษาสอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานการอาชีวศึกษา</p>	<p>“ มาตรา ๔๘ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนามาตรฐานการอาชีวศึกษาของชาติ ให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการอาชีวศึกษาของสถานศึกษาเอกชน ให้สามารถจัดการอาชีวศึกษาสอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานการอาชีวศึกษาและกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษาเอกชนตลอดจนกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษาเอกชน”</p>	<p>**กำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษาเอกชน</p>
<p>มาตรา ๔๙ สถานศึกษาอาชีวศึกษาของเอกชนอาจเข้าร่วมเป็นเครือข่ายของสถาบัน เพื่อประโยชน์ในการร่วมมีบทบาทวิชาการ การสร้างคุณภาพการอาชีวศึกษาเอกชน ให้สอดคล้องกับมาตรฐานการอาชีวศึกษาของชาติ เพื่อสามารถใช้ทรัพยากรร่วมกันให้เกิดประโยชน์สูงสุด ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>-</p>	<p>-</p>

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>มาตรา ๕๐ สถาบันต้องจัดระบบการจัดการให้เอื้ออำนวยแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องผู้ผ่านการฝึกอบรมจากสถานประกอบการที่ได้รับการรับรอง ผู้เรียนที่สะสมผลการเรียนไว้และผู้ที่เกี่ยวข้องผ่านการฝึกอบรมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานให้สามารถเทียบโอนผลการเรียนหรือประสบการณ์ด้านวิชาชีพ เพื่อให้ได้คุณวุฒิการศึกษาในหลักสูตรต่างๆได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด</p>	-	-
<p>มาตรา ๕๑ ในการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีที่เป็นความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาหรือสถาบันและสถานประกอบการ ให้เป็นไปตามข้อตกลงระหว่างสถานศึกษา อนุศึกษาสถาน และสถานประกอบการ</p>	<p>ให้เป็นไปตามข้อตกลงระหว่างสถาบันและสถานประกอบการ</p>	<p>สถานศึกษาอาชีวศึกษาเป็นส่วนหนึ่งในสถาบันอาชีวศึกษา</p>
<p>มาตรา ๕๒ สถานประกอบการใดที่ประสงค์จะดำเนินการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพตามพระราชบัญญัตินี้ให้ยื่นคำขอต่อเลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเพื่อได้รับการรับรองประโยชน์ตามกฎหมายทั้งนี้ให้ถือว่าไม่เป็นการขัดหรือแย้งกับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานรูปแบบศูนย์การเรียนรู้ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดการศึกษาแห่งชาติ</p> <p>การยื่นคำขอและการพิจารณาให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>การจัดการอาชีวศึกษาในสถานประกอบการให้จัดการสอนตามหลักสูตรการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพหรือจัดการสอนตามหลักสูตรที่สถานประกอบการร่วมกับสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันจัดทำขึ้นโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการอาชีวศึกษา</p>	-	-

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>หลักเกณฑ์ และวิธีการดำเนินการตามวรรคสามให้ เป็นไปตามที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด</p> <p>มาตรา๕๓ สถานประกอบการหรือภาคเอกชนอาจเข้าร่วม ดำเนินการจัดตั้งศูนย์วิจัยห้องทดลองหรือห้องปฏิบัติการเพื่อ พัฒนาการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพในสถานศึกษา อาชีวศึกษาหรือสถาบันของรัฐหรือเอกชนได้ตามความตกลงของ สถานศึกษาหรือสถาบันและสถานประกอบการนั้น ทั้งนี้ เพื่อ ประโยชน์ด้านความร่วมมือในการพัฒนากำลังคนการวิจัยและ พัฒนาเพื่อเสริมสร้างมาตรฐานการอาชีวศึกษาและเพิ่มพูน ประสบการณ์ของครูคณาจารย์ บุคลากรทางการศึกษาใน สถานศึกษาหรือสถาบันให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงของ เทคโนโลยี ภายใต้อิทธิพลที่เปลี่ยนแปลงของการ สถานประกอบการตามวรรคหนึ่งให้เป็นรายได้ของสถานศึกษา หรือสถาบันนั้น</p> <p>หลักเกณฑ์และวิธีการในการเข้าร่วมดำเนินการของสถาน ประกอบการหรือภาคเอกชนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตาม ข้อบังคับของสถาบัน</p>	<p>-</p> <p>-</p>	<p>-</p> <p>-</p>
<p>มาตรา ๕๔ สถานประกอบการ สมาคมวิชาชีพหรือองค์กรอื่นที่ให้ ความร่วมมือในการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ อาจได้รับสิทธิและประโยชน์ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) การสนับสนุนด้านวิชาการและทรัพยากรตามสมควรแก่กรณี (๒) การเชิดชูเกียรติแก่สถานประกอบการ สมาคมวิชาชีพหรือ องค์กรอื่นที่ให้ความร่วมมือในการจัดการอาชีวศึกษาและการ ฝึกอบรมวิชาชีพ</p>	<p>มาตรา ๕๔ สถานประกอบการ สมาคมวิชาชีพหรือ องค์กรอื่น ที่ให้ความร่วมมือในการจัดการ อาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพอาจได้รับสิทธิ และประโยชน์ต่างๆ ทั้งนี้ตามที่กฎหมายว่าด้วยการ จัดการอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีกำหนด</p>	<p>เพื่อเป็นการจูงใจให้สถานประกอบการ สมาคมวิชาชีพหรือองค์กรอื่นให้ความ ร่วมมือในการจัดการอาชีวศึกษาและ การฝึกอบรมวิชาชีพ</p>

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>มาตรา ๕๕ ครูฝึกในสถานประกอบการตามมาตรา๕๒ และมาตรา ๕๓ ต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษาและผ่านการศึกษาศึกษาหรือฝึกอบรมวิชาการศึกษาด้านอาชีพ</p> <p>(๒) เป็นผู้ชำนาญการด้านอาชีพโดยสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือผ่านเกณฑ์ตามคณะกรรมการการอาชีวศึกษา แรงงานแห่งชาติหรือมาตรฐานอื่นตามที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด</p> <p>(๓) เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านอาชีพเฉพาะสาขาซึ่งสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ไม่ต่ำกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีประสบการณ์ในสาขาอาชีพนั้นไม่น้อยกว่าห้าปีหรือสำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่มีประสบการณ์ในสาขาอาชีพนั้นไม่น้อยกว่าสามปีหรือผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติและมีประสบการณ์ในการทำงานในสาขาอาชีพนั้นไม่น้อยกว่าห้าปี</p> <p>(๔) เป็นผู้ที่มีประสบการณ์และความสำเร็จในอาชีพเฉพาะสาขามีผลงานเป็นที่ยอมรับในสังคมและท้องถิ่นและสามารถถ่ายทอดความรู้ได้หลักเกณฑ์ในการแต่งตั้ง การทดสอบ การฝึกอบรมและการออกใบรับรองการเป็นครูฝึกในสถานประกอบการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด</p>	<p>สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม</p> <p>ปรับเปลี่ยนข้อบังคับ</p>	<p>หลักการและเหตุผล</p> <p>เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นได้ในการปฏิบัติ</p>

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>มาตรา ๕ การเงินและทรัพยากร</p> <p>มาตรา ๕๖ ให้จัดตั้งกองทุนหนึ่งในสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาและกรมการฝึกอบรบวิชาชีพ” มีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการอาชีวศึกษา การพัฒนาบุคลากร และความร่วมมือในการจัดการอาชีวศึกษาประกอบด้วย (๑)เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่สถานประกอบการหรือเอกชนมอบให้แก่กองทุนหรือที่มีผู้บริจาคหรืออุทิศให้แก่กองทุน (๒) เงินที่ได้รับจากต่างประเทศ รัฐบาลต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ (๓) ดอกผลและผลประโยชน์ที่เกิดจากกองทุน (๔) รายได้หรือผลประโยชน์อื่นของกองทุน</p>	<p>มาตรา ๕๖ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในสถาบันการศึกษา แต่ละแห่ง</p>	<p>เพื่อให้อำนาจและการบริหารกองทุนดำเนินการได้อย่างเป็นเอกภาพ ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถาบัน</p>
<p>มาตรา ๕๗ เงินกองทุนให้ใช้จ่ายได้ดังต่อไปนี้ (๑) การดำเนินงานและสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพเครื่องมือ อุปกรณ์ อาคารสถานที่ หลักสูตรกิจกรรม มาตรฐานสถานศึกษาและรูปแบบ การศึกษาที่สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติและการพัฒนาบุคลากร รวมถึงนักเรียนและนักศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สถาบันประกอบการ และครูฝึกในสถานประกอบการ ตลอดจนความร่วมมือระหว่างหน่วยงานดังกล่าว (๒) การให้กู้ยืมแก่ผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาเพื่อใช้จ่ายในการ ประกอบอาชีพโดยอิสระ</p>	<p>-</p>	<p>-</p>

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>(๓) เป็นค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>การเบิกจ่ายเงินกองทุนตามวรรคหนึ่งให้ไปตามระเบียบที่สําคัญกษ คณะกรรมการการอาชีวศึกษา กำหนด</p> <p>หมวด ๖ บทกำหนดโทษ</p> <p>มาตรา ๕๘ ผู้ใดใช้ศุภวิทยฐานะฯ เข้มวิทยฐานะฯ ครุขประจำตำแหน่งเครื่องแบบ เครื่องหมายหรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษาหรือสิ่งใดที่เลียนแบบสิ่งดังกล่าวโดยไม่มี สิทธิที่จะใช้หรือแสดงตัวประการใด ๆ ว่าตนมีตำแหน่งใดในสถานศึกษา อาชีวศึกษาหรือสถาบันการอาชีวศึกษาหรือมีปริญญาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพของสถานศึกษาหรือสถาบันโดยที่ตนไม่มีสิทธิถ้าได้ กระทำเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้หรือมีตำแหน่งหรือวิทยฐานะเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>-</p> <p>สภาสถาบันกำหนด</p> <p>-</p>	<p>-</p>
<p>มาตรา ๕๙ ผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่ เกินหนึ่งแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>(๑) ปลอมหรือทำให้เลียนแบบซึ่งตรา สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายของสถาบันไม่ว่าจะ ทำเป็นสีใดหรือทำด้วยวิธีใด ๆ</p> <p>(๒) ใช้ตรา สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายของ สถาบันปลอมหรือซึ่งทำเลียนแบบ หรือ</p> <p>(๓) ใช้ หรือทำให้ปรากฏซึ่งตรา สัญลักษณ์เครื่องหมายของสถาบันที่วัตถุหรือสินค้า ใดๆ โดยไม่ได้รับอนุญาต</p> <p>ถ้าผู้กระทำความผิดตาม (๑) เป็นผู้กระทำความผิดตาม (๒) ด้วยให้ลงโทษ เฉพาะความผิดตาม (๒) แต่กระทังเดียว ความผิดตาม (๓) เป็นความผิดอันยอม ความได้</p>	<p>-</p>	<p>-</p>

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>บทเฉพาะกาล</p> <p>มาตรา ๖๐ ให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาที่ตั้งขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ซึ่งบังคับเป็นสถานศึกษาอาชีวศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>มาตรา ๖๑ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าวิทยาลัยรวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองหรือผู้ช่วยของผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าวิทยาลัยหรือผู้ดำรงตำแหน่งรองหรือผู้ช่วยของตำแหน่งดังกล่าวตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>-</p> <p>-</p>	<p>-</p> <p>-</p>
<p>มาตรา ๖๒ ในระหว่างที่ยังมิได้ตราพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบและประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศกระทรวงศึกษาธิการระเบียบสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาและข้อบังคับหรือระเบียบของสถานศึกษาอาชีวศึกษาที่ใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับมาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>-</p>	<p>-</p>

มาตราที่เสนอเพื่อขอแก้ไข พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	สิ่งที่แก้ไข/เพิ่มเติม	หลักการและเหตุผล
<p>มาตรา ๖๓ ในระหว่างที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งผู้อำนวยการสถานศึกษา มาตรา ๒๕ ให้เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษาตามกฎหมายว่า ด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการทำหน้าที่รักษาการใน ตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาจนกว่าจะได้รับการแต่งตั้ง ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาพระราชบัญญัตินี้ซึ่งต้องไม่เกิน หนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่รักษาการดังกล่าว</p>	<p>ออกเป็นบทเฉพาะกาล</p>	<p>-</p>
<p>หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่กฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษาในปัจจุบันนี้ คือโดยที่กฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษาเพื่อ ควบคุมดูแลการจัดการอาชีวศึกษารวมทั้งการดำเนินการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมการผลิตและส่งเสริมการพัฒนากำลังคนเพื่อเพิ่มผลผลิตและส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและเทคโนโลยีของประเทศ อาชีวศึกษาและการฝึกอบรมอาชีวศึกษานั้นถือเป็นกระบวนการผลิตและพัฒนากำลังคนเพื่อเพิ่มผลผลิตและส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและเทคโนโลยีของประเทศ ให้ได้ระดับมาตรฐานสากลทำให้ประชาชนสามารถประกอบอาชีพโดยอิสระและพึ่งตนเองได้ นอกจากนี้สมควรกำหนดให้มีสถาบันการอาชีวศึกษาซึ่งเป็น สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาและเป็นนิติบุคคลในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาโดยมีการจัดการอาชีวศึกษาที่ดำเนินการอย่าง เป็นเอกภาพในด้านนโยบายและมีผลการกระจายอำนาจไปสู่ระดับปฏิบัติเพื่อให้การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพในทุกระดับมีคุณภาพและ ประสิทธิภาพเกิดผลสำเร็จแก่ประชาชน โดยเฉพาะนักเรียนและนักศึกษาอันจะเป็นการสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษา แห่งชาติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้</p>		

คิดกว้าง สร้างชาติ

ออกแบบและพิมพ์ที่
สำนักงานพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
๐ ๒๕๓๑ ๙๔๓๒, ๐ ๒๕๓๑ ๙๔๓๕

ได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพ
ISO
9001:2015
QUALITY MANAGEMENT SYSTEM